CAROLINE GAYET

Condurul de sticlă

Traducerea si adaptarea în limba română de: IOANA PATRICHI

ALCRIS Romance

Capitolul 1

- Pentru numele lui Dumnezeu, Darcy, ştiu că întotdeauna pierzi câte ceva, dar chiar s-o pierzi pe mama....!

Desigur, după cum suna acuzaţia, părea a fi vorba de o neglijenţă destul de gravă, numai că termenul "a pierde" nu era cel mai potrivit; n-o pierduse pe Maud Hunter, ci, mai degrabă o rătăcise. Da, acesta era cuvântul care exprima cel mai bine ceea ce se întâmplase, de fapt.

Dar Reed nu părea dispus să asculte această explicaţie şi nici ea nu era sigură că distincţia respectivă ar fi fost prea liniştitoare. Rămânea faptul că se dusese la aeroport s-o întâmpine pe Maud Hunter şi se-ntorsese fără ea, fără să aibă nici cea mai vagă idee unde putea fi.

- Darcy, ai pierdut-o pe mama!
- Ai mai spus asta.

- Şi am s-o repet până când voi putea înţelege enormitatea faptei.

Ochii lui verzi, acuzatori, aruncau scântei de furie în direcţia ei, în timp ce păşea nervos în lungul si în latul camerei.

- Ai pierdut o femeie de şaizeci de ani care venise în Anglia după zece ani şi tocmai avusese de suportat o călătorie lungă cu avionul. E vorba despre un om, Darcy! Nu despre duzina de pantofi pentru piciorul stâng care zac în şifonierul tău pentru că pe cei pentru dreptul i-ai pierdut cumva!

- Cei de la dreptul sunt în şifonier şi cei pentru stângul pierduţi, îl corectă ea maşinal.

Rareori se întâmpla ca Reed să-şi piardă cumpătul, dar de data aceasta era tensionat ca un arc şi pe punctul de a face o criză de nervi. Da, în definitiv avea dreptate.... îi rătăcise mama între Heathrow şi sediul firmei....

- La naiba. Darcy!

- Credeam că încerci să nu mai înjuri....

- Şi un sfânt ar înjura într-o asemenea situaţie.

Desigur, departe de el de a fi vreun sfânt, şi asta o ştiau
bine amândoi. Ca speculant de bursă, trebuia să fie destul de dur, tot timpul vigilent, neîngăduindu-şi niciun moment de relaxare a atenţiei. Poate de aceea

era un om de afaceri de succes - nu se întâmpla să nu-i reuşească din plin ceva.

Singura dată când dăduse greş a fost când a angajat-o pe ea ca secretară.... Şi, după cum se părea, şi el devenise brusc
conştient de acest lucru.

Se opri şi-şi îndreptă spre ea privirea pătrunzătoare a ochilor lui verzi.

- Presupun că, măcar, te-ai întâlnit cu ea la aeroport.

- Sigur că da!

- Eşti sigură?

-. E o doamnă scundă, de fapt cam de înălţimea mea, cu păr alb ondulat şi ochi verzi ca ai tăi.

- Asta ţi-am spus eu înainte să pleci la aeroport.

- Am bagajul ei în maşină, insistă ea, exasperată.

E adevărat, cam pierdea lucruri, dar nu inventa întâlniri!

- Mi-a spus ce neastâmpărat erai în copilărie cum, odată, ai îndreptat furtunul spre

- Bine, bine, o întrerupse Reed iritat, în mod cert fără niciun chef de depănat amintiri. Te cred că te-ai întâlnit cu mama

- Mulţumesc, cel puţin atât

- Dar ce naiba ai făcut cu ea?

Reed avea o voce atât de puternică, încât atunci

când vorbea pe un ton ridicat, primul impuls era să ţii cu mâna obiectele fragile din încăpere, ca să nu se facă ţăndări din cauza vibraţiilor. Văzându-i ochii îngustaţi de furie, Darcy se stăpâni cu greu să nu facă, instinctiv, un gest de a se feri.

- N-am făcut nimic cu ea, Reed. Eram deja pe drum şi a spus că nu mai citise de ani de zile un ziar englezesc şi, când a adormit

- Ai parcat maşina şi ai coborât să-i cumperi unul, termină el, dezgustat.

- Am lipsit doar câteva minute!

- Suficient pentru ca mama să dispară.

- Te rog, încetează de a vorbi ca şi când ai insinua că aş avea vreun amestec în povestea asta, protestă ea, încruntându-se pe măsură ce el ridica din sprâncene ca pentru a spune "Şi nu-i aşa?!" Când m-am întors cu ziarul, dispăruse.

- Asta s-a întâmplat cu mai bine de o oră în urmă. N-aveai dreptul să pleci şi s-o laşi acolo, în maşină.

- Cum era să-mi închipui că i s-ar fi putut întâmpla ceva?

Darcy încercă să-i arunce o privire cruntă, dar tentativa de
a-şi focaliza vederea mioapă eşuă, dând la iveală un uşor strabism.

- Iar ai uitat să-ţi pui lentilele de contact?

- Nu am uitat! Pur şi simplu n-am avut timp. M-am trezit cam târziu, apoi, cum am ajuns aici m-ai trimis s-o aduc pe mama ta şi

- Grozav! Acum înţeleg totul.

Ridicându-şi privirea exasperată spre tavan, Reed inspiră adânc, făcând eforturi pentru a-şi menţine calmul.

- Probabil nici nu era mama mea cea cu care te-ai întâlnit şi biata femeie, dându-şi seama după un timp, a profitat de prima ocazie pentru a fugi.

Darcy se ridică indignată, mult prea enervată de tonul lui dispreţuitor pentru a recunoaşte că purtase tot timpul ochelarii la care recurgea doar rareori, dar că-i scosese înainte de a intra în birou, ca el să n-o vadă cu ramele acelea groase negre.

- Eşti foarte nedrept, Reed.

- Oare? Nu mi se pare.

- Este clar că ai atât de puţină încredere în capacitatea mea de a face ceva bine, încât nici nu ştiu de ce m-ai trimis pe mine s-o aduc pe mama ta.

- Mi-a fost imposibil să plec eu însumi din cauza unei probleme pe care a trebuit s-o rezolv şi n-aveam pe nimeni altcineva disponibil.

- în cazul acesta, poate n-ar fi trebuit să mă angajezi.

- Nici n-aş fi făcut-o dacă nu m-aş fi gândit să

salvez restul lumii afacerilor.

Privirea lui Darcy deveni şi mai înceţoşată din cauza lacrimilor cu greu stăpânite.

- Am recomandări bune....

- Dar cine vine la un interviu pentru postul de secretară la ora nouă seara

- Aşa scria în scrisoarea ta.

- Asta pentru că secretara mea temporară era atât de incompetentă, încât mi-a trebuit una permanentă! Nicio femeie nu se prezintă pentru postul de secretară la ora nouă seara, decât dacă presupune că angajatorul vizează şi altfel de îndatoriri extraprofesionale.... faţă de care astfel, ea îşi exprimă acordul. Sau.... ar mai fi o posibilitate - ca individa să fie de o prostie fără margini, termină el dispreţuitor, lăsând clar să se înţeleagă în ce categorie o încadra pe ea.

- Nu eram la Londra decât de câteva luni şi era al patrulea interviu.

- Nicio femeie cu mintea întreagă nu se prezintă la un interviu la ora nouă seara, într-un birou în care se presupune că salariaţii plecaseră. Nici măcar dacă e venită din provincie! încă îmi amintesc ce figură a făcut portarul când m-a anunţat că vroiai să mă vezi, susţinând că eşti programată la interviu!

Darcy nu se-ndoia că se făcuse stacojie la faţă şi

că avea să rămână astfel cât timp Reed se încăpăţâna să-i reamintească toate prostiile făcute din clipa în care se cunoscuseră în împrejurări atât de stânjenitoare.

Sigur că şi ei i se păruse ciudat că Reed Hunter fixase interviul la ora aceea, dar era prima oară când venea la Londra după ce toată viaţa - adică douăzeci şi doi de ani şi jumătate, trăise într-un sat atât de mic, încât până şi localnicii glumeau spunând că-l poţi pierde uşor din vedere dacă ţi se întâmplă să clipeşti când te apropii de el. Terminase şcoala cu şase ani înainte şi nu fusese angajată decât de două ori, într-un sat din apropiere. Crezuse că poate în capitală se proceda altfel. De unde să-şi închipuie că secretara lui Reed scrisese ora greşit? Şi, în definitiv, de ce nu citise şi el înainte de a semna? Se abţinu totuşi să-i atragă atenţia asupra acestui fapt, fiind sigură că n-ar fi considerat intervenţia ei drept oportună.

- Şi totuşi, m-ai angajat.

- Ti-am mai spus pe ce considerente. Şi apoi.. m-a intrigat numele tău.

- Numele meu?

- De aceea ai şi fost programată prima pentru interviu. Este adevărat, aveai şi o calificare mai bună decât a celorlalţi, dar, repet numele m-a intrigat. Nu

ştiam sigur dacă Darcy Faversham era bărbat sau femeie. A fost factorul decisiv faţă de celelalte trei candidate.

- Nu pot să cred....

- Poţi fi sigură. Numai că, după ce te-am cunoscut, trebuia să revin asupra deciziei.

- îţi câştigi existenţa făcând speculaţii, dar de data aceasta intuiţia te-a trădat.... îmi voi da demisia.

- Nu înainte de a o găsi pe mama. Lasă deoparte orgoliul şi ajută-mă să mă gândesc unde ar putea fi.

Da, era rănită în mândria ei. Da, avea obiceiul să piardă lucrurile, dar asta numai pentru că uita ce făcea cu ele. Cu toate acestea, tot ce era legat de munca ei de birou fusese îndeplinit competent şi ireproşabil şi Reed n-ar fi putut-o acuza vreodată că-i pierduse ceva ce-i aparţinea lui - în sfârşit, cu excepţia mamei.

Nu era totuşi posibil să pierzi oameni; aceştia, mai ales adulţii, aveau întotdeauna obiceiul să apară din nou. Era sigură că Maud Hunter nu va face excepţie.

- Şi-a luat geanta cu ea..... spuse ea pe gânduri, muşcându-şi buza de jos.

- Da? Ei, cel puţin nu rătăceşte prin Londra fără un ban la
ea.

Nu era o persoană violentă şi avea convingerea că

totul se putea rezolva cu calm, dar dacă Reed mai continua să-i vorbească de parcă ar fi aruncat un pui în mijlocul unei haite de lupi, nu garanta că-şi mai putea stăpâni dorinţa din ce în ce mai mare de a-l plesni.

Nu era un bărbat frumos, dar era fără îndoială extrem de atrăgător, cu părul său des şi negru, sprâncenele stufoase punând şi mai bine în evidenţă ochii verzi luminoşi, nasul purtând încă, printr-o uşoară proeminenţă, semnul unde fusese rupt în timpul unei partide de fotbal american în adolescenţă şi gura.... gura aceea care, din cauza cuvintelor aspre pe care le rostea, lăsa greu să i se observe senzualitatea.

Sau…poate nu chiar atât de greu, judecând după numărul

femeilor care-i telefonau la serviciu. Era foarte înalt, cu o statură care ei i se părea uneori ameninţătoare, deşi ştia bine că nu i-ar fi făcut niciodată vreun rău fizic. Reed era un uliu, ce rost avea să-şi pună mintea cu un şoricel? Chiar dacă uneori - foarte rar - şoricelul ridica tonul.

- Reed, va apărea....
- Oare? Au trecut două ore şi încă n-a apărut.
- Poliţia....
- Doar n-o să caut o femeie care lipseşte doar de

două ore!

Darcy îşi muşcă buza de jos, fără să-i pese de durerea pe care şi-o provoca. Nu ştia ce să spună, dar era convinsă că Maud Hunter avea să vină la apartamentul fiului ei. Numai că până atunci, acesta nu avea să se liniştească sub nicio formă.

Iar ea îi şi dăduse cererea de demisie, deşi regreta deja. Era interesant să lucrezi cu Reed; în fiecare zi era altul. De asemenea, îi convenea faptul că îi dădea atât de mult de lucru, încât era ocupată cu mult peste programul normal. Era conştientă, însă, că Reed, care îşi adora pur şi simplu mama, n-ar fi iertat-o niciodată.

Şi când se gândea că ziua începuse atât de bine!

Cutia de scrisori plină de felicitări de la familie şi prieteni,
câteva cadouri lăsate în faţa uşii împlinea douăzeci şi trei
de ani şi simţea că, în sfârşit, se detaşase de trecut. Şi acum.... Sigur, nu doar munca acolo avea să-i lipsească.

- Darcy, mă asculţi?

Tresări. Nu auzise un cuvânt din ce-i vorbise până atunci şi, după privirea lui furioasă, era evident că şi el îşi dăduse seama.

- Am spus că lucrul cel mai bun de făcut este să te

întorci la locul unde ai oprit maşina şi ai coborât şi s-o cauţi. îţi mai aminteşti unde era?

- Bineînţeles. N-am probleme cu memoria.

- Singura problemă este că n-o ai.

- Reed!

Nu-şi putu stăpâni uimirea, căci era prima dată când era atât de crud cu ea.

- Bine, bine, nu trebuia să fi spus asta, recunosc. Sunt supărat, de asta vorbesc aşa, şi sunt îngrozitor de îngrijorat.

Lucrul acesta era cât se poate de clar; nu-l văzuse niciodată atât de agitat, numai că se feri să facă o astfel de remarcă pentru a nu i se aminti că nici nu-şi mai pierduse mama până atunci.

- Nu crezi că unul din noi ar trebui să rămână aici, în cazul în care vine? propuse ea, cu spirit practic.

Reed se gândi o clipă, apoi încuviinţă din cap.

- Rămâi tu. în starea în care mă aflu, n-aş suporta să nu fac nimic. Pentru numele lui Dumnezeu, du-te şi pune-ţi lentilele de contact, măcar s-o poţi recunoaşte dacă apare!

Darcy trecu repede în biroul alăturat, lăsând uşa deschisă ca Reed s-o urmeze, dar când după câteva secunde îl văzu pe Marc Kincaid intrând zâmbitor, simţi că e deja prea mult pentru o singură zi.

- Nu acum, Marc, spuse ea disperată, încercând

să-l împingă afară, ceea ce nu prea avea cum să-i reuşească, având în vedere că şi acesta era un individ aproape la fel de înalt ca Reed. Momentan, Reed n-are dispoziţia necesară pentru a te primi.

- El niciodată nu e dispus să mă vadă....
- Cu atât mai puţin acum. Te rog, Marc, pleacă.
- De data aceasta, te asigur că va fi altfel. Dar, mai întâi, ce spui de o sărutare? întrebă el cu o voce guturală, aplecându-se deja asupra ei.

Nu era prima dată când se săruta cu acest individ şi încă mai avea momente de uimire: cum un bărbat atât de frumos şi atrăgător ca el dorea o întâlnire cu ea? Blond, cu ochi albaştri şi o gură seducătoare, ar fi putut avea orice femeie, dar în ultimele şase săptămâni o invitase pe ea în fiecare seară. Nu acceptase mereu, dar chiar şi aşa, dacă acceptase de patru ori din şapte, tot însemna destul de mult.

Iar Reed avea să se înfurie şi mai tare dacă-l găsea acolo. De fapt, îl cunoscuse pe Marc pentru că acesta era partenerul lui financiar, deţinând studioul fotografic de la etajul de jos, însă Reed nu agreea deloc relaţia lor, cu atât mai puţin în biroul lui.

- Şi dacă tocmai atunci vrea cineva să treacă? se auzi vocea lui Reed, pe un ton glacial.

Marc ridică încet capul şi-i zâmbi.

- Fie ne roagă să-i facem loc, fie aşteaptă până

terminăm.

- Marc....

- Darcy mi-a spus că eşti prost dispus, interveni el, nelăsând-o să continue, dar ţinând-o strâns lângă el, înconjurându-i umerii cu braţul. S-a întâmplat ceva, Reed?

- Da. O las pe Darcy să-ţi povestească.

- Poate îţi pot fi de ajutor.

- Mă-ndoiesc.

- Eşti sigur?

- Marc, te rog, imploră Darcy, simţind că Reed era gata să explodeze dacă individul acela continua să-i mai blocheze trecerea. Reed se grăbeşte.

- E chiar atât de important? izbucni Reed, nervos.

- Cred că da; şi mai cred că la fel vei gândi şi tu dacă ai puţină răbdare să mă asculţi.

- E ceva ce nu poate să mai aştepte?

- Consider că nu.

- Marc, te rog, dacă nu este ceva foarte important, lasă pentru mai târziu. Mama lui Reed a sosit la Londra de dimineaţă şi eu....

- Ştiu.

- .... am pierdut-o pe drum de la aeroport şi.. Cum adică, ştii?

Reed se încordă brusc, privindu-l cu ochi îngustaţi.

- Ştiu că Maud a sosit din America în această

dimineaţă. Tocmai ieşeam să mănânc la prânz, când am observat o doamnă care se uita la avizierul de jos. Şi fiind un om bun şi amabil, am întrebat-o dacă-i pot fi de folos. Arăta prea tânără şi frumoasă ca să fie mama ta, dar m-a asigurat că acesta e adevărul.

- Şi ce-ai făcut cu ea?

- Nimic, e afară, răspunse el simplu, ridicând uşor din umeri, ca şi când nu înţelegea de ce se făcea atâta caz.

Reed îl împinse destul de brutal, dar se opri brusc când în prag apăru micuţa doamnă care provocase toată această
agitaţie.

- Bună, dragul meu! Se ridică pe vârfuri să-l sărute. Tocmai admiram plăcuţa cu numele tău de pe exteriorul uşii şi

- Mamă!

- Doamna Hunter!

Clipi surprinsă când Reed şi Darcy vorbiră în acelaşi timp.

- Da, dragii mei. Darcy, parcă te rugasem să-mi spui Maud. Reed, ai un birou foarte frumos şi....

- Mamă, unde naiba ai fost?

- Dragul meu, ştii bine că nu-mi place când vorbeşti urât.

- Mamă, ai dispărut din maşina lui Darcy acum

două ore, unde ai fost?

Marc nu se putu abţine să nu râdă când "naiba" dispăru din a doua formulare, ceea ce-l înfurie şi mai mult pe Reed.

în mod obişnuit, cei doi bărbaţi se-nţelegeau destul de bine, deşi aparent aveau foarte puţine lucruri în comun, în afară de profesionalism şi gustul pentru femei frumoase. Marc era total dedicat muncii sale, era un perfecţionist şi acelaşi lucru se putea spune şi despre Reed în privinţa investiţiilor sale. Totuşi, atitudinea lor faţă de femei era diferită: dacă Marc era dezinvolt şi frivol, Reed păstra întotdeauna distanţa faţă de iubitele lui. Poate că, într-un fel era acelaşi lucru: nici unul, nici celălalt nu se implica în relaţii stabile, de mare profunzime.

După expresia de pe chipul ei, Maud părea să nu-şi dea
seama de ce se făcea atâta caz în jurul ei.

- M-am odihnit puţin în maşina lui Darcy după acea călătorie; am avut ghinionul să stau în avion lângă un individ care vorbea tot timpul, asta când nu bea. Ştii că avea.....

- Mamă!

- Aş prefera să mă laşi să termin ce am de povestit. Doar ştii că uit o mulţime de lucruri când sunt întreruptă mereu. Ai spus ceva, draga mea?

- Nu.... nu....

Ochii verzi ai doamnei Hunter dădeau strălucire chipului încă frumos, scutit de ridurile caracteristice vârstei.

Acum, Darcy înţelegea cât de detaşată era Maud de toate problemele lumii reale.

- Cum spuneam, continuă Maud adresându-se fiului ei, mă simţeam foarte obosită. Tânăra aceasta m-a luat de la aeroport - e o fată foarte drăguţă, Reed; sper că te porţi frumos cu ea. Şi când m-am trezit, se grăbi ea să continue, observând că Reed era din nou pe punctul de a exploda, mi-am dat seama că Darcy a avut amabilitatea de a mă lăsa să dorm, să nu mă deranjeze. Am coborât din maşină şi am încercat s-o caut, dar n-am găsit-o. E ciudat cum îţi revin uneori în memorie tot felul de lucruri; uite, mi-am dat seama, de exemplu, că mă aflam într-un punct foarte aproape de locul unde locuia vechea mea prietenă Joyce Bennett. Trecuseră zece ani şi eu încă îmi aminteam....

- Mamă! o întrerupse Reed pe un ton care-i trăda încordarea. Doar nu vrei să spui că te-ai dus să faci o vizită prietenei tale în timp ce Darcy te căuta înnebunită?

- Aşa e, draga mea? M-ai căutat? Te rog să mă scuzi. Vezi tu, eu

- Mamă, te rog....

în ciuda obişnuitului ei calm, de data aceasta şi Darcy împărtăşea enervarea lui Reed şi simţea că ar fi zgâlţâit-o cu plăcere pe doamna aceea pe cât de simpatică, pe atât de lunatică.

- Văzând că n-o mai găsesc pe Darcy, m-am întors la maşină, numai că şi aceasta dispăruse, şi atunci

- Te-ai dus în vizită la Joyce Bennett, termină Reed fraza în locul ei, pe un ton sec.

Maud continua să fie extrem de surprinsă de furia lui.

- Ei bine, da, dar....

- Nu te-ai gândit că Darcy va fi îngrijorată din cauza ta? Că eu voi fi îngrijorat văzând că lipseşti?

- Nu intenţionam să întârzii atât de mult, dar când am început să vorbim....

- Sunt convins. Cred că-i datorezi scuze lui Darcy, de fapt, amândoi îi datorăm.

- Şi tu? Sper că n-ai ţipat la ea, Reed! Doar nu era ea de vină că eu am întârziat la prietena mea.

- Acum, îmi este foarte clar lucrul acesta. Să mergem în biroul meu, mamă. Vorbim mai târziu, Darcy.

Era un ordin, nu o rugăminte.

- îţi vine să crezi? râse Marc, aşezându-se pe marginea biroului ei imediat ce rămaseră singuri.

Doamna aceasta drăguţă, mama destrăbălatului de Reed!

- Nu e destrăbălat; şi, da, nu mă mir că este mama lui.

Nu era posibil ca doi oameni să aibă ochii de un verde atât
de intens dacă nu erau cumva rude. Dar, în afară de acea extraordinară culoare a ochilor, între cei doi părea să nu existe altă asemănare.

- înseamnă că va fi foarte ocupat.

- Nu rămâne decât până mâine, când Reed o va duce cu maşina la Southampton, unde se va îmbarca pe vasul de croazieră.

Atât îi spusese Reed dimineaţă, înainte de plecarea ei la aeroport, atât şi nimic altceva despre încântătoarea lui mamă cu mintea atât de confuză.

- Mi-ar prinde şi mie bine o croazieră lungă. Presupun că nu eşti amatoare să-ţi petreci weekendul cu mine.

- Presupun că nu.

- Ştiam eu. Şi.... ce mai face sărbătorita?

Sărbătorită! De mult nu mai avusese o zi atât de rea. De fapt, şi uitase că era ziua ei.

- E bine, dar şi foarte ocupată.

Marc se ridică.

- înţeleg, înţeleg.... Mi-am încheiat misiunea.

Darcy oftă, dându-şi seama că Reed nici măcar nu-i mulţumise pentru că o adusese pe Maud.

- Scuză-mă. A fost aici o adevărată nebunie în ultimele ore şi

- Reed s-a înfuriat, nu-i aşa?

- Puţin. Avea tot dreptul.

- Simţi nevoia să povesteşti?

Nu, era încă prea tulburată pentru a intra în amănunte în legătură cu discuţia ei cu Reed.

- Poate diseară.

- Ah, da, diseară. îmbracă-te cu ceva deosebit, pentru că am o surpriză pentru tine.

Deveni foarte atentă la sclipirea din privirea lui.

- Ce surpriză?

- Dacă ţi-aş spune, n-ar mai fi surpriză. Nu prea ai nimic de făcut ca să fii şi mai frumoasă decât eşti, aşa că nu-ţi rămâne decât să te îmbraci cu rochia cea mai sexy.

"Frumoasă" se gândi Darcy tristă, puţin mai târziu,
continuând să se privească în oglindă după ce, în sfârşit, îşi pusese lentilele de contact. Marc fotografia toată ziua femei frumoase şi niciun om cu mintea întreagă n-ar fi putut-o compara pe ea cu vreuna din ele. Pe de altă parte, e adevărat, nici Marc nu pretindea că e cu mintea-ntreagă.

Privi critic încă o dată buclele acelea roşcat-aurii care refuzau orice ordine impusă, ochii de un albastru profund a căror privire părea mereu confuză, nasul mic presărat din belşug cu pistrui chiar şi pe timp de iarnă, gura cu buze pline, gropiţa din bărbia de spiriduş. Niciun fard din lume, oricât de elaborat aplicat, nu i-ar fi putut da un aer sofisticat. I se spusese odată că genele ei lungi şi dese erau cea mai frumoasă trăsătură a sa, de aceea singura cochetărie pe care şi-o permitea era să poarte lentile de contact.

- A plecat Marc? îl auzi deodată pe Reed în spatele ei.

Darcy se ridică repede, cu un aer de vinovăţie şi în acelaşi
timp jenată, punând repede oglinda în poşetă. încuviinţă din cap, evitând să-i întâlnească privirea.

- Doar a spus că merge la masă.

- Mă mir că nu te-ai dus şi tu cu el.

- M-am gândit că e mai bine să aştept ca să te-ntreb dacă vrei să eliberez biroul şi să plec acum, sau să rămân până angajezi persoana care să mă înlocuiască. Cine ştie.... poate e mai bine să ai o secretară incompetentă care n-are memorie, decât să n-ai deloc.

- Eram furios, Darcy. N-am vrut să spun asta.

- Nu?!

Ştia foarte bine că, în momentul acela, era absolut convins de ceea ce spunea.

- Nu! Eşti o secretară foarte bună, mai bună decât....

- Decât ţi-ai imaginat vreodată că voi fi, termină ea fraza în locul lui, pe un ton trist. Mă descurc, atâta timp cât mă concentrez doar asupra unui singur lucru, mai adăugă, plină de amărăciune.

- Darcy....

- Cel puţin, credeam că sunt competentă.

- Chiar eşti. La naiba, nu mă pricep să-mi cer scuze. Singura justificare a comportamentului meu este îngrijorarea care mă scotea din minţi. Ai văzut-o pe mama în momentele ei cele mai rele. Acum, cred că înţelegi!

Da, înţelegea. Reed era un om care lua hotărâri importante în câteva secunde, hotărâri care se traduceau la Bursă în sume de milioane şi probabil că aceasta îl făcea să perceapă şi mai acut, şi mai dureros, lipsa de claritate a minţii mamei lui. Cum putea să-i explice că devenise distrată şi uitucă, că nu era ceva ce făcea parte din natura ei?! Sigur că nu putea, pentru că asta însemna să intre în amănunte despre un trecut pe care era hotărâtă să-l ţină pentru totdeauna închis.

- înseamnă că nu vrei să plec?

- Sigur că nu vreau. îmi accepţi scuzele?

Nu era cazul să-i atragă atenţia că, practic, nu formulase nicio scuză, mai ales dacă vroia să lucreze în continuare pentru el. Şi vroia foarte mult acest lucru.

- Sigur. Vrei s-o duc pe mama ta acasă la tine? Sunt convinsă că vrea să se odihnească.

- O duc eu. Şi asta nu pentru că, dintre voi două, probabil tu ai uita unde mergi, adăugă el văzând cum refuzul lui aşternu în privirea ei o umbră de tristeţe. Fiindcă nu rămâne decât azi la Londra, cred că ar trebui să petrec mai mult timp împreună cu ea.

- Sigur că da.

- Darcy....

- Reed, am putea trece pe la Harrods în drum spre apartamentul tău? îl întrerupse Maud, ieşind din biroul lui. Aş vrea să cumpăr nişte ceai pentru când mă întorc acasă.

- N-ar fi mai bine să faci asta când vii din croazieră? Doar n-o să ai nevoie până atunci, sugeră el după ce aruncă o privire plină de resemnare spre Darcy.

- Da, ai dreptate. Atunci, să cumpărăm cafea.

- Nu e valabil acelaşi lucru?

- Ba da.... Pa, Darcy, strigă ea, după ce ieşi deja din birou. Mi-a făcut plăcere să te cunosc. Sper să ne

revedem înainte să mă întorc în State.

Darcy avu timp doar să-i facă semn de rămas-bun cu mâna înainte ca Reed să închidă uşa în urma lor. Se rezemă de spătarul scaunului, copleşită de tristeţea adevărului care i se revelă brusc: Reed nu va vedea niciodată în ea o femeie pe care s-o dorească, pentru că i-ar fi amintit prea mult de mama lui pe care, deşi era clar că o adora, n-o putea trata cu suficientă răbdare. La fel şi în cazul ei: putea cel mult s-o compătimească, dar în niciun caz s-o dorească.

Era o revelaţie dureroasă pentru ea, care-l iubea cu disperare încă din prima seară când s-au cunoscut.

Capitolul 2

Marc îi spusese să se îmbrace cu cea mai sexy rochie, numai că ea nu avea rochii sexy, deşi îşi cumpărase câteva cu croială clasică, potrivite pentru orice ocazie, pentru călătoriile de afaceri pe care le făcea uneori cu Reed şi când acesta trebuia să primească oaspeţi. Dar când o purtase pe cea neagră, extrem de mulată, pe care o alesese şi pentru seara aceea, Reed nici măcar nu observase.

De fapt, el n-o vedea ca pe o femeie, ci doar ca secretara lui. Iar ea.... se îndrăgostise de el din momentul în care se prezentase la interviu. Reed păruse amuzat de încurcătura cu orele şi o invitase în oraş la cină, pentru a putea discuta. Având în vedere că în cele două luni de când era la Londra, nu reuşise să meargă decât la patru interviuri şi trecuse de faza preliminară doar la unul din ele, Darcy considerase maniera lui Reed de abordare foarte plăcută.

îi povestise despre familia ei şi anume că era singură la părinţi, apoi despre ultimele două slujbe - cei cinci ani la bancă şi cele trei luni când ajutase la menajul unei familii compuse dintr-un văduv şi cei trei copii ai acestuia, explicând schimbarea totală care-l mirase pe Reed, prin faptul că-şi dăduse seama că făcuse o greşeală. O înţelesese perfect,

povestindu-i la rândul lui cum, după ce se mutase în America la vârsta de zece ani, împreună cu mama sa englezoaică, tatăl american, două surori şi un frate, tatăl său îl orientase spre o carieră sportivă, dar el se simţise mult mai atras de lumea finanţelor. Discutaseră ca doi vechi prieteni şi, la sfârşitul cinei, ameţită într-atât de prezenţa lui, Darcy plecase încălţată cu un singur pantof. Atunci îi spusese, jenată că avea o mulţime de pantofi desperecheaţi în şifonier, din cauza obiceiului de a se descălţa în timp ce mânca, după care uita să şi-i mai pună pe amândoi; în mod invariabil rămânea stângul, iar ei îi era întotdeauna jenă să se întoarcă să şi-l recupereze.

Acum, după ce o cunoscuse pe mama lui, se mira că Reed acceptase să-i dea postul.

Ştia sigur că dragostea pe care o simţea pentru el nu-i va fi niciodată împărtăşită.

Cu Marc, era cu totul altceva; avea treizeci de ani, adică era mai tânăr cu cinci ani decât Reed şi ştia să facă întotdeauna întâlnirile lor amuzante. Avea o afecţiune tolerantă faţă de modul în care i se mai întâmpla, uneori, să uite. Cel puţin aşa spera ea, să nu fie vorba decât de afecţiune, căci oricum, inima ei era în totalitate a lui Reed.

- Unde mergem? întrebă ea, suspicioasă, văzând

că Marc se tot întoarce spre ea zâmbind, în timp ce conducea.

- Acasă la mine.

- Acasă la tine?

- Da. Te voi trânti pe pat şi voi face dragoste cu tine după pofta inimii mele ticăloase.

- Marc!

- Păcat că nu vezi ce figură ai! Eşti atât de uşor de necăjit! râse el. Te asigur că nu intenţionez să am asistenţă când fac prima dată dragoste cu tine.

- Asistenţă..când faci prima dată dragoste cu mine....

De data aceasta, Marc izbucni în râs.

- E nemaipomenit de amuzant să fiu cu tine. După ce-mi petrec toată ziua cu femei care se dezbracă în faţa mea imediat ce trec pragul uşii, ingenuitatea ta este ca o adiere proaspătă.

Ştia că fotografiile făcute de Marc erau pentru reviste şi reclamă şi că în studioul lui găseai oricând femei sumar îmbrăcate. De fapt, prima dată când trebuise să îi ducă nişte acte de la Reed, fusese întâmpinată de o individă care purta doar o pereche de bikini. Fugise înapoi şi-i spusese lui Reed că bănuia că partenerul lui făcea filme sexy. Reed se amuzase şi o însoţise chiar el înapoi, unde aceeaşi individă le deschisese. I se spusese că se lucra la un material

publicitar pentru bikini, dar nu i se explicase şi nici ea nu întrebase de ce fetele nu purtau sutien.

Ştia că Reed avusese o relaţie cu acel manechin, ca şi cu multe altele care frecventau studioul lui Marc. Se părea că era adeptul unui număr sigur, căci în cele aproape şapte luni de când îl cunoştea, niciodată nu avusese doar o singură iubită.

- Marc, dacă asta e surpriza ta....

- Atunci, te lipseşti. Nu e de mirare că prezenţa ta e foarte comodă pentru Reed; probabil eşti singura femeie dintre cunoscutele sale cu care nu s-a culcat.

Darcy roşi, căci de multe ori se lăsa în voia fanteziei, imaginându-şi scene de dragoste între ea şi Reed, scene despre care ştia că vor rămâne întotdeauna pură ficţiune.

- Relaţia mea cu Reed este strict profesională, ştii asta. Lucrăm bine împreună, de cele mai multe ori.

- Hei, nu mă plâng! Reed este un bărbat dificil. Eu unul, nici n-aş încerca să mă apropii.

Nu era prima dată când Darcy se întreba de ce nu se îndrăgostise de acest bărbat. Era mult mai puţin complicat decât Reed, avea simţul umorului şi arăta atât de bine, încât el însuşi putea fi manechin. în plus, avea faţă de ea o grijă pe care n-o mai simţise de când plecase de acasă. Cu toate acestea, nu ţinea la el decât ca la un prieten, un foarte bun prieten.

- Şi, până la urmă, de ce mergem la tine acasă?

- Ai răbdare, sărbătorit». Şi încearcă să nu mai faci figura asta de parcă te-as fi răpit.

Era încă marcată de ceea ce se-ntâmplase în ziua aceea si-si dădea seama că nu era o companie prea plăcută pentru Marc. Se străduí totusi să zâmbească: indiferent care era surpriza pregătită de Marc, nu putea fi ceva chiar atât de rău.

Cel puţin, Marc o avertizase în privinţa ţinutei. Dar chiar si asa, după zece minute în compania unor oameni pe care abia dacă-i cunoştea, Darcy ajunse la concluzia că nu-i plac deloc petrecerile surpriză, mai ales cele organizate pentru ea. îi cunoscuse pe cei mai mulţi de acolo înainte de a-l fi cunoscut pe Marc, dar nu putea spune că erau prietenii ei. Bine că măcar Marc era mulţumit de ceea ce pusese la cale.

- Să ne asteptăm la un anunţ în seara aceasta, sau Marc te va duce mai întâi la biserică si abia apoi îţi va spune surpriza?

La auzul vocii ironice a lui Reed, Darcy se-ntoarse brusc, uitând complet de paharul plin pe care-l ţinea în mână, aproape vărsând băutura pe cămasa din mătase verde-pal a acestuia, salvată de pasul înapoi pe care el îl făcu la timp. Nu-l văzuse până atunci.

- Mama ta....? articulă ea cu greu.

Reed plimbă o privire ironică asupra adunării -

bărbaţi si femei frumoase stând în grupuri si discutând relaxat, pe fundalul muzicii debitate de combina stereo de care Marc era atât de mândru.

- Nu cred că si-ar fi găsit locul aici, nu crezi?

- Da, confirmă ea, gândindu-se că acelaşi lucru era valabil şi pentru ea.

Reed se-ncruntă văzându-i privirea brusc adumbrită.

- Dacă nu eşti atentă acum, Darcy, nu vei mai avea nicio şansă după ce vei deveni soţia lui.

- Nu înţeleg despre ce vorbeşti.

- Despre Marc.

Acesta era într-un grup de patru individe care păreau să-i soarbă fiecare cuvânt de pe buze.

- Se simte bine, remarcă ea, ridicând indiferentă din umeri.

- Darcy, el.... Mă rog, nu contează. Fiecare cu al lui....

- Marc nu este al meu şi, cu siguranţă, nu intenţionez să mă căsătoresc cu el. Nu ştiu cum ţi-a venit această idee. Marc e doar un prieten.

- Aşa cum suntem noi?

- Nu.... recunoscu ea, deşi până atunci crezuse că erau măcar amici, fie şi în condiţiile în care ea dădea mai mult decât primea. Dar

- Aşa credeam şi eu. Fii atentă, te va călca în

picioare la cea mai mică ocazie.

- N-ar fi ceva nou pentru mine. Adică, am vrut să spun că

- Ştiu ce-ai vrut să spui, Darcy. îmi dau seama că m-am purtat dur cu tine, dar în cazul acesta e altceva. Marc n-ar fi un soţ bun, nu pentru tine, în orice caz.

- Nu văd de ce te-ar interesa, dar nu intenţionez să mă căsătoresc cu el.

- Nu?

- Nu.

- Nu va obiecta dacă te iau cu mine duminică în Florida?

- Florida!

Ştia că familia lui locuia în Orlando de douăzeci şi cinci de ani şi că îi vizita din când în când, dar n-o luase niciodată cu el înainte.

- Nu face o figură atât de mirată, Darcy. Doar ştii că am afaceri şi în State.

- Ştiu, dar.... e cam pe neaşteptate.

- A intervenit ceva. Vrei să vii cu mine, sau nu?

- Sigur că vreau. Sper că nu s-a întâmplat ceva grav.

- Pot rezolva.

- Reed! spuse Marc, bătându-l uşor pe spate. Ştiu că te-am invitat, dar după sosirea mamei tale, de

dimineaţă, nu mă aşteptam să vii.

- Mama s-a culcat. De altfel, a insistat să vin să mă distrez.

- Şi te distrezi? întrebă Marc, cu braţul în jurul umerilor lui Darcy.

- Nu în mod deosebit. Nu crezi că ar fi fost mai bine s-o avertizezi pe Darcy în legătură cu toate aceste persoane de aici?

- Atunci n-ar mai fi fost surpriză, aşa cum intenţionam.

- N-ai observat că lui Darcy nu-i plac surprizele?

Vorbea despre ea ca şi când ar fi fost o persoană îngrozitor de anostă şi ştearsă. Era un oarecare adevăr în ce spunea el, îi plăcea existenţa unei anumite rutine bine puse la punct, a unui automatism care făcea uitarea mai puţin probabilă. Şi apoi, lucrând pentru el, avea din plin diversitate şi senzaţii tari, dacă viaţa i s-ar fi părut prea fadă.

- Aceasta i-a plăcut, insistă Marc, încăpăţânat. Dar dacă tu nu te simţi bine, poţi pleca.

- Cred că aşa voi face. La mulţi ani, Darcy. Te sun mâine, ca să discutăm pentru duminică.

Spunând acestea, îi luă mâna şi-i puse în palmă o cutiuţă, apoi se-ndreptă cu paşi mari spre uşă. Acolo, şopti ceva la urechea unei roşcate care râse gutural şi-l urmă.

- Mă întreb. .ce.....sau cine l-a supărat..spuse Marc, cei doi bărbaţi fiind în general buni prieteni.

- Cred că e supărat din cauza mamei lui.

- Mie mi s-a părut foarte simpatică.

- Reed nu poate să suporte când cineva nu este atât de organizat ca el.

între timp, despachetase cadoul şi ochii i se umplură de lacrimi când văzu în cutiuţa căptuşită cu catifea, colierul de aur cu un pandantiv sub formă de inorog - un animal fantastic pentru o femeie care trăia poate mai mult de jumătate de timp într-o lume imaginară.

- Dragul meu, eşti sigur că mergem în direcţia bună? întrebă Maud Hunter, uşor agitată. Uite, semnul acela.....

- Mamă, tu care întotdeauna citeşti hărţile invers, pentru că aşa ţi se pare "mai logic", nu cred că eşti în măsură să interpretezi cel mai bine semnele rutiere.

Maud se întoarse spre Darcy, care stătea pe bancheta din spate a maşinii, zâmbindu-i ca şi cum ar fi stabilit astfel între ele o complicitate.

Reed îi telefonase dimineaţa devreme şi o întrebase dacă i-ar face plăcere să-i însoţească la Sputhampton, adăugând că mama lui ar fi foarte bucuroasă dacă ar veni şi ea, iar ea, încă zăpăcită de somn, acceptase în loc să se eschiveze sub un

pretext oarecare.

Petrecerea durase până pe la ora trei dimineaţa şi, fiind dată în cinstea ei, nu putuse să plece înainte ca ultimii invitaţi s-o facă; apoi, insistase să-l ajute pe Marc să facă puţină ordine şi refuzase invitaţia lui de a rămâne în continuare acolo, deşi acesta o asigurase că el va dormi pe canapea.

Acum se gândea că, sunând atât de devreme, Reed încercase să verifice dacă nu cumva îi va răspunde Marc, sau dacă ea nu rămăsese la el toată noaptea. De asemenea, era convinsă că el ar fi preferat ca ea să nu vină, în ciuda faptului că mama lui era încântată de prezenţa ei.

Şi ea ar fi vrut să fie altfel - sigură pe sine, ca toate femeile care veneau la birou la Reed, dar se-ndoia că va putea să se schimbe vreodată. Atâta timp, însă, cât continua să-şi facă munca eficient, putea fi în preajma lui; când va simţi că, profesional, nu se ridică la înălţimea aşteptărilor lui, va demisiona. în orice caz, avea să mai dureze până ce el să uite întâmplarea neplăcută din ziua dinainte.

Ţinea strâns în mână inorogul. Era o bijuterie frumoasă şi ştia că avea s-o poarte mereu pentru simplul fapt că Reed i-o dăruise. Cu toate acestea, îşi dădea seama că reprezenta exact imaginea pe care Reed o avea despre ea: o persoană care trăia într-o

lume nu în totalitate reală. Nici nu-şi imagina el cât de aproape fusese de a se refugia complet în acea lume a umbrelor, cât de ademenitoare era existenţa sa în imaginar, faţă de realitatea dură. Nu vorbise nimănui despre aceasta, în afară de Rupert, dar ştia că acesta nu va spune nimănui secretul ei.

- .... să continuăm, Darcy?

Ridică vinovată privirea, dându-şi seama că mama lui Reed îi vorbea de câtva timp şi păli puţin, citind enervare în ochii lui în clipa în care îi văzu în oglinda retrovizoare.

- Te rog să mă scuzi, eram departe.... recunoscu ea sincer.

- Ştiu cum e, draga mea. Aproape uitasem cât de frumoasă e Anglia.... totul atât de verde şi de proaspăt în jur....

- Şi atât de umed şi rece iarna, adăugă fiul ei fără pic de romantism.

- Nu încerca să-mi tai elanul; n-am nici cea mai mică intenţie de a-ţi invada spaţiul atât de plăcut pe care ţi l-ai creat aici, departe de restul familiei. Privind în jur, pur şi simplu mi-am reamintit cât de minunată e Anglia.

- Eşti oricând binevenită să te muţi la mine, ştii bine
lucrul acesta.

- Te-aş înnebuni într-o săptămână! Tatăl tău spunea întotdeauna că ai devenit un atlet atât de bun tocmai ca urmare a faptului că, fugind mereu de mine, ai făcut un antrenament grozav.

Darcy îşi reţinu cu dificultate zâmbetul, deşi nu prea avea motiv să zâmbească: Maud tocmai îi confirmase ceea ce de altfel şi ea bănuise, şi anume că Reed ar fugi cât ar putea de o femeie care ar semăna cât de puţin cu mama lui.

- Ştii bine că nu-i adevărat.

- Dimpotrivă, este cât se poate de adevărat. Darcy, tocmai te întrebam dacă vrei să ne oprim să mâncăm, sau să continuăm.

- Cum vreţi voi.

- Un răspuns plin de diplomaţie; mama ar vrea să ne oprim, eu, să ne continuăm drumul.

Nu e de mirare că o întrebaseră pe ea; acum, era inevitabil pusă în situaţia de a supăra pe unul din ei. în cazul acesta, primă ceea ce-i dictă propriul stomac, care ratase şi micul dejun.

- Ar fi mai bine pentru mama ta dacă ne-am opri undeva să mâncăm. Dar sigur, dacă preferi să continui drumul....

- îmi place secretara ta, Reed.

- Am impresia că şi ei îi place de tine, mormăi el nemulţumit, începând să caute un local.

Darcy nu-l văzuse niciodată atât de caustic şi nu mai avea nimic din farmecul lui obişnuit. Categoric, efectul mamei sale asupra lui era ciudat.

Restaurantul ales de Reed în cele din urmă avea vedere spre o apă curgătoare populată de lebede şi de raţe, iar clădirea propriu-zisă, cu acoperiş din stuf şi bârne avea un farmec rustic deosebit. Cu toate acestea, Reed părea atât de insensibil la tot, încât ar fi putut foarte bine sta şi într-o staţie de autobuz. Hotărât lucru, era îngrozitor de prost dispus.

- Nu-l lua în seamă, draga mea, o sfătui Maud după ce comandară prânzul. întotdeauna e aşa înainte să mănânce. Chiar când era copil

- Sunt convins că pe Darcy n-o interesează, mamă.

- Mă-ntreb de ce bărbaţii refuză să admită că au fost şi ei cândva bebeluşi cărora li se schimbau scutece ca tuturor celorlalţi copii.

- Mamă!

- Ei bine, până vei aduce acasă o fată căreia să-i pot povesti toate întâmplările tale din copilărie, le va asculta Darcy. în plus, sunt sigură că o interesează să afle că eşti la fel de uman ca noi toţi.

Darcy aruncă spre ea o privire întrebătoare, roşind puţin când văzu atâta căldură şi înţelegere în ochii ei. Probabil că Maud ştia că e îndrăgostită de fiul ei. Ascultă cu plăcere povestiri din copilăria lui Reed,

atât de diferită de a ei prin faptul că familia lui pendulase între Anglia şi America timp de câţiva ani înainte de a se stabili în America, toţi cei patru copii adaptându-se bine schimbării. Reed fusese tot timpul povestirii foarte ironic şi, când plecară de la restaurant, chiar şi mai distant faţă de ea, dar Darcy ar fi ascultat toată ziua acele poveşti. Cel mai mult o impresionase mândria cu care Maud vorbea despre realizările fiului ei. I-ar fi plăcut să-l fi cunoscut şi pe Lloyd Hunter, căci, din povestiri, cei doi bărbaţi păreau foarte asemănători, fiul bucurându-se de toată încurajarea tatălui, chiar dacă acesta ar fi preferat pentru el cariera sportivă pentru care el însuşi nu fusese suficient de bun.

Când ajunseră în portul din Southampton, se făcuse destul de târziu din cauza popasului pentru prânz, aşa că abia avuseseră timp s-o instaleze pe Maud în cabina de pe vasul de croazieră, înainte de a se da semnalul de părăsire a punţii de către cei veniţi să conducă pasagerii.

- Mediterana timp de o lună, oftă Darcy, făcând semn de rămas-bun către Maud. Cu toate că, ştiind cât sunt de ghinionistă, probabil că aş avea rău de mare tot timpul.

Pentru prima dată în ziua aceea, un zâmbet lumină faţa lui Reed.

- Dacă supravieţuieşte mama, înseamnă că şi tu ai putea.

- Mulţumesc pentru colier.

- L-am văzut într-o vitrină şi mi s-a părut potrivit.

- Este minunat.

- Speram să-ţi placă.

Cu degetul sub bărbia ei, îi ridică faţa spre el, încruntându-se uşor în timp ce-i privea atent chipul palid.

- Darcy....? Ce s-a întâmplat?

- Ce să se-ntâmple?

- Pentru o clipă, ai părut pierdută

- Tu nu ţi-ai dori să pleci în croazieră?

Privi în gol spre locul în care ştia că sute de chipuri zâmbesc în aşteptarea călătoriei, iar faptul că nu-i vedea nu avea de data aceasta nicio legătură cu lipsa lentilelor de contact.

- Nu. Am acum ceva mult mai important de rezolvat.

- în Florida?

- Da.

- Ce...?

- Nu aici.

Poate că afacerea din Florida îl făcuse să fie atât de încordat şi de prost dispus.

încercă să se gândească la toate afacerile făcute

în ultima vreme, dar nu-şi amintea niciuna care să aibă legătură cu Florida.

- Te pot ajuta cumva? se oferi ea, imediat ce urcară în maşină.

- Nu.

Darcy tăcu, ştiind din experienţă că Reed va vorbi numai atunci când se va simţi pregătit, dar că, pe de altă parte, nu prea obişnuia să i se confeseze ei.

Reed se hotărî să-i vorbească abia în ziua următoare, când erau în avion, iar ceea ce-i spuse o ului complet.

- Darcy? întrebă el când ea aproape se înecă, incapabilă încă de a articula vreun cuvânt.

- Ai putea.... Vrei, te rog, să mai spui o dată?

- Vom sta la sora mea cea mai mică, Diane....

- Am auzit partea asta.

- Vreau ca toată lumea, inclusiv familia, să creadă că sunt în vacanţă....

- Am auzit şi asta.

Respira greu, nerăbdătoare să vadă dacă Reed va repeta ceea ce avea impresia că spusese cu câteva clipe înainte.

- Sper că nu-ţi va fi foarte greu să te porţi astfel încât toţi să creadă că.... suntem un cuplu.

Aşadar, o spusese din nou. Categoric, nici nu bănuia cât de greu îi era şi motivul pentru care se-

ntâmpla acest lucru, căci altfel ar fi trimis-o cu primul avion înapoi.

- Marc nu va şti niciodată, dacă asta te îngrijorează.

Marc.... Nici nu se mai gândise la el. Cu siguranţă, se
va-ntâlni cu una din numeroasele femei care treceau pragul studioului său. Nu, ea însăşi o îngrijora.

- înţeleg că ai o anume reticenţă....

Nu, cum era să înţeleagă el?

- .... dar consider-o ca pe o călătorie în interes de serviciu. Nu trebuie să ne purtăm ca şi când nu ne-am putea desprinde unul din braţele celuilalt; e suficient doar să uiţi puţin de îndatoririle de secretară, ceea ce cred că nu-ţi va fi foarte
greu.

- Stai puţin....

- Nu, nu; am vrut doar să spun că ambianţa de vacanţă şi soarele Floridei te vor face să te relaxezi şi să te simţi bine.

Darcy îl privi bănuitoare, prinzând inorogul cu un gest automat şi plimbându-l pe lanţ.

- N-ai de gând totuşi, să-mi spui despre ce este vorba?

- Ba da.... o parte.

Atât cât consider că e necesar să ştii.

- Nu-mi place deloc cum sună.

Reed, ce pui la cale?

- Problema nu este ce pun eu la cale. în toată această poveste, numai eu sunt nevinovat.

- Nevinovat.... Asta înseamnă că altcineva a făcut ceva....

- Da.

Darcy simţi sângele pulsându-i în urechi, în timp ce se străduia să nu se lase acoperită de un val negru ameninţător.

- Nu cred că pot face asta, Reed.

- Nici nu trebuie să faci nimic. Tu bucură-te doar de vacanţă, iar de restul mă ocup eu.

- Ce-nseamnă "restul"?

Darcy înghiţi cu greu, strângând cu putere braţul fotoliului, străduindu-se să rămână în stare de conştienţă.

- E vorba de afaceri, Darcy.

- Ce fel de afaceri?

- Personale.

- Va avea cineva de suferit?

- Sper că nu, dar nu garantez.

Nu, nu din nou! Nu putea trece prin aşa ceva a doua oară!

Capitolul 3

- Pentru Dumnezeu, Darcy, ai uitat să mănânci dimineaţă? întrebă Reed agitat, făcându-i vânt cu o revistă, în timp ce ea se străduia să străpungă pâcla deasă ce încă îi învăluia creierul, pentru a reveni la realitate.

în câteva clipe, îşi aminti cauza acelei spaime şi încercă să se ridice atât de brusc, încât aproape ameţi din nou.

- Poftim, domnule Hunter! spuse stewardesa pe un ton îngrijorat, aducând o tavă cu cafea. Nu doriţi, totuşi, să văd dacă nu este vreun medic la bord?

- Nu, mulţumesc. Darcy are nevoie doar de doza de sirop.

Astfel numea el, în glumă, cafeaua în care Darcy obişnuia
să pună două linguriţe cu zahăr şi pe care o bea puţin câte puţin pe parcursul întregii zile.

- Nu, n-am uitat de micul dejun, pur şi simplu am leşinat.

- Pur şi simplu....?

- Da.

- De ce?

Clipi mirată, în timp ce enervarea lua locul panicii. Refuza să se mai gândească la lucrul acela, doar îşi

exersase mintea să nu se mai gândească la sânge, la.... nimic.

- Faptul de a fi însărcinată n-ar face decât să dea mai multă verosimilitate cuplului nostru.

Enervarea părea să aibă un efect benefic, blocându-i orice amintire dureroasă.

- Dacă eşti însărcinată, n-ai voie să bei cafea.

Darcy luă în mod deliberat o înghiţitură, înainte ca el să-i poată smulge ceaşca din mână şi imediat începu să se simtă mai bine.

- Nu sunt însărcinată

- Tocmai mi-ai spus că eşti!

- Este exact ceea ce credeai! Dar, după câte ştiu, nu se mai poate repeta o concepere neprihănită.

- Gluma ta vine într-un moment cam nepotrivit.

- Nu glumeam, Reed, îi răspunse, susţinându-i privirea cercetătoare.

- Eşti virgină?

- N-am spus asta, mormăi ea.

- Ar fi cam greu, după ce te-ai întâlnit cu Marc timp de şase săptămâni.

- Reed....

- De ce ai leşinat?

- Reed, nu cred că te pot ajuta la ceea ce-ai plănuit, indiferent despre ce e vorba. Nu mă pricep să mă prefac şi.... nici nu sunt de acord cu ceea ce

faci.

- Nu ştii ce intenţionez să fac.

- Nu.... dar sunt sigură că nu poate fi ceva bun, din moment ce trebuie făcut în secret.

- Nu, nu e deloc plăcut, dar acelaşi lucru îl pot spune despre amestecul în treburile mele.

- Eşti deja bogat şi plin de succes, de ce trebuie să....

- Şi cam cât timp crezi că voi rămâne bogat şi plin de succes, dacă fiecare tranzacţie pe care încerc s-o fac în America este sabotată? Căci, de fapt, despre aşa ceva e vorba.

- Cum?

- Este o scurgere de informaţii spre alte părţi, în special spre una anume, ceea ce le permite să facă tranzacţia înaintea mea. Persoana care dă informaţia este recompensată din plin. Cu alte cuvinte, priceperea mea aduce altcuiva un venit considerabil. Sigur că da, este de aşteptat să devin bănuitor în cele din urmă, dar până atunci, persoana respectivă profită din plin de încrederea mea.

- Ai idee cine ar putea fi?

- Cineva care mă cunoaşte destul de bine, cineva pe care şi eu îl cunosc suficient de bine pentru a-i fi împărtăşit interesul faţă de anumite tranzacţii.... aşadar, cineva în care şi eu am încredere şi care

poate fi cumpărat.

Darcy înţelegea foarte bine cum simplul fapt că Reed manifesta un oarecare interes pentru o tranzacţie era o indicaţie precisă a existenţei unei mine de aur, căci flerul lui funcţiona întotdeauna perfect.

- Doar nu crezi că ar putea fi implicat cineva chiar din familie!

- Discut deseori cu ei despre afaceri care mă interesează aici, dar.... la naiba, sunt familia mea, nimeni nu mi-ar face asta!

Darcy îşi dădea seama că nu era chiar atât de sigur pe cât ar fi vrut. Ea era singură la părinţi, aşadar nu avea experienţa unei existenţe alături de două surori şi un frate, ca în cazul lui Reed. Era sigură că mai existaseră şi neînţelegeri între ei, dar nu putea crede că ar fi fost în stare să-l trădeze!

- îmi dau seama că ar fi trebuit să-ţi povestesc toate acestea ieri şi apoi să te întreb dacă nu te deranjează să pozezi în iubita mea. Recunosc însă că nu m-am gândit decât aseară că ar părea dubios să apar aşa.... din senin. în ultimele şase luni, am pierdut trei afaceri bune, prea multe pentru o simplă coincidenţă. Trebuie să descopăr cine îmi face asta.

- N-ai nicio bănuială?

- Nu, dar voi afla, cu ajutorul tău.

Acum înţelegea că nu putea fi vorba de o repetare a întâmplării petrecute cu doi ani în urmă şi că singurul care avea să fie rănit era însuşi Reed, rănit psihic, nu fizic.

- Şi nu trebuie decât să par înnebunită de dragul tău?
glumi ea, încercând să înseninеze atmosfera.

- Nu prea înnebunită; nici fratele, nici surorile mele n-ar crede că aş avea un astfel de efect asupra unei femei.

Pesemne că sunt orbi! se gândi Darcy, care ştia cât de uşor se-ndrăgosteau femeile de Reed. Şi apoi.... ea era cea mai în măsură să ştie.

- Cred că aşa se întâmplă în orice familie.

- Recunosc, n-am înţeles niciodată ce-au văzut Wade şi Chris la surorile mele şi, cu atât mai puţin ce-a văzut Marie la Mike....! Cred că ai dreptate.

Din povestiri, păreau o familie unită, de aceea era şi atât de important ca Reed să ştie că răul care i se făcea nu pornea de la ei.

- Dacă nu-mi pun lentilele de contact, vor fi convinşi că te privesc cu ochi visători.

Reed îi luă mâna într-a lui, uitându-se cu atenţie la degetele ei subţiri cu unghiile tăiate scurt, după care o privi în ochi, mângâind-o pe păr.

- M-am purtat îngrozitor cu tine, în ultimele zile.

Te rog să mă scuzi. Mai întâi povestea cu mama, apoi asta.... Mi-am descărcat nervii asupra ta. în niciun caz nu meritai aşa ceva.

Darcy se lăsă pentru câteva clipe învăluită de catifeaua verde a privirii lui şi numai cu greu cuvintele ei sufocate de emoţie reuşiră să rupă vraja.

- Sunt sigură că surorile şi fratele tău nu sunt conştienţi de cât de letal e farmecul tău.

Râsul lui sincer, din toată inima, îi făcu plăcere, mai ales că nu-l prea mai auzise în ultimul timp.

- Nici n-am încercat niciodată să-i farmec, nu cred că pot fi fermecaţi!

Dacă nu puteau fi fermecaţi, cu siguranţă erau fermecători, după cum avea să se convingă Darcy după câteva ore.

Se urcaseră imediat la bordul unei curse de legătură spre Orlando, unde locuia toată familia Hunter şi, când ajunseră acasă la sora lui, Diane şi la soţul acesteia Chris, aflară că întreaga familie fusese invitată la cină.

- îmi pare rău, îi spuse Reed imediat ce Diane îi anunţă. Dacă preferi să nu stai la masă şi să mergi direct la culcare....

Darcy înghiţi cu greutate; sigur că avea emoţii să întâlnească deodată atâtea persoane necunoscute, toţi foarte importanţi pentru Reed. Ştia că n-avea

importanţă dacă făcea sau nu impresie bună, dar îşi dorea mult să placă familiei lui Reed. Măcar să aibă răgazul să se aranjeze puţin.

- Sigur că da, te rog, a fost imediat de acord Diane, o versiune mai tânără, mult mai exuberantă a mamei lor, cu părul lung blond aproape argintiu şi ochi verzi - la fel de verzi ca ai lui Reed - în care juca o sclipire veselă. Ştii.... eşti cu totul altfel decât ne aşteptam, mai adăugă ea, ca şi când cuvintele, neascultând de nicio cenzură, se încăpăţânaseră să dea neapărat glas gândului.

- Diane!

- N-am spus că nu-mi place! ripostă ea, pe un ton glumeţ de copil obraznic, când fratele ei o admonestă. Sunt plăcut surprinsă, aşa cum vor fi şi ceilalţi. Linda era sigură că vei aduce cine ştie ce individă sofisticată şi blazată.

- Tocmai ea vorbeşte!

Diane râse. Avusese norocul să moştenească nu numai frumuseţea mamei ei, ci şi acel ceva ce garanta că timpul avea doar să-i adauge un plus de rafinament.

- încearcă să-l convingă pe Wade să-şi mute biroul în Miami; spune că s-a plictisit să trăiască în pădure!

- Şi fireşte, Wade refuză să plece, completă Reed pe un ton sec.

- Tu trebuie să ştii mai bine, doar a fost mai întâi prietenul tău.

- Linda ar trebui să se resemneze cu ideea că va îmbătrâni în Orlando. Wade nu se va muta niciodată de aici.

- Ai dreptate. Sper să nu vă supăraţi că am pus la cale această invazie a familiei. Luni de zile am crezut toţi că ai un secretar, că Darcy e de fapt bărbat. Vă puteţi închipui surprinderea noastră când am aflat că aveţi o relaţie personală....

Reed pufni dezgustat.

- Iert orice, spuse Darcy zâmbind, dacă-mi spui că există instalaţie de aer condiţionat în toată casa.

Coborâseră dintr-un avion şi se urcaseră în altul, aşa că nu-şi dăduse seama de căldura şi umiditatea începutului de mai decât când mersese până la maşina închiriată de Reed. Tocmai îşi spunea că pesemne i se păruse şi nu era chiar atât de rău, când, primul pas făcut din maşină spre casa familiei Donavan o asigurase că prima impresie nu fusese deloc exagerată. în aceste condiţii, se părea că sejurul ei va consta dintr-o goană într-o încăpere cu aer condiţionat în maşină şi înapoi.

- Te vei obişnui, o încuraja Diane.

- Nu prea cred. Te rog, spune că aveţi aer condiţionat în toată casa.

Dacă acum, când era aproape seară se simţea epuizată din cauza căldurii, cum trebuia să fie ziua! Iar de dormit.... nici gând să poată într-o astfel de atmosferă înăbuşitoare.

- Avem.

- Slavă Domnului.

- Dar…mă gândisem să luăm cina lângă piscină. Sigur,
dacă nu poţi suporta, schimbăm.

- Nu, în niciun caz. Nu mă luaţi în seamă; aşa cum ai spus, mă voi obişnui.

- Cum crezi.... Reed, am pregătit camera ta, ca de obicei.

- Bun! Să mergem, Darcy.

Reed luă bagajul şi o conduse pe coridorul care ducea spre dormitoare. Era o casă frumoasă, înconjurată de copaci şi un lac se vedea la mică distanţă. Cât despre interior, de la prima vedere era evidentă nota de eleganţă şi confort. Era clar că Diane şi Chris Donavan erau la fel de bogaţi ca Reed.

- îmi pare rău, n-aş vrea ca sora ta să creadă că sunt o mofturoasă.

- în niciun caz nu va crede aşa ceva.

Imediat ce Reed deschise uşa camerei, Darcy remarcă amprenta tipic masculină a acesteia.

- Fii liniştit! N-am de gând să te întreb unde e dormitorul meu, sau unde vei dormi tu la noapte, comentă Darcy cu o grimasă, aşezându-se pe marginea patului dublu.

- Era de aşteptat că Diane ne va repartiza aceeaşi cameră numai că eu nu m-am gândit! Şi acum.... ce-i de făcut?

Se aşeză şi el lângă ea, încruntat şi vizibil încurcat.

- Nu e deloc măgulitor ceea ce spui, Reed, râse ea, încercând să ascundă durerea faţă de reacţia lui spontană de sinceră aversiune la ideea că va fi nevoit

să împartă camera cu ea.

- Problema e serioasă, fir-ar să fie! Să ne prefacem în timpul zilei că suntem un cuplu în vacanţă e ceva, dar.... asta e cu totul altceva.

- Ti-e teamă că se va supăra Samantha? îl tachină ea, referindu-se la una din femeile cu care se-ntâlnea la Londra

- Puţin îmi pasă de Samantha! La tine mă gândesc.

Nu era cazul să-şi facă griji în privinţa ei. Din punctul ei de vedere, era ca şi cum i se îndeplinise o dorinţă fierbinte. Cum de sora lui văzuse imediat cât de îndrăgostită era ea, iar el nu-şi dădea seama?

- Ne putem muta la hotel.

- Diane nu m-ar ierta niciodată. Dumnezeule, cum de nu m-am gândit la asta!

Iar acum, că se gândea, era evident că ideea îi displăcea total.

- Patul e foarte mare, Reed, sugeră ea cu o indiferenţă pe care era departe de a o simţi şi se ridică. E imposibil să ne atingem unul de celălalt, dacă nu vrem.

Se ridică şi el şi începu să se plimbe nervos prin cameră.

- Problema este.dacă vrem?

Darcy se întoarse spre el, clipind surprinsă, în

timp ce el părea s-o privească pentru prima oară ca şi cum ar fi observat că era o femeie cât de cât atrăgătoare. îşi alesese bine momentul, tocmai acum când umezeala îi făcuse părul mai rebel ca de obicei, când nu era deloc fardată, hainele îi erau şifonate după atâtea ore de călătorie, iar trupul atât de obosit, încât nu se lăsa nicicum convins că era doar ora opt seara, aşa cum arăta ceasul de pe noptieră, guvernat de un fus orar total diferit.

- Ştim amândoi foarte bine că ideea de relaţie platonică nu funcţionează, continuă el, la fel de încruntat. Când un bărbat şi o femeie sunt împreună în pat, chimia trupurilor este cea care dictează.

-Am putea s-o întrebăm pe Diane dacă n-are o cameră cu două paturi. Spune-i că am un somn agitat şi că

- Nu, nu merge. în definitiv, să presupunem că sunt îndrăgostit de.... Fii atentă! strigă el, văzând-o cum, făcând un
pas înapoi, se lovi de cele două valize, dezechilibrându-se.

Reuşi s-o prindă înainte ca Darcy să cadă.

- Să nu-mi spui că ai uitat că valizele erau acolo!

în braţele lui Darcy uită totul. îl privea în ochi, abia respirând de teamă să nu rupă vraja acelei clipe, în timp ce buzele lui se apropiau de ale ei. Poate şi

ea, instinctiv, se ridicase spre el.... nu ştia şi oricum nici nu mai avea importanţă, atâta timp cât

- V-am adus. Hm.... De ce nu încuiaţi uşa, sau nu pui
un afiş "Nu deranjaţi!" când eşti ocupat, Reed?

Iritat, Reed îi dădu drumul lui Darcy şi luă din mâinile celeilalte surori cele două pahare cu limonadă rece care constituiseră motivul venirii acesteia.

- N-ar fi stricat să baţi la uşă, Linda.

Cele două surori semănau mult una cu cealaltă, dar deşi Linda avea aceeaşi culoare de păr, blond-argintiu, în schimb ochii erau turcoaz şi, spre deosebire de Diane, scundă şi zveltă, ea era aproape la fel de înaltă ca Reed, cu un corp suplu, cu linii desăvârşite. Şi totuşi, între cele două surori exista o diferenţă: expresia ochilor. Dacă ai Dianei erau calzi şi prietenoşi, ai Lindei păreau reci şi întrebători.

în ochii Lindei O'Neal se citea aceeaşi mirare ca şi în ai Dianei, chiar amplificată.

- Ştiu, începu Darcy, punând capăt tăcerii ce risca să devină, stânjenitoare. Nu sunt aşa cum v-aţi aşteptat, dar sper să fi realizat o schimbare în bine.

- Din moment ce te poţi impune în faţa lui....

- Poate.... şi o face cu succes, interveni acesta, satisfăcut de schimbul de replici dintre ele.

- Atunci, sunt convinsă că schimbarea este în bine. Şi acum.... ce-ar fi să amânaţi puţin săruturile fierbinţi, pentru că friptura e aproape gata şi Dianei nu-i place deloc când cineva nu e punctual la masă.

După care ieşi din cameră la fel de brusc cum intrase, lăsând în urma ei un parfum suav.

- Poate ar fi trebuit să ne oprim în Orlando; nu numai că e obositor să faci cunoştinţă cu toată familia mea, aşa deodată, dar faptul că suntem obosiţi, iar ei nu, ne pune într-o situaţie de dezavantaj.
- Cred că ne descurcăm bine.
- încă nu l-ai cunoscut pe Mike!

Mike Hunter era o versiune mai tânără a lui Reed, dar cu ochi albaştri şi fără aroganţa acestuia.

Diane era lângă grătar, unde ajuta un uriaş cu păr roşcat şi ochi albaştri, Linda stătea pe un şezlong lângă un bărbat înalt, brunet, cu ochi negri şi o expresie serioasă. O femeie pe care o bănui a fi soţia lui Mike, era aşezată pe marginea bazinului, cu picioarele atârnând în apă; avea părul lung, negru ca abanosul, iar când se-ntoarse cu faţa spre ei, se văzu că era însărcinată. Erau toţi în costume de baie, inclusiv Darcy şi Reed, iar Mike se dovedea tot atât de bine făcut ca fratele lui. Diferenţa dintre ei doi nu era din punct de vedere al fizicului, ci era dată de

comportamentul total lipsit de rezervă al fratelui mai mic.

- Bun venit în Florida! spuse acesta cu căldură, sărutând-o pe buze. Statul portocalelor, al lumii lui Disney şi al incendiilor ocazionale care scapă de sub control. Să-ţi fac cunoştinţă cu toţi.

O luă de mână şi porni împreună cu ea, aşa că Darcy aruncă în zadar o privire speriată spre Reed, care ridică neputincios din umeri.

- Nu-ţi fie teamă, cu mine eşti în siguranţă, o linişti Mike.

- Eşti în siguranţă, Darcy, întări şi Marie, soţia lui, râzând. Mike ştie bine că nu-i este îngăduit decât să privească.

- Ah, e îngrozitor să fii viitor tată.

Marie râse din nou. Era clar că era de origine italiană, iar Darcy o plăcu pe dată.

De fapt, îi plăcea toată familia Hunter: Mike, căruia îi plăcea să flirteze, Marie, atât de prietenoasă şi deschisă, frumoasa Diane, sofisticata Linda, bărbatul tăcut şi liniştit şi cel roşcat, care părea să nu ia nimic în serios. De fapt, fusese surprinsă să afle că uriaşul cu păr roşcat, care se ocupa de grătar, era soţul Lindei, avocat, iar bărbatul tăcut, cu o expresie serioasă, era Chris Donavan, soţul Dianei, proprietarul unui hotel. Fusese convinsă că era exact

invers, dar aceasta dovedea încă o dată că atracţia contrariilor funcţiona. Poate exista totuşi un strop de speranţă şi pentru ea şi Reed.

îi era imposibil să creadă că unul din membrii familiei putea fi răspunzător de acea scurgere de informaţii.

Nu era de mirare că Reed era atât de afectat de întreaga situaţie.

Capitolul 4

- Hai să înotăm!

Reed o luă de mână, forţând-o să alerge alături de el, astfel încât amândoi intrară deodată în piscină.

La început, scufundarea în apa rece a fost ca un şoc şi Darcy se ridică la suprafaţă cât putu de repede, clipind, cu apa încă şiroindu-i pe faţă. Reed, care ieşise la suprafaţă la o distanţă de câţiva metri, înotă imediat spre ea.

- Scuză-mă, am uitat complet de lentilele tale.
- Tocmai tu să uiţi de aşa ceva?
- Punct marcat! Spune-mi, ţi-au căzut?
- Nu ştiai? Nu există niciun fel de restricţii sau contraindicaţii când le porţi.
- Deloc...?
- Aşa scrie în instrucţiunile de utilizare.
- N-ai încercat?
- Nu le-am testat încă în toată gama de posibilităţi, dar dă-mi încă puţin timp....
- Te simţi mai bine acum? întrebă el brusc. Acum câteva minute păreai pe punctul de a te prăbuşi de oboseală.
- Nu, nu era din cauza căldurii.

Deveni deodată serioasă, aruncând o privire spre locul unde ceilalţi discutau şi râdeau în timp ce

pregăteau masa.

- Ştiu că şi pe tine te deranjează gândul că s-ar putea să fie cineva din familie, dar lasă-mă pe mine să mă ocup de asta, tu doar distrează-te.

- Dar....

Când buzele lui îi acoperiră gura, Darcy se lăsă cuprinsă de acea plăcută ameţeală; închise ochii, fără să-i mai pese de trădarea trupului cuibărit imediat la pieptul lui Reed şi, pe măsură ce braţele ei îi înconjurau gâtul, sărutul lui deveni mai posesiv.

- Se pare că voi doi vă hrăniţi cu dragoste, se auzi vocea Lindei, de la marginea piscinei. Dacă vreţi totuşi să mâncaţi în seara aceasta, ar fi mai bine să ieşiţi chiar acum. De data aceasta, cina chiar e gata.

- Lasă-i în pace, Linda. Mi-ai stricat spectacolul, se plânse Mike.

- Perversule! îl dojeni Diane în glumă.

- Deloc! Era ceva atât de pur în sărutul lor....

- Pur? repetă Wade, ironic.

Darcy încă nu-şi putea desprinde privirea de la Reed, iar acesta, la rândul lui, părea copleşit de o puternică emoţie care-l luase prin surprindere.

- Reed! insistă nerăbdătoare Diane. Tu şi Darcy sunteţi oaspeţii de onoare.

- Asta înseamnă că noi, ceilalţi, nici nu prea contăm? comentă Mike, în glumă.

- Nu, înseamnă doar că v-aţi autoinvitat. Reed!

- Lasă-i, draga mea, spuse soţul ei, calm. Nu vezi cât sunt de îndrăgostiţi?

Deodată, privirea lui Reed se întunecă de îngrijorare, ceea ce o făcu pe Darcy să înţeleagă că auzise bine acea ultimă remarcă şi nu-i plăcuse deloc. Ar fi trebuit să fie mulţumit că planul îi reuşise, dar nu părea câtuşi de puţin aşa. înotă iritat până la marginea piscinei, ieşi şi se întoarse să întindă mâna spre Darcy, pentru a o ajuta să iasă şi ea, însă îi dădu drumul imediat ce o elementară politeţe îi îngădui s-o facă.

- Ai cunoscut-o pe mama înainte de a pleca în croazieră? întrebă Diane, imediat ce se instalară la masă.

- Am condus-o împreună la vapor, răspunse Reed în locul
ei.

- E grozavă, nu-i aşa? întrebă Wade zâmbind.

Uriaşul acela mucalit nu arăta deloc a avocat, şi cu atât mai puţin îl putea asocia Darcy cu sofisticata Linda.

- Parcă spuneai cu totul altceva în ziua în care a intrat cu maşina prin porţile garajului, comentă sec soţia lui.

- Bine, rectific: e o soacră grozavă când e la

distanţă.

- Dar atunci când....

- Mike, pe Darcy n-o interesează să audă despre toate accidentele mamei.

- Te-ai schimbat de când ai plecat în Anglia, observă Diane, surprinsă de tonul aspru al lui Reed.

Desigur, chiar dacă altădată poate se amuza de gafele mamei lor alături de fraţii săi, probabil că glumele acelea, chiar şi nevinovate, nu-l mai distrau de când constatase că secretara lui era aproape la fel.

- Scuză-mă.

- Nu, pe mine te rog să mă scuzi. M-am bucurat atât de mult când ai telefonat că vii, şi acum, uite, îţi fac observaţie.

- Cred că ar fi trebuit să vă lăsăm cel puţin o seară liniştiţi, înainte de a apărea cu toţii, recunoscu Mike. Cred, însă, că eram curioşi.

- S-o vedeţi pe Darcy.

- Când fratele nostru - burlac înrăit convins - telefonează şi ne anunţă că vine cu iubita, cum te puteai aştepta să ne poată opri ceva ca să nu apărem toţi, imediat?

- Am observat.... Dar nu v-aţi gândit că aţi putea-o speria pe Darcy?

- Hei, nu suntem chiar atât de răi! protestă Wade.

- Crezi....? E ca o scenă din serialul acela de la televizor cu familia numeroasă....

- Tu fiind în rolul cui? comentă Linda.

- Nu, nu, eu nu! Dar Darcy ar putea fi fetiţa roşcată cu pistrui, mezina.

Darcy urmărise un timp filmul şi nu era deloc încântată de comparaţie.

- N-a mai avut deloc acelaşi farmec după ce-au înlocuit atât de nepotrivit actorul care juca rolul fiului cel mare.

- Hei, nu vă daţi seama că, de fapt, criticaţi o instituţie americană? îi ironiză Chris.

- Ce îndrăzneală! se plânse Mike.

- Tu ar trebui să taci, îl puse la punct Marie. Nu te-ai uitat la film decât de două ori.

- Cum să mai am chef să mă uit la un serial cu o casă plină de copii, când eu chiar am crescut într-o asemenea familie! Chiar şi Chris şi Wade erau întotdeauna la noi înainte de a se căsători cu voi.

- Am fost colegi de facultate, îi explică Reed lui Darcy.

- Cred că ai procedat foarte înţelept nepovestindu-i lui Darcy prea multe despre noi, observă Linda. Asta ar fi făcut-o, probabil, să aibă unele reţineri.

- Fără îndoială, spuse Marie. Vorbesc din

experienţă.

- Dar farmecul meu s-a dovedit a fi irezistibil.

- Dacă te referi la faptul că, la o săptămână după ce ne-am cunoscut, m-ai dus în patul tău şi nu m-ai mai lăsat să plec
până n-am fost de acord să ne căsătorim da, presupun că
poţi numi asta "farmec". Dar dacă te referi la prima întâlnire, când m-ai dus la un meci de baseball

- Vezi, ţi-am spus că mă iubeşte....

- Aveam de ales: mă mărit cu tine, sau mor de foame. Darcy era pur şi simplu fascinată de afecţiunea pe care toţi
membrii familiei o aveau unul pentru altul. Era o experienţă cu totul nouă pentru ea, care crescuse ca unic copil la părinţi.

Simţea cum situaţia începe să-i scape de sub control. Mecanismul de apărare intră automat în funcţiune, blocând accesul stimulilor veniţi din exterior şi rămase privind în gol spre apa care sclipea în piscină.

- Cred că o voi lua pe Darcy la o plimbare în jurul lacului. Darcy ?

Cuvintele lui reuşiră să pătrundă în lumea de tăcere în care se scufundase.

- Da.... ar fi minunat....

Se ridică şi, în aceeaşi clipă, zgomotul de farfurie spartă îi aminti, dar prea târziu, că ţinea în braţe farfuria, ca toţi ceilalţi, de altfel, când se aşezaseră să mănânce pe marginea piscinei.

- Ah, scuzaţi-mă! îmi pare atât de rău!

- Nu-ţi face griji, o linişti imediat Diane, venind lângă ea. N-are nicio importanţă.

Ba da, avea. întâmplarea îl avertizase din nou pe Reed în privinţa ei.

- Poate că ar fi trebuit să te pregătesc puţin, spuse Reed pe gânduri, în timp ce se plimbau pe malul lacului. Câteodată eu însumi mă simt copleşit de prezenţa lor. îmi închipui cum
trebuie să fie pentru cineva străin.

- Tu? Copleşit?

- După ce eşti departe de ei un timp, ţi se par ca o pătură călduroasă şi bună la început, apoi sufocantă. Ţi se pare că aş fi nerecunoscător?

- Probabil, când eşti cel mai mare dintre fraţi, ai o responsabilitate pe măsură.

- Foarte bine spus! Până acum, nimeni nu şi-a dat seama că exact aşa simt. în mare parte, asta m-a şi determinat să mă detaşez de ei acum zece ani. Diane, Mike şi chiar şi Linda, sunt fericiţi în cercul închis al familiei, dar eu am hotărât că vreau mai mult de la viaţă.

- Ai obţinut ce ţi-ai dorit?

- Nu. în plus, încă îmi fac griji pentru toţi, deşi sunt la depărtare de patru mii de kilometri de ei.

- Dai întotdeauna impresia unui tip solitar.

- Până într-un moment ca acesta; atunci, simt nevoia să pun capul pe pernă şi să mă acopăr bine cu pătura.

Aceasta era o latură a lui Reed pe care ea n-o văzuse niciodată; un Reed mai puţin încrezător, un om cu îndoieli şi temeri, dincolo de bani şi putere. îl iubea cu atât mai mult.

- De data aceasta, însă, nu mi-ar folosi la nimic, din moment ce este o gaură mare în această pătură.

- Reed....

- Hai să nu vorbim despre asta acum.

O trase spre el şi-o sărută lung, pasional. Nu, nu i se
părea; reacţia lui nu putea fi simplă prefăcătorie, de dragul unei reprezentaţii cât mai convingătoare în faţa familiei lui.

- Reed! încercă ea să regăsească drumul spre luciditate, deşi trupul îi trăda minciuna protestului.

El o privi uimit câteva clipe, apoi deveni brusc rigid şi rece.

- Ai văzut? Chimia trupurilor dictează.... Trebuie să discut cu Diane să ne schimbe camera.

- Reed!

Când îşi întoarse privirea spre ea, cu ochii îngustaţi, părea complet inabordabil.

- Nu în faţa întregii familii, te rog.

- Preferi să continue să ne creadă îndrăgostiţi unul de celălalt?

Mergea alături de el, cu capul sus.

- Nu vreau să creadă că nu suntem.

Reed râse uşor, potrivindu-şi ritmul paşilor cu ai ei.

- Ai dreptate. Dacă o rugăm să ne dea dormitoare separate, Diane va da vestea Lindei şi lui Mike încă la prima oră mâine dimineaţă.

- îţi va face plăcere să mă vezi astfel umilită?

- Voi inventa ceva.

- Perfect, pentru că, în mod categoric, nu voi dormi în acelaşi pat cu tine.

Ah, abia aşteptase! Dumnezeu ştie cât de mult dorise acest lucru. Dar să audă că toată acea patimă nebună pe care o
simţea în braţele lui era redusă la o formulă seacă, îi demonstrase îndeajuns ce greşeală ar fi făcut crezând că ar fi însemnat ceva mai mult pentru el. "Chimie" - atâta tot.

- Reed ne dă pe toţi afară, spuse Mike cu voce blândă, întrerupându-i gândurile, în timp ce se

apropia şi ea de casă, la oarecare distanţă de Reed. Zice că sunteţi obosiţi şi că nu veţi putea dormi dacă noi continuăm cu petrecerea. Dacă aş fi în locul lui, nici nu mi-ar trece prin gând să dorm.....

Darcy îl vedea deja pe Reed în curte, organizând plecarea membrilor familiei, fără a se strădui să găsească o modalitate mai delicată.

- îmi pare foarte rău, Mike. Pe mine nu m-ar deranja cu nimic dacă aţi rămâne toţi în continuare.

- Nu, nu, Reed are dreptate. N-ar fi trebuit să venim chiar în seara asta. Dar.... faptul că venea cu o fată, nu era ceva ce putea fi ratat.

- Da.... şi aţi vrut să mă vedeţi înainte să dispar în mod la fel de neaşteptat precum am apărut.

- Cam aşa ceva. De ani de zile ne tot întrebam cum va fi femeia de care se va îndrăgosti.

- Sunt convinsă că nu v-aţi aşteptat să fie cineva ca mine.

- Nu, nu ne-am aşteptat ca el să dovedească atât discernământ!

- Nu, n-avem intenţii serioase!

- Reed are întotdeauna intenţii serioase, extrem de serioase.

- Poate în ceea ce priveşte munca lui.

- în privinţa tuturor aspectelor pe care le consideră importante. Ne-a lipsit mult în ultimii ani.

Darcy rămase pe gânduri. Era atâta sinceritate în ochii lui limpezi, albaştri.... Reed părea să fie ancora familiei. Văzându-l acum împreună cu fraţii şi surorile lui, era convinsă că şi el avea nevoie de ei în aceeaşi măsură, doar relaţia funcţiona la fel în ambele sensuri.

- Marie este gata să-ţi interzică partidele de golf dacă nu încetezi cu flirtul, spuse Reed când ajunseră şi ei lângă ceilalţi.

- Ah, nu! Orice, numai golful nu!

- Nu cred că a fost răspunsul potrivit, Mike! remarcă Reed, ca un comentariu la gestul de exasperare făcut de Marie.

- Cealaltă plăcere a vieţii mele începe să devină imposibil de realizat, făcu el aluzie la sarcina soţiei, privindu-i cu subînţeles pântecul rotunjit.

- Michael Hunter!

- N-am spus că-mi displace situaţia, ci doar că partidele de golf au rămas singura alternativă.

Cum ajunseseră deja la maşină, Mike închise portiera după ce soţia sa urcă, astfel încât replica acesteia nu se mai auzi.

- Ar trebui să plecăm şi noi, Wade, propuse imediat Linda. Categoric, Reed s-a şi săturat de noi.

- E firesc să vrea să rămână singur cu Darcy. îmi amintesc de vremea când şi tu abia aşteptai să

ajungi acasă.

Darcy sesiză tristeţea din cuvintele lui Wade. Se părea că în familia O'Neal nu era totul roz.

- Asta se-ntâmpla înainte ca tu abia să aştepţi să pleci de acasă, replică Linda pe un ton înţepat, aşezându-se la volanul maşinii şi pornind imediat ce Wade se urcă, strângându-şi cu greutate picioarele lungi, pentru a încăpea.

- Ce naiba a fost asta? se încruntă Reed.

- S-au certat, asta e tot, explică Diane, nu atât de nepăsătoare cât ar fi dorit să pară. Se-ntâmplă chiar şi în cele mai reuşite căsnicii.

- Şi în a ta?

- Mulţumesc lui Dumnezeu, nu! Chris şi cu mine suntem foarte fericiţi împreună.

Reacţia ei părea cu adevărat sinceră.

- Neînţelegerea dintre Linda şi Wade nu poate să fie cauzată doar de dorinţa ei de a se muta la Miami.

- Cine ştie? Lasă-i să-şi rezolve singuri problemele; ştii bine că o vor face.

- Se ceartă des?

- Ţi-am mai spus, nu e ceva neobişnuit într-o căsnicie. Acum, hai să ne ocupăm de mutatul vostru într-un alt dormitor.

Transferul lor într-un dormitor cu două paturi s-a făcut cu maximum de operativitate şi fără întrebări.

- Ce le-ai spus? întrebă Darcy, întinsă deja în pat, cu plapuma trasă până sub bărbie.

Obrajii ei îmbujoraţi dovedeau din plin faptul că era conştientă de goliciunea trupului lui în patul de alături. Iar ea.... Nu putea să-şi fi uitat acasă altceva? De ce tocmai cămaşa de noapte?

Reed ridică din umeri, indiferent.

- Că pe mine nu mă deranjează, dar tu preferi să dormi singură în această perioadă a lunii.

- Nu se poate.

- De ce nu?

- Dumnezeule, Reed!

îşi acoperi cu mâinile obrajii care păreau să-i fi luat foc.

- Draga mea, este ceva firesc pentru orice femeie.

- Da, dar....

- Asta a fost singura idee care mi-a venit la momentul respectiv. Ti-ar fi trecut prin minte ceva mai potrivit?

- Nu, dar....

- Ce crezi că e-n neregulă între Linda şi Wade? schimbă el brusc subiectul

Erau amândoi dezbrăcaţi sub plapumă, tocmai abordaseră un subiect delicat, iar acum se arăta interesat de problemele din căsnicia surorii lui!

în definitiv, se aflau acolo pentru a afla cine-l

trădează şi trebuia să fie atent la fiecare nuanţă. Darcy îşi dădea seama de disperarea cu care se agăţa Reed de cea mai mică speranţă ca trădătorul să nu fie cineva din familie, deşi probabilitatea era foarte mică. Nu era nici el omul care să discute astfel de probleme chiar cu oricine!

- Probabil nu e nimic important, aşa cum a spus şi Diane.

- N-a spus asta; a spus doar că vor rezolva ei singuri problema, ceea ce dă de înţeles că au mai trecut prin situaţii similare. Mie nu mi se pare că o căsnicie prea fericită, în cazul acesta.

-Ai spus că Wade a fost prietenul tău mult timp înainte de a se căsători cu Linda.

- Este şi avocatul meu de aici. Mă întreb dacă, pentru un anumit preţ, prietenia poate fi vândută.

Darcy nu putu răspunde imediat acelei întrebări dureroase. în câteva minute, se dovedi a nu mai fi necesar; îi văzu ochii închişi şi-i auzi respiraţia ritmică, indicând un somn adânc.

Cam la atât se redusese până şi chimia trupurilor.

Capitolul 5

- S-a dus să-şi vadă nişte vechi prieteni, explică Diane cu o grimasă, la micul dejun. Credeam că aţi venit să vă distraţi în vacanţă împreună.

- Aşa şi este!

Când se trezise, Darcy văzuse patul lui Reed gol, iar acum sora lui îi spunea că luase micul dejun singur cu o oră în urmă, după care plecase. înţelegea că acei "vechi prieteni" erau persoane de la care spera să obţină informaţii, dar ar fi putut să-i spună şi ei, nu să dispară pur şi simplu.

- Nu trebuie să te superi, este atâta timp de când n-a mai venit aici

- Nu, nu mă deranjează deloc.

- Bun! Sper că seara de ieri nu te-a obosit prea tare. Ştii, când Linda şi Mike îşi pun ceva în minte, nimic nu-i poate
opri.

De fapt, căscatul abia înăbuşit al lui Darcy avea cu totul alte cauze: rămăsese mult timp trează după ce Reed adormise şi chiar când cedase oboselii, somnul ei nu fusese profund, de grijă să nu se dezvelească.

- Mi-a făcut plăcere să vă cunosc pe toţi, sincer.

- Reed, în schimb, nu părea prea încântat.

- Sunt convinsă că ai interpretat greşit. A spus cumva când se întoarce?

îi plăcea Diane şi era sigură că se vor înţelege bine, dar trebuia să-şi învingă timiditatea; nu se-mprietenea uşor. Reed ar fi putut s-o-ntrebe şi pe ea dacă vrea să-l însoţească!

- înainte de prânz.

Era abia ora zece

- îl cunoşteai pe Reed înainte de a-i deveni secretară?

Darcy se aşteptase la această curiozitate pur prietenească,
în aceeaşi măsură în care se temuse de ea.

- Nu, răspunse ea, deşi se simţi vinovată când o văzu pe Diane dezamăgită. L-am văzut prima dată când am mers la interviu. Şi.... abia cu puţin timp în urmă ne-am dat seama că suntem atraşi unul de celălalt.

- Este...ceva serios?

- Adică.... vrei să ştii dacă am intenţii onorabile faţă de fratele vostru?

- Cam aşa ceva... N-am fost prea subtilă

- După reacţia pe care aţi avut-o faţă de mine, înţeleg că
Reed n-a adus prea mult femei acasă.

- De data aceasta, tu n-ai rezistat curiozităţii.

- Ce-ar fi să ne spunem una alteia ceea ce vrem să ştim? Am scuti mult timp.

Astfel, până terminară micul dejun, Darcy află că Reed nu prezentase niciodată familiei pe niciuna din iubitele lui, de unde şi senzaţia pe care o produsese vestea sosirii ei. Ştia că o dezamăgise pe Diane spunându-i că relaţia dintre ea şi Reed nu era ceva de perspectivă şi că deocamdată se bucurau de această vacanţă împreună, în timp ce el profita pentru a-şi revedea familia.

- Eşti sigură că Reed gândeşte la fel?

- Da, ne simţim bine împreună, dar fără angajamente.

- Credeam.... de fapt, noi toţi am crezut.... De la el ai colierul?

Darcy o privi mirată, luată prin surprindere de schimbarea subiectului şi de expresia satisfăcută de pe chipul Dianei.

- Da, dar.... A fost un cadou de ziua mea.

- E minunat!

- Diane...?

- Da?

- Diane.... ce....?

- Pentru că mai sunt câteva ore până se-ntoarce Reed, n-ai vrea să mergem la cumpărături? E un magazin bun doar la douăzeci de minute de mers cu

maşina.

Subiectul colierului era închis pentru moment, trebuia să rezolve problema cămăşii de noapte; în plus, timpul avea să treacă mai uşor şi, cel mai important, evita terenul alunecos al răspunsurilor pe care ar fi fost nevoită să le dea dacă discuţia cu Diane ar fi continuat acasă, aşa că Darcy acceptă imediat.

- Reed e foarte îngrijorat din cauza surorii voastre, se aventură ea, pe un ton de discuţie amicală, în drum spre magazin.

- Linda şi cu Wade se ceartă deseori. El este extrem de serios în ceea ce priveşte munca sa la birou, dar când vine acasă vrea să se relaxeze, să se distreze. Linda, în ciuda aparenţelor, mă tem că uneori mai provoacă şi certuri.

- Asta e tot? Nimic mai grav?

Pe Diane păreau să n-o deranjeze deloc aceste întrebări cu caracter intim din partea unei persoane aproape străine.

- Sunt căsătoriţi de şase ani şi cred că Wade vrea un copil.

- Şi Linda, nu?

- Nu încă. Am impresia că Wade i-a dat un ultimatum.

- Să faci un copil când nu-l doreşti cu adevărat, nu

rezolvă problema.

- Sunt sigură că Wade ştie lucrul acesta. Probabil încearcă doar s-o determine să renunţe la această încăpăţânare nejustificată. Faptul că Marie e însărcinată nu ajută deloc.

- Marie şi cu Mike par fericiţi.

- Chiar sunt. Mike are planuri mari şi sunt sigură că le va realiza, deşi se înregistrează o stagnare pe piaţa speculaţiilor
în domeniul proprietăţilor. Mă bucur că s-a retras Chris.

- S-a retras?

- El şi cu Mike au fost parteneri un timp, până când Chris a găsit acest hotel şi-a hotărât să-l cumpere şi să-l administreze. Este unul din cele mai exclusiviste din zonă, adăugă ea cu mândrie. Este adevărat, turismul este oarecum în scădere de câţiva ani, dar încă ne descurcăm bine.

Lucrul acesta era evident, având în vedere casa şi modul lor de viaţă. La fel de evident era însă faptul că toţi din familie aveau probleme: Wade oarecum nemulţumit pentru că Linda nu vroia să aibă copii, Mike şi Marie întâmpinau probleme financiare, iar Diane şi Chris, ei înşişi uşor strâmtoraţi. Şi totuşi nimic din toate acestea nu părea să justifice o acţiune împotriva lui Reed.

Acesta ascultă îngândurat ceea ce Darcy aflase de la Diane. Erau din nou fiecare în patul său, însă acum Darcy se simţea mult mai în siguranţă îmbrăcată cu cămaşa de noapte largă pe care şi-o cumpărase numai după ce se asigurase că nu era transparentă. Luaseră cina doar cu familia Donavan. Chris păruse mai volubil, dar tot Diane monopolizase cea mai mare parte a conversaţiei, spre recunoştinţa tuturor, mai ales a lui Reed care era destul de taciturn după venirea de la acei prieteni.

- Nu-l pot învinui pe Wade, spuse Reed în cele din urmă. Nici eu n-aş mai avea răbdare, dacă aş fi în locul lui. Dar la naiba, nu cred că asta l-ar determina să nu facă una ca asta.

- Nici eu. Altceva trebuie să fie. Tu n-ai aflat nimic azi?

- Cei care sunt în cauză nu vorbesc, cum e şi firesc, şi nimeni altcineva nu pare să observe că se-ntâmplă ceva ciudat. Ba chiar mi se dă impresia că totul se petrece doar în imaginaţia mea.

- Aşa este?

- Nu.

Darcy îşi dădea seama perfect de bine cât de mult suferea că se vedea nevoit să bănuiască persoane la care ţinea atât de mult. Aşadar, hotărî să-i distrag' atenţia măcar pentru câteva minute.

- Diane părea foarte interesată de colierul cu inorog pe care mi l-ai dat.

Deşi o spusese pe un ton indiferent, era atentă la reacţia lui; îi simţi încordarea, deşi nimic nu-l trăda.

- Da?

- Oare de ce?

- Habar n-am. Pur şi simplu i-a plăcut.

- A ghicit că e de la tine încă înainte să-i fi spus eu.

- E ceva obişnuit ca îndrăgostiţii să-şi ofere bijuterii.

- Reed....

- Ce-ar fi să dormim acum? E deja târziu şi noaptea trecută n-am dormit deloc.

- N-ai dormit? întrebă ea, cu ochii măriţi de uimire.

- Plapuma aceea afurisită tot aluneca de pe tine, spuse el fără nicio reţinere în faţa evidentei jene pe care dezvăluirea lui i-o producea. {tiu că ai un semn pe

- Reed!

- Este chiar acolo unde piciorul se îmbină cu restul corpului, completă el cu satisfacţie. Nu se observă când eşti în costum de baie.

- {tiu, recunoscu ea, îmbujorată.

Fusese atât de sigură că ţinuse bine plapuma în jurul ei! Dar Reed n-ar fi avut de unde să ştie altfel.

- Este în formă de semilună… continuă el, visător.

Altădată, ai fi fost arsă pe rug ca vrăjitoare - ce altceva putea fi o roşcată cu un semn al nopţii pe trup?

- Tot aşa cum un bărbat cu ochi verzi şi păr negru ca diavolul nu putea fi altceva decât un vrăjitor!

- Vrei să te vrăjesc?

O şi făcuse deja!

- Vei putea să mai lucrezi pentru mine după aceasta?

- Aceasta? repetă ea, uluită.

- Da, aceasta.

Sigur, avea să-i fie greu să revină la relaţia de şef-secretară, aşa cum fusese înainte, dar, pe de altă parte, i-ar fi fost la fel de greu să nu lucreze cu el şi să nu-l mai vadă.

- Da. în definitiv, doar împărţim aceeaşi cameră.

- Asta e tot?

- O manifestare de chimie a trupurilor?

- Eşti foarte atrăgătoare, Darcy. {i constat că am o poftă nebună de pistrui. Sunt presăraţi pe tot corpul....

- Din cauza căldurii....

- Nu mă interesează cauza. Vreau să-i sărut pe toţi.

Darcy se înecă şi-ncepu să tuşească atât de tare, încât Reed
se dădu jos din pat şi veni s-o lovească uşor pe spate, până se linişti.

- Gata, mi-a trecut, reuşi ea să spună, împingându-i mâna şi privindu-l cu neîncredere. Chiar ai vorbit serios?

- Sigur că da. întotdeauna m-am gândit la asta.

Se aşeză lângă ea, mângâindu-i părul, în timp ce privirea ei hipnotizată nu se putea desprinde de ochii lui plini de o nesfârşită tandreţe.

- întotdeauna, Reed? Ai spus "întotdeauna"? dar....

- Nu acum, Darcy. Am încercat să stau departe de tine, de fapt am fost chiar uluit cum am reuşit să nu te ating. Dar arăţi atât de sexy în această cămaşă de noapte.....

- Sexy? Eu?

- Nu ştiu cine a fost ticălosul ăla, izbucni deodată Reed, cu o expresie încrâncenată, dar

- Cine să fie, Reed? Nu înţeleg ce vrei să spui.

- Bărbatul care te-a adus în aşa hal când ai venit la mine, încât te temeai să laşi pe cineva să se apropie de tine.

- Nu ştiu ce vrei să spui

- Darcy?

îi ridică uşor bărbia, forţând-o să-l privească în

ochi.

- La naiba! rosti el printre dinţi. încă mai e acolo, în privirea ta. Păreai să te fi schimbat în ultima vreme, dar.....

Se ridică şi-şi trase repede pantalonii pe el, nervos.

- Unde pleci?

- Vreau doar să plec de aici. - are importanţă unde.

Darcy se lăsă să cadă pe pernă, cuprinsă de tristeţe. Da, existase un bărbat, Reed avea dreptate. Greşise că-l lăsase s-o iubească, să-i facă rău Dar, ca să-i explice despre Jason, ar fi trebuit să-i povestească tot, ori nu era dispusă să facă aşa ceva.

O greşeală pe care la momentul respectiv nici n-o considerase aşa, fusese de-ajuns să-i distrugă şi să-i controleze întreaga viaţă. Oare nu va putea schimba asta niciodată?

- Hai, leneşo, azi mergem în oraş! auzi chiar lângă ea vocea aceea cunoscută atât de bine, în timp ce aroma puternică a cafelei îi incita nările.

Când deschise ochii, Reed era pe marginea

patului, cu o ceaşcă în mână.

- Ştiam eu că asta te va trezi. Sunt convins că eşti dependentă.

încă nu se-ntorsese când ea adormise, dar indiferent cum hotărâse să-şi petreacă noaptea, efectul asupra lui fusese benefic; nu mai părea deloc supărat şi arăta odihnit şi relaxat, pe când ea se simţea îngrozitor.

- Reed. .

- Chimia trupurilor, Darcy, comentă el ironic, mângâindu-i uşor obrazul. Această apropiere platonică mi se pare acum stresantă.

- Asta e tot? Aseară

- Am greşit aducându-te aici. Toată situaţia aceasta creată între noi a fost o greşeală. Dacă mi-aş fi dat seama că povestea implica şi dormitul împreună.....

Darcy îşi întoarse capul, pentru a nu i se citi pe chip durerea provocată de cuvintele lui. Nici măcar nu încerca să pretindă că noaptea trecută fusese altceva decât o regretabilă eroare. Nici ei nu-i plăcea statutul de ispită pentru hipersenzualitatea lui, sau pentru pofta de pistrui.

- Poate ar trebui să mă întorc la Londra.

- Nu!

- Dar…

- Am nevoie de tine aici, Darcy. Ştiu că sunt egoist.... îmi pare rău, Darcy. Rămâi.

Ar fi făcut orice, dacă el o ruga.

- Te rog, Darcy.

Nicio femeie n-ar fi putut rezista. De fapt, nicio femeie n-ar fi încercat să-i reziste.

- Bine.

O sclipire dădu o intensitate aparte ochilor lui verzi, apoi dispăru, fără a se lăsa analizată.

- îţi pregătesc micul dejun înainte să plecăm. Pentru că i-am spus că vom merge undeva azi, Diane s-a dus şi ea la hotel, cu Chris.

- îmi pregătesc eu micul dejun. Oricum, nu vreau decât pâine prăjită.

- Şi cafea.

- Şi cafea....

- Ai chef de o plimbare cu maşina?

- N-am nimic împotrivă.

- Se presupune că suntem în vacanţă, aşa că m-am gândit să facem pe turiştii. Grădina Busch e doar la o oră de mers cu maşina. Sau, poate preferi parcul de distracţii Disney World şi Epcot?

- Care e locul cel mai liniştit?

- Grădina Busch. Dar nici acolo nu trebuie neapărat să mergem, dacă vrei să rămânem acasă.

- Ba nu, vreau să ieşim. N-am mai fost până acum

într-o vacanţă plătită.

- Ce te face să crezi că-ţi plătesc cheltuielile? Glumeam, Darcy, se grăbi el să adauge, dându-şi seama că abia atunci înţelese ea că, de fapt, nu i se promisese aşa ceva. Plătită pentru a te bucura din plin de atenţia mea, ce altceva îşi mai poate dori o femeie?

Reed spusese aceasta în glumă, dar nici nu-şi imagina cât de bine ţintiseră cuvintele lui. într-adevăr, ce-şi mai putea dori ea?

Iar Reed părea hotărât să-i facă toate plăcerile. începuse prin a pregăti micul dejun pentru amândoi, până când Darcy coborî îmbrăcată cu bluza galbenă şi şortul recomandate de el ca fiind ţinuta perfectă pentru programul zilei.

- Cred că apetitul meu tocmai a căpătat o nouă nuanţă..... şopti el, privind-o plin de admiraţie. Pentru cât de scundă eşti, ai picioare incredibil de lungi.

Se părea că-i face plăcere să flirteze cu ea - de fapt se distra, dar asta nu însemna că ar fi apreciat dacă şi ea ar fi făcut acelaşi lucru.

- Micul dejun arată minunat.

- Ţi s-a desfăcut nasturele.

Spunând aceasta, Reed îi închise nasturele mare de la bluză, zăbovind puţin cu degetele pe pielea

catifelată.

- Arăţi superb, Darcy - ca o floarea soarelui.

- Mulţumesc....

Nu ştia totuşi dacă să se bucure sau nu de acel compliment. Era floarea soarelui superbă? Era cu siguranţă,veselă şi strălucitoare, dar.... poate puţin cam ţipătoare.

- Hai, mănâncă. Vei avea nevoie.

Avertismentul lui se dovedi pe deplin justificat. Grădina Busch nu era deloc locul liniştit la care se aşteptase ea. Denumită şi Continentul Negru, această grădină era o reprezentare la scară redusă a acestuia. Zona imediat de la intrare reprezenta Marocul, cu mulţimea multicoloră de negustori stradali, îmblânzitori de şerpi şi dansatoare care-şi unduiau trupurile atât de provocator în mişcările tipice ale dansurilor orientale, încât Reed se lăsă cu greu dus din faţa lor. Urmă zona Congo, cu animale alergând libere în rezervaţia străbătută de trenuleţul plin cu turişti şi cu un curs de apă imitând fluviul Congo. Darcy şi Reed se plimbară cu pluta, râzând în hohote unul de celălalt când vârtejurile apei la udară hainele, mulându-le stânjenitor pe trupuri.

- Categoric, arăţi mult mai bine udă decât mine, remarcă Reed, privind-o ostentativ.

La rândul ei, nici Darcy nu-şi putea desprinde

privirea de la el.

- Hei, gândurile tale nu sunt potrivite pentru locul în care ne aflăm....

- Acelaşi lucru aş putea să spun şi eu despre ce-ai spus acum câteva minute.

- De unde ştii ce gândeam?

- Ai tupeu....! Ah, lentila! Mi-a căzut lentila!

- Nu te mişca. Mi se pare că o văd.

Darcy închisese ochii, într-un gest de disperare, dar îi deschise imediat, indignată, simţindu-i degetele în decolteu.

- Reed. .

- Gata, am găsit-o! De ce-ai rămas uitându-te aşa? bombăni el, întinzându-i-o pe vârful degetului, agasat de privirile
nedumerite ale celor din jur, care nu înţelegeau nimic din modul lui de a proceda. Pune-o mai repede la loc şi hai să plecăm de aici.

- Cred că ar fi util să te am mereu în preajmă, Reed. Chestiile astea sar când te aştepţi mai puţin.

- A fost o ofertă?

Fusese o ofertă? încă mai păstra senzaţia degetelor lui pe pielea ei, dar nu era dispusă să fie respinsă din nou. Şi apoi, mai era şi Jason. Reed n-ar fi putut înţelege niciodată aşa ceva.

- Dacă durează atât de mult să te gândeşti la un

răspuns, presupun că n-a fost o ofertă, puse el capăt subiectului, pe un ton apăsător, luând-o de braţ. Masă la restaurant, sau hamburgeri?

- Hamburgeri, veni răspunsul prompt în urma dependenţei pe care o căpătase într-o călătorie mai veche la New York, cu Reed.

Acesta zâmbi ca şi cum se aşteptase la răspunsul ei şi încă mai păstra acelaşi licăr amuzat în ochi când ea îi surprinse privirea cu care o urmărea când îşi ştergea uşor cu şerveţelul maioneza de pe bărbie.

- Din fericire, n-am bărbie dublă
- Am spus eu ceva?
- Parcă mai era nevoie

Ieşiră din restaurant şi nu putu să nu se înfioare simţind braţul lui Reed cuprinzându-i umerii, fie chiar şi-ntr-un gest
de simplă amiciţie.

- Ştii, eu....
- Nu vreau necazuri, aşa că daţi-mi repede banii!

La auzul cererii rostite pe un ton imperativ, degetele lui Reed strânseră instinctiv umărul lui Darcy, în timp ce aceasta privea paralizată tânărul din al cărui buzunar o armă era îndreptată spre ei.

- Stai puţin, începu Reed pe un ton conciliant.
- Dă-i banii, Reed, reuşi ea să articuleze cu greutate.

Reed îi aruncă o privire încruntată de îngrijorare, simţindu-i trupul rigid şi văzându-i groaza întipărită pe chip.

- Draga mea, fii liniştită.

Cum putea să-i spună să fie liniştită, când un individ îi ameninţa cu arma?

- Dă-i banii, Reed, dă-i ce vrea!

- Darcy. .

- Reed!

Vocea îi tremura, dar tonul devenise aproape isteric.

- Am spus că nu vreau necazuri, doamnă. Ai auzit-o, se adresă tânărul lui Reed, privind nervos în jur, în parcarea unde nu mai era nimeni în afară de ei. Dă-mi banii şi plec.

- Darcy, probabil nici n-are armă adevărată.

- Vrei să-ţi dovedesc?

- Reed!

Darcy tremura atât de tare, încât abia se mai putea ţine pe picioare. îşi dădea seama că va leşina, dar nu-şi putea
desprinde privirea de la buzunarul în care tânărul avea arma.

- Poftim! îşi scoase portofelul din geantă şi-l aruncă la picioarele tânărului ce păru surprins de gestul ei. Şi acum, te rog, te rog, pleacă!

Individul luă banii, după care aruncă portofelul şi se îndreptă cât putu de repede spre motocicleta lăsată în parcare.

Reed o privea mirat, pe când mintea ei începuse deja să deruleze imaginile cunoscute: oţelul rece al armei îndreptate spre ea, sângele.... Auzi din nou ţipătul acela, apoi totul deveni negru înainte de a se prăbuşi

Capitolul 6

- A telefonat mama în această după-am....

Diane se întrerupse brusc văzându-l pe Reed intrând cu Darcy în braţe.

- Ce s-a întâmplat? întrebă ea pe un ton calm.

- Am fost jefuiţi. Individul a spus că are armă şi Darcy

Vezi şi tu.

Darcy încă mai avea privirea plină de groază, fixată într-un punct în faţă. Era conştientă de ceea ce se întâmpla în jurul ei, dar nu mai avea niciun fel de control asupra realităţii. Reed o aşezase pe canapea şi veni imediat cu un pahar cu coniac pe care i-l apropie de buze, dar ea scutură doar din cap, neputând încă rosti nimic. Ştia din experienţa trecută că nu ajuta nimic; nici alcoolul, nici pastilele nu reuşeau să alunge şocul şi groaza clipelor trăite.

- Este în stare de şoc, se adresă Reed surorii lui. Cred că ar trebui să chemi doctorul tău.

- Nu! reuşi Darcy să articuleze, cu glas stins.

Era primul cuvânt rostit de când îl rugase pe acel tânăr să plece.

- Dumnezeule, Darcy, am fost atât de îngrijorat! Scumpa mea

- Mi-a fost cumplit de teamă....

- Ştiu. Iubito, nu te mai gândi la asta.

- Rupert a spus că este legea probabilităţii, continuă ea ca şi când nici nu l-ar fi auzit. Adică, nu mi se mai poate
întâmpla din nou. Iată că s-a înşelat S-a înşelat atât de
mult…

Deja începuse să aibă privirea pierdută.

- Darcy, ce spui? Ţi s-a mai întâmplat să fii jefuită aşa, de aceea ai vrut să-i dai banii?

- Le-am spus că nu voi mai putea ieşi din casă. Rupert a spus că şansele ca această întâmplare să se repete sunt atât de mici, încât se pot considera practic inexistente.

- Merg să chem doctorul, Reed, anunţă încet Diane. Cred că ar trebui s-o duci în pat.

Darcy simţi cum Reed o ridică, apoi, ajunşi în dormitor, o aşeză pe marginea patului, o dezbrăcă şi-o întinse sub plapumă; îşi lăsă mâna inertă în mâna lui, dar în faţa ochilor ei apăru din nou arma din care se trăsese focul. Auzi iar detunătura şi văzu trupul femeii prăbuşindu-se într-un lac de sânge. Ah, Doamne…. sângele…. începu să ţipe şi să plângă în hohote, fără a fi măcar conştientă de ceea ce face.

- Linişteşte-te, Darcy, sunt eu, o asigură Reed când începu să se agite în braţele lui, cuprinsă de

panică, tremurând din ce în ce mai tare pe măsură ce-şi amintea de după-amiaza dinainte. Eşti în siguranţă.

Unde erau? Aha, în pat Patul dublu din camera care le
fusese repartizată iniţial Şi era noapte.

- Medicul ţi-a administrat un sedativ. Cum te simţi?

Exact ca şi cu doi ani în urmă - de parcă fusese lovită în
piept.

- încearcă să adormi din nou. Dacă vrei, discutăm mâine dimineaţă.

- Nu. îţi spun acum. Poate că mâine nu voi mai putea.... şi cred că ai dreptul să ştii.

Da, măcar atât îi datora lui Reed; îi va povesti o parte din ceea ce se întâmplase cu doi ani în urmă.

- Când crezi că eşti pregătită.

Niciodată nu se simţea pregătită să-şi amintească de acele momente.

- A intrat în bancă....

- Banca a fost jefuită? Credeam că

- Da, ştiu.... în definitiv, jafurile la bancă sunt ceva ce ţin de Vestul Sălbatic, sau de bănci cu un capital mai mare; nu te-ai aştepta ca o bancă dintr-un oraş de provincie de care mulţi nici n-au auzit să facă

obiectul unei astfel de acţiuni. Tocmai deschisesem când a intrat individul acela cu arma. L-am văzut şi am declanşat alarma. Şi-a dat seama ce făcusem, a intrat în panică şi a început să tragă.

- Ai păţit ceva?

- Nu eu, ci femeia de lângă mine. Lucrasem împreună patru ani, adică de când copilul ei cel mai mic intrase la şcoală. Avea trei copii şi

Reed o strânse la pieptul lui, el însuşi cutremurat de cele auzite, în timp ce lacrimile curgeau din ochii ei ţinuţi strâns închişi.

- Dumnezeule, Darcy! Nu mi-aş fi putut închipui aşa ceva. Ce îngrozitor trebuie să fi fost pentru tine!

- Pentru că am pornit alarma, trei copii au rămas fără mamă şi un bărbat, văduv.

- Ai făcut aşa cum ai considerat că e mai bine.

- Erau doar nişte bani, Reed, doar nişte bani şi Jayne a murit.

- Scumpa mea, individul ar fi putut trage chiar dacă n-ai fi acţionat alarma.

- Poate că da.... sau, poate că nu

- înţeleg.... de atunci, te învinovăţeşti pentru cele întâmplate.

- Şi tu ai fi făcut acelaşi lucru. Eram o persoană absolut normală, dar după moartea lui Jayne, am avut o cădere nervoasă; parcă eram acoperită de o

pătură moale şi călduroasă prin care nimic din lumea reală nu ajungea la mine. Rupert a fost cel ce mi-a atras atenţia asupra faptului că pătura aceea, încet-încet, mă sufoca.

- Rupert?

- Psihiatrul meu. El m-a învăţat cum să-mi revin, zi după zi, concentrându-mă asupra unui singur lucru, pe rând.

- Pentru o clipă, am crezut că.... Aşadar, înseamnă că n-a existat niciun bărbat şi doar a fost

- Ba da, a existat şi un bărbat. A fost o greşeală totală din partea mea. Atunci am hotărât că trebuie să vin la Londra, să scap de amintiri.

- Şi ai venit să lucrezi pentru mine. Darcy, ai fi putut avea încredere să-mi povesteşti, aş fi încercat să te ajut.

Pentru prima oară de când începuse să vorbească, ridică privirea spre el.

- Nu e cazul să mă compătimeşti; în definitiv, eu încă trăiesc.

- Mulţumesc lui Dumnezeu! şopti el cu faţa îngropată în părul ei, strângând-o mai tare în braţe.

- Te rog să mă scuzi dacă, preluând eu iniţiativa, te-am pus într-o situaţie neplăcută în faţa acelui individ, dar nu
voiam decât să-l văd plecat.

- Niciodată n-am fost şi nu voi fi în vreo situaţie neplăcută când sunt cu tine. îmi dau seama cât de greu ţi-a fost să-mi spui toate acestea.

- Da, mi-a fost.

- Crezi că acum ai putea dormi?

Ciudat, dar simţea că putea dormi. Timpul mai estompase puţin groaza cu care rememora circumstanţele morţii lui Jayne, iar faptul că împărtăşise totul lui Reed făcea totul mai suportabil. întotdeauna exclusese posibilitatea de a-i dezvălui acea etapă de a cărei amintire chinuitoare încerca să scape, dar acum că o făcuse, era mult mai liniştită şi legătura dintre ei căpătase ceva deosebit.

- Bun! zâmbi el, văzând-o căscând. Dacă ai nevoie de ceva, sunt lângă tine.

Darcy nu şi-ar fi imaginat vreodată că poate să adoarmă atât de liniştită în braţele lui Reed, dar exact asta se-ntâmplă.

Ziua următoare, acesta n-o părăsi nicio clipă. Rămaseră acasă şi petrecură tot timpul la piscină. Diane plecase din nou cu Chris la hotel, de data aceasta - după cum bănuia Darcy - pentru a-i lăsa singuri. Ea încă mai simţea o senzaţie de slăbiciune gândindu-se la cele întâmplate cu o zi în urmă, dar se simţea atât de ocrotită de Reed, încât se relaxase aproape total.

- Reed, n-ar trebui să te ocupi de altceva? îl întrebă ea la un moment dat, după-amiază târziu, în timp ce erau la
piscină.

- întrebarea ta îmi dă idei

- Am vrut să spun. n-ar trebui să mergi să te întâlneşti
cu diverşi vechi parteneri de afaceri?

- Nu te mai gândi la asta, Darcy; rezolv eu altă dată.

- Dar…

- Dac-aş fi ştiut prin ce ai trecut, nu te-aş fi implicat niciodată în povestea asta.

- De unde era să ştii? Şi apoi, se ştie că riscul este de o dată la un milion ca aceeaşi persoană să fie de două ori victima unui atac armat.

- Uite că ţi s-a întâmplat. Şi gândul că poţi fi în pericol mă înnebuneşte.

- Mă simt bine, acum. Rupert spunea

- Aş vrea şi eu să discut cu acest Rupert; ai numărul lui de telefon la tine?

- Reed, e psihiatrul meu!

- Am înţeles asta foarte bine.

- O mulţime de oameni consultă psihiatri. Nu sunt nebună.

Reed se ridică brusc din şezlongul unde stătea

întins şi-i luă mâinile într-ale lui.

- Ştiu că nu eşti nebună. Vroiam doar să-l întreb pe Rupert ce aş putea face pentru tine.

Darcy îşi simţi ochii umezindu-se brusc. Era obişnuită ca oamenii s-o privească în mod ciudat şi chiar să se îndepărteze de ea când auzeau că merge la psihiatru, dar trebuia să-şi dea seama că Reed era cu totul altfel.

- Nu trebuie nimic altceva decât ceea ce faci.

- Mă simt îngrozitor de neputincios!

Categoric, nu-i era deloc uşor să suporte o asemenea stare de fapt tocmai lui, căruia îi plăcea să aibă totul sub permanent control.

- Ai mers la poliţie ieri?

- Le-am telefonat şi le-am povestit ce s-a întâmplat; am descris amănunţit acel individ, deşi nu prea cred că ajută la
ceva. .Au pătruns tot felul de oameni în Florida, inclusiv
hoţi. îţi voi da înapoi banii pierduţi.

- Nu banii erau importanţi

- Lucrai pentru mine când s-a întâmplat.

- Petrecusem o zi plăcută alături de bărbatul pe care....

Tăcu brusc, evitându-i privirea, încurcată.

- Cu bărbatul pe care....? insistă el, cum era de

aşteptat.

- Pe care îl respect şi a cărui companie îmi face plăcere. Erau doar câţiva dolari, Reed. Să nu încerci să mi-i dai înapoi, căci

- Căci…

- Nu mă tem de tine, Reed Hunter!

- Sper. Tot aşa cum sper că nu te temi nici de asta....

"Asta" se dovedi a fi trupul lui întins într-o fracţiune de
secundă peste al ei, cum stătea pe şezlong, făcându-le astfel să se muleze unul pe celălalt, ca două jumătăţi ale aceluiaşi
întreg.

- Nu-i aşa, Darcy?

- Nu, cu tine nu, şopti ea, arcuindu-se pentru a simţi mai bine atingerea buzelor lui moi.

- Dar cu alţi bărbaţi ?

Nu vroia să vorbească despre Jason acum.

- Nu există alt bărbat, Reed

- Dar Marc?

- Reed, te rog. Te rog....

Era înnebunită de dorinţă, căci numai el ştia să dea trupului ei acele senzaţii unice.

- Dumnezeule, dacă-i aşa....

Da, aşa era de fiecare dată când o săruta;

realitatea îşi ştergea conturul şi nimic altceva nu mai avea importanţă în acel crescendo de senzaţii. Se lăsă acum descoperită şi descoperea la rândul său cele mai nebănuite senzaţii; gesturile completau gândurile şi, spontan, surprinzător, fiecare venea în întâmpinarea celuilalt.

- Ah, Darcy, e minunat Vreau....

- Bună, am venit! se auzi vocea Dianei din direcţia casei. Sunteţi la piscină? Reed? Darcy?

- îi tot spuneam mamei că mi-ar fi plăcut să fiu singurul ei copil, dar niciodată nu mi-am dorit acest lucru mai mult decât acum. Ai cele mai minunate mâini din lume, spuse el cu voce întretăiată, sărutând-o prelung pe buze, după care plonjă în bazin şi-ncepu să înoate cu mişcări viguroase.

Darcy tocmai îşi încheiase din nou sutienul de la costumul de baie, când Diane ajunse lângă ea.

- Ai avut o zi bună? o întrebă ea politicos, evitându-i privirea.

- Destul de bună, răspunse Diane cu un aer distrat, continuând să-l privească pe Reed cu subînţeles. Cum te simţi acum?

- Mai bine, mulţumesc. Reed şi cu mine tocmai am petrecut o zi plăcută lângă piscină.

- înr-adevăr, pare relaxat. Mă duc să pregătesc ceva rece de băut, poate asta îl va răcori pe Reed şi

pe dinăuntru.

După cât de amuzată părea Diane, pesemne că Reed avea dreptate acuzând-o că o făcuse intenţionat, când, puţin mai târziu, se-mbrăcau amândoi pentru cină în camera lor. Darcy îl înţelegea perfect, căci şi ea şi-ar fi dorit să fie singură cu el, numai că lucrul acesta era imposibil, căci toată familia se strângea din nou la un grătar.

De data aceasta, Reed ajuta la pregătirea cinei, iar ea era aşezată lângă Linda.

- Ne-a povestit Diane ce s-a întâmplat ieri; sper că acum te simţi mai bine.

- Da, mult mai bine, mulţumesc. Doctorul a spus că am avut un şoc, încercă ea să minimalizeze toată povestea, făcând-o să pară o banală întâmplare de care tot spera să nu mai amintească nimeni.

- Trebuie să fi fost îngrozitor. Numai să nu te facă să-ţi schimbi părerea despre ţara noastră.

- Deloc.

Era convinsă că Reed nu intrase în amănunte în legătură cu motivele care au făcut-o să reacţioneze atât de puternic.

- De fapt, nicăieri nu mai eşti în siguranţă.

- Da, aşa e şi în Anglia.

- Ştii…aş vrea să-mi cer scuze pentru seara trecută….

De fapt, eu şi cu Wade am stabilit ca regulă să nu ne implicăm niciodată familia în certuri. Cred că vi s-a părut o impoliteţe din partea noastră.

- De fapt, nici nu v-aţi certat....

- Trebuia să ne fi văzut când am ajuns acasă! Wade este un bonom cea mai mare parte a timpului, dar şi când se enervează!

- Adesea, certurile ajută la clarificarea unor situaţii.

- Nu şi în cazul acesta. Nu înţeleg de ce această dorinţă puternică a bărbaţilor de a procrea.

- Nu cred că e tipic numai bărbaţilor....

- Atunci, ce nu e-n regulă cu mine?

- Totul e-n regulă, numai că ai nevoie de ceva mai mult timp!

- Mă-ntreb dacă voi avea, spuse Linda pe gânduri, privind spre soţul ei, care, cu un aer relaxat, râdea şi-l ajuta pe Reed.

Darcy ar fi vrut să-i fie cumva de folos, dar ce sfat putea ea să dea în legătură cu căsnicia şi copiii?

- Nu te lăsa copleşită de problemele familiei mele, spuse
Reed cu blândeţe, aşezându-se lângă ea după cină şi luându-i mâna în a lui. E treaba mea să mă ocup de asta. Am văzut expresia de pe chipul tău mai devreme, după ce ai discutat cu Linda.

- E tare nefericită.

- Da; la fel şi Wade. Dar a promis să discute încă o dată cu ea, când ajung acasă.

Aşadar, Reed profitase de ocazie pentru a discuta serios cu vechiul lui prieten.

- Linda pare foarte hotărâtă.

- O cunosc foarte bine pe sora mea ca să-mi dau seama că problema cea mai mare acum e să-şi depăşească încăpăţânarea. îi plac copiii, va fi o mamă grozavă şi.... La naiba, îşi vor rezolva singuri problema, fără ajutorul meu sau al tău. Iar tu vei fi mult prea ocupată să mă ajuţi pe mine să-mi rezolv problema, ca să te mai preocupe ei.

- Ce problemă ai tu?

- Să termini ceea ce ai început.

- Eu? Am început eu ceva? se prefăcu ea indignată. Nu e.... cam devreme să mergem la culcare? Ce-or să creadă ai tăi?

- Mă interesează doar ce credem noi. Şi apoi, nici nu mergem la culcare, încă. Darcy şi cu mine vom sta puţin în jacuzzi, anunţă el imediat pe un ton ce nu lăsa loc niciunui comentariu.

Amenajat în partea cealaltă a grădinii şi înconjurat de panouri înalte, bazinul cu jacuzzi le garanta intimitatea. Apa era caldă şi se transforma în vârtejuri la comanda unui buton, relaxându-le

trupurile.

- îţi place?

- Foarte mult, şopti ea, simţind cum toţi porii i se deschid pentru a primi mângâierile lui Reed. Eşti sigur că aşa ceva e legal?

- Ce anume? Jacuzzi? Da, perfect legal. Nu acelaşi lucru îl pot spune despre ceea ce vom face noi aici.

- S-ar putea să nu fie posibil

- Facem pariu?

Darcy cedă vrăjii buzelor lui.

- în noaptea aceasta, voi săruta fiecare pistrui.

- Nu mai vorbi, Reed. începe

- La ordinele dumneavoastră, doamnă.

- Ştii…Numai să nu te aştepţi să fiu la fel de versată ca
celelalte femei cu care ai avut de-a face, Reed. Singura mea relaţie a fost foarte.... limitată.

- Mă bucur. Poate e o dovadă de şovinism şi e total nedrept din partea mea, dar nu cred că aş putea suporta să ştiu că ai făcut dragoste cu un alt bărbat aşa cum vei face cu mine.

Categoric, experienţa cu Reed avea să fie ceva cu totul diferit faţă de ce trăise cu Jason. Simţise de la bun început că relaţia cu acesta din urmă fusese o greşeală, tot aşa cum îşi deschisese inima din prima clipă pentru a primi această iubire, fie şi

neîmpărtăşită.

- Iubeşte-mă, Reed.

- Ah, de câte ori mi-am imaginat această clipă.... Trebuie să plecăm de aici imediat. Imediat! înţelegi ce spun? Nu zâmbi aşa, nu e nimic amuzant. Nu mi s-a mai întâmplat aşa ceva de când eram în liceu.

Trecură grăbiţi pe lângă familia lui, Reed explicând că trebuia s-o ducă la culcare fiindcă se simte obosită şi, odată ajunşi în cameră, Darcy nu putu să nu izbucnească în râs faţă de comicul situaţiei.

- Te amuzi, dar se pare că trupul te trădează şi pe tine; nici tu n-ai rămas chiar indiferentă, spuse el privindu-i ostentativ sânii.

într-un hohot de râs, Darcy se prăbuşi în braţele lui, dăruindu-i-se cum n-o mai făcuse cu niciun bărbat.

Capitolul 1

- Dacă a mai existat un bărbat înaintea mea, cum de ai fost virgină, Darcy?

Se aşteptase la această întrebare din partea lui încă de când îi simţise surprinderea faţă de lipsa ei de experienţă. Mai făcuseră dragoste încă de două ori înainte de a adormi unul în braţele celuilalt, iar acum, dimineaţă, când nu mai putea ocoli răspunsul, nu se simţi în stare să-l privească în ochi.

- în ultima clipă, el.... Jason.... şi-a dat seama că nu mă vrea.

îşi amintea foarte bine cât de umilită se simţise când nu reuşise să-i inspire acestuia nicio dorinţă; se-mbrăcaseră amândoi în tăcere, ştiind că nu vor mai repeta niciodată experienţa. Acum, de când îl cunoscuse pe Reed, nu putea fi
decât recunoscătoare pentru relaţia neconsumată cu Jason.

- îl iubeai?

întrebase cu o voce răguşită, iar din tonul său era clar că povestea îl uimise.

- Credeam că.... aveam nevoie unul de celălalt, răspunse ea evaziv. Pur şi simplu n-a mers.

- Şi acum?

- Mă bucur că ai fost primul, Reed. Cu tine, a fost

perfect. Reed....?

îl privea acum cu ochi strălucitori şi se-ntristă când îi văzu chipul întunecat de o umbră de incertitudine. Doar nu regreta deja noaptea trecută! Nu, nu se putea, când totul fusese atât de minunat!

- A doua oară când am făcut dragoste, când mi-am dat seama că nu erai obişnuită să iei măsuri de precauţie, am avut grijă.... dar prima oară.... Oricum, în clipele acelea nu m-aş fi putut opri pentru nimic în lume.

Gândul că ar putea rămâne însărcinată după acea noapte de dragoste o şoca tot atât de mult ca pe el, dar din motive diferite: considera că ar fi fost pentru ea o fericire nemeritată să aibă copilul lui Reed.

- Totul va fi în regulă, Reed, îl asigură ea, întinzându-şi trupul peste al lui, înnebunită de plăcerea de a-l simţi fremătând.

- îmi vei spune dacă nu e?

- Sigur că da. Sunt convinsă că n-ai pretinde niciodată să
mă căsătoresc cu tine şi nici n-ai ameninţa că-mi iei copilul.

- Darcy, asta e o problemă serioasă.

- Da, copiii sunt de obicei o problemă serioasă. Dar.... nu eşti cam prematur? Am petrecut doar o noapte împreună.

- Vor mai fi şi altele?

Cum avea să trăiască de acum încolo fără să-şi petreacă fiecare noapte în braţele lui şi fiecare zi alături de el?

- Vrei să mai fie?

- Ce întrebare stupidă de pus unui bărbat în starea mea!

- Sunt a ta atâta timp cât mă vei vrea, Reed.

- De ce?

- De ce....? repetă ea încet, luată prin surprindere şi speriată în acelaşi timp de întrebarea lui.

- Da. Şi, pentru numele lui Dumnezeu, să nu spui că motivul este că mă placi şi mă respecţi.

- Bine, dar aşa e.

- Chiar dacă a fost atât de uşor să faci cu mine ce vrei noaptea trecută?

Ştia că Reed încerca să detensioneze atmosfera dintre ei, dar îşi dădea bine seama că întrebarea pe care i-o pusese înainte fusese cât se poate de serioasă. Expresia lui când pretinsese cât de vulnerabil se simţise în faţa ei îi readuse zâmbetul pe buze - un zâmbet pe care el îl declară irezistibil.

- Nu-mi zâmbi aşa.. nu-mi face asta... căci nu mai răspund de consecinţe.

"Consecinţele" continuară să-i mai ţină câtva timp în pat şi, când coborâră în bucătărie, Diane şi Chris

erau deja plecaţi.

- Ai ars cumva micul dejun? întrebă Darcy când Reed tocmai se pregătea să ducă în curtea interioară ceea ce pregătise pentru ei.

- Nu, sunt câteva incendii izbucnite în câteva locuri în păduri din cauza secetei îndelungate. Mirosul de fum se simte de la distanţă de zeci de kilometri.

- Sunt oameni care au avut de suferit?

- Nu încă, dar pericolul se menţine încă.

- îngrozitor.

- Este ceva cu care te obişnuieşti, când locuieşti aici.

Mirosul de fum persistă toată ziua şi incendiile nou
izbucnite făceau deja subiectul articolelor din ziarele de seară.

- Vom pleca acasă în câteva zile; mă voi ocupa de aranjarea călătoriei, o anunţă Reed în aceeaşi seară.

Erau amândoi în pat, după ce făcuseră din nou dragoste.

- Asta intră în atribuţiile mele, parcă

- Nu mai poţi fi secretara mea, Darcy, spuse el liniştit, deşi privirea i se întunecase brusc.

Darcy îşi simţi fiecare fibră încordându-se; se ridică puţin ca să-l privească, încă sperând că nu putea fi adevărat ca el să fi spus aşa ceva, că poate

totuşi i se păruse.

- De ce naiba, nu?

- Pentru că suntem iubiţi.

Dacă lucrul acesta lui i se părea rezonabil, pentru ea continua să fie de neînţeles.

- Ce importanţă are faptul acesta din punct de vedere profesional?

- Acum, nu mai pot lucra cu tine, Darcy.

Nu, nu putea fi adevărat; pesemne încerca s-o tachineze, deşi regretul din privirea lui nu-i dădea niciun temei să mai spere la aşa ceva.

- Ar fi trebuit să-mi spui regulile înainte, Reed. M-aş fi gândit bine înainte de a face dragoste cu tine.

- Ai fi preferat să fii secretara mea?

- Prefer să fiu şi iubita şi secretara ta! izbucni ea, ridicându-se furioasă din pat.

- Asta nu se poate.

- Pentru numele lui Dumnezeu, de ce?

- înţelege că am de condus o afacere foarte importantă, care mă solicită tot timpul zilei; n-am timp să-mi alerg secretara prin birou.

- Să-ţi alergi.... Reed, încetează cu prostiile astea!

- De unde ştii că sunt prostii?

- Te cunosc foarte bine. Dumnezeule, nu sunt tipul de femeie care să scoată din minţi un bărbat doar apărând în încăpere.

- Este exact efectul pe care-l ai asupra mea.
- Pesemne că tu eşti excepţia. Jason nici măcar

- Nu mă interesează efectul pe care-l ai asupra altor bărbaţi, scrâşni el din dinţi, ridicându-se enervat şi îmbrăcându-se cu halatul. Tot ce ştiu, este că sunt înnebunit doar privindu-te!

Nu, nu vroia să nu mai poată lucra pentru el, să-i fie doar amantă. Toată atitudinea lui i se părea lipsită de orice raţiune.

- înseamnă că ai ascuns foarte bine lucrul acesta atâtea luni.

- Nu m-am ascuns deloc, numai că erai prea naivă ca să observi!

- Naivă! Nu sunt.

- Darcy, să nu ne mai certăm, se rugă el obosit, trecându-şi degetele prin părul negru şi des. Suntem buni împreună aşa, atât de buni, încât să nu facem ceva să stricăm asta.

Din punctul ei de vedere, se şi întâmplase. Cum se aştepta să mai facă dragoste cu el ca şi când nu i-ar fi spus că, imediat ce se vor întoarce la Londra, va rămână fără slujbă?

- Nu-ţi spun să nu mai vii chiar din prima zi, Darcy, şi vreau doar să începi să-ţi cauţi alt serviciu după ce ne întoarcem.

- Şi până îmi găsesc?
- Continuăm aşa.
- Aşa cum suntem acum, sau aşa cum eram?
- Cum suntem acum. Nu pot reveni la relaţia aceea platonică.
- Şi cam cât timp crezi că mă vei vrea amantă?
- Darcy....
- Cât timp, Reed?
- Cum naiba vrei să ştiu? Darcy, nici măcar nu sunt sigur
- Nici eu, îl întrerupse ea ferm. Nu sunt nici eu sigură deloc. Ar fi trebuit să-mi spui condiţiile acestei legături, Reed. Uite, din întâmplare, prefer să-ţi fiu secretară!
- Nu-i adevărat! Nu poate fi adevărat ce spui.

Sigur că nu era, dar dacă ar fi trebuit să aleagă între a-i fi amantă timp de câteva săptămâni şi a rămâne pe postul de secretară permanentă, ştia că ar fi ales ultima variantă, căci cel puţin, astfel ar fi putut rămâne în continuare alături de el.

- Vorbesc foarte serios, Reed.
- Eşti supărată. S-au întâmplat atâtea în ultimele zile

N-ar fi trebuit să las ca lucrurile să ia o astfel de întorsătură atât de repede.

- Reed, chiar dacă m-a tulburat întâmplarea cu

jaful, ştiu bine ce vorbesc. Cum te poţi aştepta să vreau să renunţ la serviciu - o muncă pe care o găsesc foarte interesantă şi care-mi place foarte mult - pentru a deveni amanta ta pentru câteva săptămâni?

- Darcy. .

Nu, era imposibil să-l facă să înţeleagă.

- Cred că mă voi muta în celălalt dormitor, dacă n-ai nimic împotrivă.

- Ba am, cum să nu! îţi dai seama cât am aşteptat să fac dragoste cu tine, să....

- Să ajung în cele din urmă în patul tău? termină ea exasperată, fără să-i mai pese de furia care, întunecând privirea lui, era întotdeauna un semn rău prevestitor. Ai spus că m-ai dorit încă de la început, ceea ce înseamnă şase luni, trei săptămâni şi două zile!

- Nu-mi mai atribui cuvinte pe care nu le-am spus!

- Vai, te rog să mă scuzi! De altfel, nu voi mai spune niciun cuvânt. Voi fi bucuroasă să mă ocup de călătoria de întoarcere, ca ultimă atribuţie în calitate de secretară a ta. Ceea ce nu înseamnă că intenţionez să-ţi devin amantă!

- Darcy. .

Rostise numele ei mai mult ca un geamăt, dar Darcy ieşi repede, ca să nu se înduioşeze de expresia

bulversată şi îndurerată a chipului lui. La naiba, ce-şi închipuise? Că va sta cu el câteva săptămâni, sau cât avea să dureze până se va plictisi de ea, după care va continua cu un alt post şi un alt serviciu?

Dumnezeule, totul fusese perfect cu o noapte în urmă! Dar avea şi el dreptate, totul se întâmplase atât de repede, încât nici n-avuseseră timp să se gândească. Reed, cel puţin, părea să nu se fi gândit. Pesemne că abia după, îşi dăduse seama de penibilul situaţiei de a lucra cu o femeie cu care făcuse dragoste.

Stătea întinsă în pat, îngrozitor de singură şi de tristă, gândindu-se că poate acţionase prea impulsiv. Numai că văzuse, în cele câteva luni de când lucra pentru Reed, prea multe femei intrând şi ieşind cu aceeaşi rapiditate din viaţa lui, pentru a fi dispusă să ia locul uneia dintre ele. Crezuse că ţine sincer la ea. De fapt, sigur că ţinea la ea, dar nu aşa cum sperase. îi fusese alături după trauma trăită şi-l iubea cu atât mai mult pentru aceasta. îi aprecia până şi sinceritatea faţă de ea, numai că.... nu-i era de-ajuns.

Ce se va întâmpla cu ei? Probabil nici Reed nu mai era sigur de nimic. Ce încurcătură!

- Darcy! Darcy, pentru numele lui Dumnezeu, trezeşte-te! împinse iritată mâna care îi zgâlţâia

insistent umărul; era
obosită, nu vroia decât să doarmă în continuare.

- Darcy, trebuie să te trezeşti!

- Pleacă! mormăi ea spre vocea care nu renunţa să-i întrerupă visurile, apoi se întoarse pe partea cealaltă, simţindu-se în deplină siguranţă la adăpostul cearşafului mătăsos.

Numai că refugiul ei nu rezistă mâinii din ce în ce mai insistente care o mişca până o smulse din vis.

- Reed! Cât e ceasul? Dumnezeule, ce târziu e, trebuia să mă fi trezit mai devreme, bombăni ea când, cu privirea încă înceţoşată de somn, reuşi totuşi să vadă că era ora zece.

- Darcy, n-avem timp. îmbracă-te, spuse el pe un ton imperativ, deschizând sertarele comodei unde era îmbrăcămintea ei şi aruncând pe pat articole scoase la întâmplare. Voi încerca să-ţi fac eu bagajul până eşti gata.

îl privea înmărmurită, în timp ce el începuse deja să-i arunce lucrurile în valiză.

- Darcy! strigă el încă o dată când, întorcându-se întâmplător spre ea, văzu că încă nu făcuse nicio mişcare. Pentru numele lui Dumnezeu, îmbracă-te, dacă nu vrei să te iau de aici aşa cum eşti!

- Plecăm acum? Nu sunt curse de avion decât mai târziu.

- Ştiu. Să mergem, ordonă el ferm, închizând valiza în care pusese atât cât reuşise până atunci. Nu mai e timp să te îmbraci.

- Bine, dar unde mergem? Reed

Deodată, acesta rămase nemişcat, liniştindu-se pentru câteva clipe din acea agitaţie.

- Unul din incendiile de la pădurile din apropiere a scăpat de sub control. Flăcările se întind cu viteză mare în această direcţie. înţelegi?

Darcy făcu exact ce i se spusese, ştiind că şi el era la fel de uluit ca şi ea de întreaga situaţie, mai ales când ieşiră din casă şi-i izbi mirosul de fum înecăcios, dar mai ales când văzură flăcările ameninţând de la o distanţă nu prea mare.

- Chris si Diane? reuşi ea să întrebe, după ce ajunseră alergând la maşină.

- Chris e la serviciu şi Diane la cumpărături.

- Ceilalţi...?

- Toată lumea e avertizată, informă el laconic, pornind motorul.

- Reed.... începu ea, parcă hipnotizată de dansul sălbatic al limbilor de foc.

- Da.

- Vom reuşi să scăpăm? reuşi ea să termine întrebarea, detaşându-şi cu greu privirea de imaginea ameninţătoare.

- Crezi că voi îngadui să ne mai despartă ceva? spuse el blând, expresia încrâncenată de pe chipul lui detensionându-se deodată.

- Te rog, Reed, vorbesc serios.

- Şi eu. După ce-am dormit singur noaptea trecută, am hotărât că nimic, dar absolut nimic nu mă va ţine departe de patul tău pe viitor.

Spusese aceasta cu ceva din obişnuita lui aroganţă şi siguranţă de sine. Darcy îl privi curioasă, dar nu era momentul să pună întrebări. Deocamdată, trebuia acţionat. Avea să vină şi timpul întrebărilor.

Capitolul 8

Fireşte, puseseră tot felul de întrebări toţi: Wade, Linda, Diane. La ora opt seara, Darcy se simţea atât de obosită, încât nu-şi dorea nimic altceva decât să doarmă.

Fusese o chestiune de minute, şi dacă Reed n-ar fi acţionat prompt şi cu sânge-rece, n-ar mai fi putut scăpa de tăvălugul flăcărilor. Darcy ştia că-i datora viaţa, că fără luciditatea şi prezenţa lui de spirit, ar fi fost şi ei acum numai scrum, aşa cum era casa Dianei şi a lui Chris. Când focul se liniştise, insistase ca Reed s-o ducă să vadă ce se întâmplase. Era greu de crezut că fusese posibil ca toată acea splendoare să se transforme într-un morman de cenuşă.

Reed regretase atât de mult că o dusese să vadă acea nenorocire, încât insistase să treacă apoi şi pe la spital, pentru a i se face un consult şi abia după ce medicul îl linişti
în privinţa stării ei, merseră acasă la Linda.

Lui Darcy îi părea îngrozitor de rău pentru Chris şi Diane, care pierduseră totul. Diane acceptase situaţia cu curaj, liniştindu-se la gândul că nu existaseră victime. în schimb, Chris era încă în stare de şoc când sosiseră amândoi mai târziu; vorbise puţin şi Darcy se simţi înduioşată de suferinţa lui. Sigur, locuiau

acum la hotelul lor, dar casa - orice casă - este parte din viaţa celor care locuiesc în ea, depozitarul atâtor amintiri.

- îmi pare îngrozitor de rău, spuse Darcy, venind sub impulsul momentului lângă el şi prinzându-i uşor braţul, într-un gest de compasiune.

- îţi pare rău? repetă el, parcă surprins, privind-o pătrunzător.

- Trebuie să fie atât de dureros pentru voi.

- Eu.... da. Diane, ar trebui să plecăm.

Diane, care tocmai discuta cu Linda şi cu Marie, îl privi nedumerită, surprinsă de tonul lui atât de brusc.

- Iubitule…

- Să mergem. Sunt sigur că Darcy şi Reed vor să se culce.

- Bine, dar....

- Să mergem, insistă el, ţinându-şi pumnii strânşi.

- {tiu că este o lovitură pentru el, şopti Mike după plecarea celor doi, forţată în mod inexplicabil de Chris, dar în definitiv şi Diane şi-a pierdut casa

- Lasă-i! comentă Reed, morocănos. A fost o zi îngrozitoare pentru toţi. Cred că după un somn bun, mâine dimineaţă totul va părea mai puţin catastrofal.

- Pe mine una, acest incendiu m-a învăţat ceva foarte important. Viaţa e mult prea scurtă pentru încăpăţânări de tipul celei de care am dat dovadă în

ultimul timp, spuse Linda vădit emoţionată, întorcându-se spre soţul ei. Dragul meu, aş putea să te ademenesc în pat?

-Ai putea să mă ademeneşti şi să mă arunc în prăpastie de pe o stâncă, ştii bine.

- Te-aş putea ademeni să-mi dăruieşti un copil?

Wade înghiţi convulsiv, incapabil să articuleze un cuvânt pentru câteva clipe.

- Eşti sigură că îţi doreşti cu adevărat? N-am de gând să te mai presez în vreun fel. Şi eu am învăţat din întâmplarea de astăzi că a fost o prostie din partea mea. Te am pe tine, ce altceva mai vreau?

- îţi voi arăta, şopti Linda seducător. Să mergem în pat să discutăm.

- Ce idee bună! Vă rugăm să ne scuzaţi, se adresă el în glumă celorlalţi. Soţia mea are ceva urgent de discutat cu mine.

- Norocosule! comentă Mike, întotdeauna pus pe glume. Să mergem şi noi, scumpa mea soţie, să stăm strâns îmbrăţişaţi!

Darcy aşteptase tot timpul, cu trupul fremătând, momentul în care ea şi Reed vor merge la culcare; se temea şi deopotrivă anticipa plăcerea acelei clipe. Nu mai era sigură de ceea ce Reed vroia de la ea, dar ştia bine ce-l putea face să vrea de la ea, fie doar şi pentru câteva ore. {i, în seara aceasta avea nevoie

de el, avea nevoie să-l simtă din nou aproape, mai mult decât de orice altceva.

Stătea în pat şi-l privea, prin uşa deschisă a băii, bărbierindu-se. Câteva riduri mai pronunţate în jurul ochilor şi gurii erau singurul indiciu că ziua aceea lăsase urme şi asupra lui. Acţionase cu atâta luciditate şi stăpânire de sine, încât nimeni, nici măcar ea, nu păruse să-şi dea seama că şi el resimţise şocul. Merse imediat la el şi, cuprinzându-l în braţe, îşi lipi capul de pieptul lui.

- A fost îngrozitor!

- Da. Aminteşte-mi să nu te mai iau niciodată în vreo călătorie în interes de serviciu, şopti el în timp ce-i săruta părul. Până acum, bilanţul este următorul: am reuşit să te fac să leşini în avion, să fii victima unui jaf în plină stradă şi
acum…incendiul acesta nenorocit. N-ar fi trebuit să te aduc
şi să te expun la toate acestea!

- Nu aveai cum să ştii

- Pleci acasă mâine, o întrerupse pe un ton ce nu lăsa loc de comentarii.

- Dar.... încercă totuşi Darcy.

- Am rezervat deja bilet de avion.

- înţeleg.

- Sper din tot sufletul să poţi uita această

călătorie, spuse el strângând-o în braţe.

- Dar încă n-ai descoperit cine te-a trădat. Ai nevoie de mine aici pentru asta.

- Oare?

- Aşa ai spus.

- Da, aşa credeam. Dar acum vreau doar să te întorci la Londra cât mai repede.

- Nu vii şi tu cu mine?

- Nu. Decât dacă situaţia se rezolvă până atunci.

- Până mâine? Bine, dar....

- Nu te mai gândi, Darcy. Nu te-aş fi adus aici, dacă....

- Dacă. .? Reed. .

- Darcy, aş vrea să facem dragoste în noaptea asta.

Rămase uimită de expresia dură şi încordată de pe chipul
lui, de modul direct în care-i vorbise. Ceea ce-i spusese de dimineaţă în maşină, despre toate nopţile pe care vroia să le petreacă împreună cu ea, fusese doar sub impulsul momentului, în tensiunea acelor clipe de pericol. Dar, după o noapte petrecută fără el, drept orice răspuns, Darcy se desprinse din braţele lui, pentru a-şi putea dezbrăca, dintr-o mişcare, cămaşa de noapte.

- Nu mai e nevoie să-ţi spun cât de mult te doresc

şi am nevoie de tine, şopti el, cu răsuflarea întretăiată, desfăcându-şi prosopul din jurul taliei.

- Din acest punct de vedere, bărbaţii sunt net dezavantajaţi.

- Sărută-mă....

Se redescopereau ca de fiecare dată cu aceeaşi pasiune, numai că acum se adăugase bucuria pură cu care savurau însăşi viaţa. Urcaseră culmi de exaltare, până ce, în cele din urmă, se prăbuşiră într-un somn adânc, chiar acolo pe covorul moale unde se aflau.

Căldura devenise insuportabilă, abia mai respira din cauza fumului care-i umplea plămânii, iar strălucirea ameninţătoare a flăcărilor o făcu să-şi acopere instinctiv ochii cu palmele.

Darcy se trezi din coşmar, transpirată şi cu respiraţia grea; imaginile fuseseră atât de reale, încât şi acum mai tremura de frică. întinse mâna, dar Reed nu era lângă ea. Aprinse veioza: după adâncitura din pernă, se părea că acesta dormise câtva timp, după ce o aşezase în pat. Ceasul de pe noptieră arăta ora trei dimineaţa. Poate şi el fusese chinuit de un coşmar şi ieşise să ia puţin aer.

îşi puse repede cămaşa de noapte şi porni în căutarea lui. Casa familiei O'Neal era tot atât de

elegantă cum fusese a Dianei şi a lui Chris, dar se afla într-o zonă mai locuită. în living şi în bucătărie nu era nimeni, dar se auzeau voci din
curtea interioară în care se afla piscina. Poate că Linda sau Wade se alăturase lui Reed în plimbarea sa nocturnă.

Se opri brusc când îl văzu pe Chris Donavan alături de Reed. Acesta din urmă veni imediat lângă ea, cuprinzându-i umerii cu braţul, îngrijorat de paloarea ei.

- Ce s-a întâmplat?

- Nimic, am avut doar un vis urât.... îmi pare rău că v-am întrerupt, adăugă ea privind curioasă spre Chris, mai palid şi mai încordat decât când plecase.

- Chris şi cu mine discutam

- Nu ştiam unde eşti. Acum, mă duc înapoi la culcare.

- Nu! interveni Chris, ridicându-se. Nu pleca din cauza mea.

Darcy făcu câţiva paşi spre el, punându-i mâna uşor pe braţ.

- Nici nu pot să-ţi spun cât de rău îmi pare pentru voi

- Nu, nu trebuie, începu Chris, aproape înecându-se, cerând din priviri ajutor lui Reed. Dacă n-aş fi fost eu

- Darcy, poate ar trebui să mergi să te îmbraci

- Nu! Darcy are dreptul să audă ce am de spus. Este implicată şi ea, având în vedere tot ce s-a întâmplat de când a venit aici. Dumnezeule, ar fi putut să moară azi din cauza mea; amândoi aţi fost la un pas de o nenorocire.

- Dar n-am păţit nimic, Chris.

- Nu te poţi învinovăţi pentru o calamitate naturală, adăugă Darcy, în mod raţional.

- Din cauza mea, tu şi Reed aţi fost aici în momentele acelea, izbucni Chris, cu o privire plină de durere.

- Ce tot spui..

Brusc, ochii ei se măriră de uimire, dându-şi seama de implicaţia cuvintelor lui. Chris să fi fost cel pe care-l căuta Reed? Ea refuzase să creadă că putea fi vorba despre oricare din membrii familiei, dar Chris Donavan ar fi fost ultimul pe care să-l suspecteze.

- Cred că ar trebui să vă las singuri să discutaţi, sugeră ea, privind întrebător spre Reed.

- Chris? întrebă acesta pe un ton liniştit, lăsându-i cumnatului său decizia.

- Aş dori ca Darcy să rămână să asculte.

- Putem bea ceva, până când Darcy, merge să se îmbrace.

Ah, de ce nu înceta să-i tot spună să se îmbrace! Cămaşa ei
de noapte din bumbac era o ţinută cât se poate de decentă şi era mult mai important să audă ce avea Chris de spus.

- Darcy! insistă Reed mai aspru, văzând-o că încă rămăsese în cameră.

Reed privea ostentativ la cele două şliţuri ale cămăşii ei de noapte, care-i dezgoleau coapsele până sus, făcând-o, în sfârşit, să înţeleagă. De parcă, în starea în care se afla, Chris ar fi putut observa un astfel de amănunt! în sfârşit, plecă, spunând că revine în câteva minute.

Chris. Nu-i venea să creadă şi nici nu putea înţelege ce l-ar fi determinat să facă aşa ceva; avea tot ce-şi dorea - o
soţie frumoasă şi iubitoare, un hotel prosper De ce să se
folosească astfel de Reed?

Când se întoarse, cei doi bărbaţi se mutaseră în living. Darcy luă fără să comenteze paharul cu whisky oferit de Reed şi se aşeză, cu el în mână. Cine ştie, poate va avea nevoie de el mai târziu!

Acum că-şi pusese lentilele de contact, vedea clar în ce hal arăta Chris - livid, cu obrajii supţi, ochii în fundul orbitelor; privea în gol, ţinând paharul strâns

cu amândouă mâinile.

- Chris…îl îndemnă Reed.

Acesta păru să fi observat abia atunci întoarcerea lui Darcy şi, înainte de a începe să vorbească, luă o înghiţitură din băutura a cărei usturime arzătoare cu siguranţă că nici n-o simţise.

- în primul rând, trebuie să te laud pentru stăpânirea de care dai dovadă. Dacă aş fi fost eu în locul tău, mai întâi aş fi tras nişte pumni, apoi aş fi ascultat explicaţiile.

- Nu sunt excluşi nici acum câţiva pumni nu în numele
meu, ci al lui Darcy şi al Dianei.

La auzul numelui soţiei sale, Chris deveni şi mai pământiu la faţă.

- N-am vrut să fac rău nimănui. Doar

- începe cu începutul, Chris.

- începutul? Ar trebui să mă întorc cu mulţi ani în urmă!

- Atunci, fă-o.

- Anii de facultate. A trebuit să muncesc din greu pentru
a mă întreţine, pe când tatăl tău te ajuta financiar....

- La naiba! Doar nu m-ai urât toţi aceşti ani pentru aşa ceva!

- Nu te-am urât nicio clipă. încerc doar să punctez

diferenţele dintre noi. A trebuit întotdeauna să lupt şi să mă zbat pentru ceea ce am vrut în viaţă, pe când la tine totul a fost mult mai simplu! {tiu că întotdeauna ai ştiut să apreciezi tot ce-ai primit. {i, dintr-un motiv sau altul, m-ai făcut prietenul tău.

- Mi-a plăcut de tine întotdeauna.

- Erai încă de atunci ca un astru luminos şi intram şi eu în cercul de strălucire pe care personalitatea ta îl reflecta. Am avut chiar câteva succese personale. M-ai adus la căldura familiei tale, ai încurajat prietenia mea cu Mike şi ai aprobat din toată inima căsătoria mea cu Diane.

- Ti-am spus, am ţinut la tine.

- Parteneriatul cu Mike a fost un adevărat succes, ca să nu mai spun de căsătoria cu Diane.... o iubesc îngrozitor de mult.

- Ai dovedit-o cu prisosinţă în ultimele luni, comentă Reed dispreţuitor.

- Reed! îl admonestă Darcy, cu blândeţe.

îl înţelegea foarte bine pe Chris. Ea însăşi simţise că a fi admis în familia Hunter era ca şi cum ar fi intrat într-un cerc magic.

- Vroiam ceva mai mult decât să fiu partenerul de afaceri al lui Mike, prietenul tău şi soţul Dianei; vroiam ceva care să fie numai al meu. Hotelul părea soluţia perfectă.

- Este unul din cele mai luxoase şi mai exclusiviste din zonă.

- Da, dar pentru a menţine această poziţie, trebuie bani. Ştiu că sună ridicol, dar este un adevăr. Am ajuns într-un impas chiar înainte de Crăciun şi am fost nevoit să împrumut bani pe care nu i-aş fi putut înapoia decât cedând hotelul.

- Ai fi putut să-mi ceri mie banii!

- Nu! în niciun caz.

- De ce naiba?

- Pentru că era hotelul meu, accentuă Chris, încercând cu disperare să-i facă să înţeleagă de ce, în numele mândriei sale, n-ar fi putut cere bani pentru o afacere pe care o întreprinsese în nume propriu.

- Aşa că.... ai preferat să primeşti bani vânzând informaţii pe care le aveai de la mine... comentă Reed dezgustat.

- Era mai bine, decât să cer bani de la tine.

- Mie nu mi se pare. Mă-ndoiesc că va mai exista cineva care să fie de părerea ta.

- Reed, nu e nevoie să spui şi altcuiva, interveni Darcy.

- Aşa e, ai dreptate, se arătă el de acord imediat, privindu-şi cumnatul.

- Dar eu va trebui să spun. Aşa cum am intrat în această situaţie îngrozitoare, tot aşa trebuie să ies.

Abia acum câteva zile mi-am dat seama că urmăreşti ceva. Când Maud a telefonat, părea surprinsă de cât de apropiaţi sunteţi, în timp ce la Londra aveaţi o legătură pur profesională. Trebuia să mă gândesc mai demult că vei suspecta ceva, dar uite că nu mi-a trecut prin minte.

- Erai prea preocupat de succesul tău?

- Nu mi-a plăcut ceea ce am făcut, Reed. Am fost abordat, aveam mare nevoie de bani şi

- Ai fi putut refuza!

- Bineînţeles. Dar atunci aş fi pierdut hotelul, casa, poate şi pe Diane. O iubesc atât de mult, repetă el cu voce tremurând'. Şi acum, uite, oricum am pierdut-o.

- Nu neapărat.

Şi Darcy şi Chris îşi îndreptară privirile spre el. Nu mai era furios, dar în ochii lui verzi se citea regretul. Darcy înţelegea perfect; pentru el, cel mai groaznic coşmar devenise realitate: acela de a fi trădat de unul din cei mai buni prieteni ai săi. Pe de altă parte, chiar şi cunoscându-l pe Chris doar de câteva zile, îşi dăduse seama cât de disperat fusese de acceptase jocul acela oribil.

- Ce vrei să spui? întrebă Chris.

- Sunt singurul afectat în toată această poveste şi nu intenţionez să spun altcuiva despre cele discutate acum. Sunt convins că Darcy este de aceeaşi părere.

Ceea ce ai făcut nu este ilegal

- Ci dezgustător; am dilvulgat informaţii pe care mi le-ai încredinţat fiind sigur că vor rămâne doar pentru mine.

- S-au pierdut doar câteva afaceri. Acum, este în pericol familia.

- De cât timp ştii că eu sunt vinovatul?

{i Darcy se întreba acelaşi lucru. Acum, când Chris practic mărturisise, Reed nu se arătase surprins, ci doar dezamăgit - probabil, pentru faptul că bănuiala lui se adeverise.

- Aproape de când am venit, recunoscu el, privirea lui cerându-i iertare lui Darcy. Diane i-a spus într-o discuţie lui Darcy că erau unele dificultăţi financiare legate de hotel; când te-am întrebat pe tine cum merge afacerea, mi-ai spus că situaţia e grozavă şi te gândeşti să te extinzi. {tiu că Diane nu minte.

- Nu, confirmă şi Chris. A fost întotdeauna deschisă şi total cinstită.

- De ce naiba n-ai venit la mine? Doar de asta sunt familiile, să se ajute în momente de criză!

- Tu ai viaţa ta în Anglia....

- Era de-ajuns să-mi telefonezi.

- Era problema mea, nu a ta.

- Eşti cel mai bun prieten al meu şi soţul surorii mele; mi se par motive suficiente pentru a fi venit la

mine.

- {i eu regret că n-am făcut-o. {i acum?

- Am aşteptat intenţionat ca mama să fie plecată ca să vin aici. {tii bine ce-ar însemna pentru ea să afle.

- N-am vrut să fac nimănui rău, cu atât mai puţin lui
Maud; a fost întotdeauna ca o mamă pentru mine.

- Cu siguranţă, inima ei n-ar rezista la un asemenea şoc. Nu ştim decât noi trei despre asta

- Patru, se auzi vocea Dianei, care intra din vestibul. Am auzit tot.

- Diane.... gemu Chris, ridicându-se.

- M-am trezit când te-ai dat jos din pat. Păreai atât de supărat mai devreme, încât m-am îngrijorat când te-am văzut
îmbrăcându-te şi plecând fără să-mi spui unde. Aşa că..... te-am urmărit. Mă bucur că am făcut-o.

- Diane... începu Reed pe un ton împăciuitor ce chema la raţiune.

- Ti-aş fi spus oricum, Diane, îl întrerupse Chris. N-aş fi putut să-ţi ascund aşa ceva.

Darcy începuse să se simtă jenată; era de-acum o chestiune intimă între soţ şi soţie, care trebuia rezolvată numai între ei doi. Privi întrebător spre

Reed şi acesta reacţionă imediat.

- Darcy şi cu mine mergem din nou la culcare. Vreau doar să ştiţi că, în ceea ce ne priveşte pe noi, ceea ce s-a discutat aici nu va fi niciodată spus mai departe.

- Mulţumesc, spuse Diane, cu ochii umezi de lacrimi.

- Chris, te aşteaptă în mod necondiţionat un împrumut, oricând vrei să-l iei. Să nu spui că nu-l vrei. Ti-aş oferi suma aceasta blestemată, dar ştiu bine că n-ai accepta; se pot face formalităţile pentru împrumut după toate regulile legii.

Darcy nu spuse nimic şi, odată ajunşi în dormitor, îl privi îngrijorată pe Reed până ce acesta se dezbrăcă şi se aşeză în pat lângă ea, apoi îl ţinu strâns la pieptul ei, sperând să-i aline suferinţa.

- Sperasem. am încercat să nu cred

Apoi tăcu, sub apăsarea unei emoţii mult prea mare.

- N-a vrut să-ţi facă rău, Reed.

- {tiu.

- Crezi că.... Diane va rămâne cu el?

- Da, veni răspunsul fără ezitare. îl iubeşte.

- Iar tu îl vei ajuta.

- Ceea ce povestea asta mi-a arătat clar, este că indiferent dacă vreau sau nu, am o responsabilitate

faţă de familie. Nu sunt slabi, ci doar cu obişnuitele slăbiciuni omeneşti. Ca tot unitar, suntem de neînvins, însă separat.... Trebuie să mă mut înapoi aici.

Darcy îşi dăduse seama de când veniseră că Reed avea nevoie de familie tot atât de mult cât familia avea nevoie de el. Episodul cu Chris nu făcuse decât să confirme asta.

Dar..ce-avea să se întâmple cu ea?

Capitolul 9

Darcy apreciase întotdeauna bunătatea părinţilor ei şi-i iubise, dar parcă niciodată mai mult decât în acel weekend, copleşită de toată dragostea şi răsfăţul lor. îi vizitase rar în ultimele şapte luni, căci familiaritatea locurilor îi readucea mult prea viu în memorie amintiri de care vroia să scape. în definitiv, acesta fusese motivul pentru care plecase la Londra, ca să uite de Jayne şi de Jason.

Dar, întorcându-se singură din America, simţise nevoia să-şi revadă părinţii şi căldura căminului o atrăsese irezistibil.

Era o diferenţă uriaşă între liniştea şi tihna din casa părinţilor ei şi continua agitaţie din familia Hunter. Nu preferai una celeilalte, atât doar că erau diferite.

{i ea se simţea alta după călătoria cu Reed. N-ar fi putut spune cu precizie cum se schimbase, dar ştia sigur că acum nu mai simţea nevoia să fugă de ceea ce-i era neplăcut; învăţase să facă faţă oricărei situaţii.

Cu Jason se-ntâlni când era la cumpărături cu mama ei. Aceasta aproape intră în panică, dar Darcy luă iniţiativa şi-l invită la o cafea. Jason ezită, apoi acceptă, deşi fără plăcere.

Era prima dată când se întâlneau după aproape un an şi deşi la început se simţiseră oarecum stânjeniţi, sfârşiseră prin a discuta deschis, astfel încât, când se despărţiră, Darcy era sigură că scăpase de cel puţin o fantomă a trecutului.

Se întoarse la Londra, pregătită să accepte orice hotărâre a lui Reed.

Acesta, la insistenţele ei, rămăsese cu familia, urmând să-şi petreacă weekendul cu ei.

Când ajunse la serviciu luni dimineaţă, el nu era în birou. De fapt, nu avusese nicio veste de la el şi nici nu ştia dacă se întorsese în ţară, dar începu să sorteze corespondenţa, ca de obicei, presupunând că urma să sosească şi el mai târziu.

- Cum ai reuşit să te bronzezi aşa? Se presupune că ar fi trebuit să şi lucrezi.

Darcy ridică privirea şi-l întâmpină pe Marc cu un zâmbet.

- N-a trebuit să lucrez tot timpul

- Nu? Doar Reed n-o fi comis fapta de neiertat de a-mi fi furat iubita, nu-i aşa?

Se aşezase comod pe marginea biroului ei, privind-o atent. Dincolo de tonul lui glumeţ şi de sclipirea jucăuşă a ochilor lui albaştri, întrebarea avea ceva ciudat de serios.

"Furat" nu era chiar cuvântul potrivit pentru

modul în care evoluaseră lucrurile, dar, în mare, Marc surprinsese ideea, ceea ce o făcu să roşească.

- Dar tu, cu câte modele te-ai întâlnit în lipsa mea?

- Cu una sau două, dar nu schimba subiectul.

- Nu mi se pare că aş fi făcut-o.

Cum Darcy continua să-şi îndrepte atenţia spre teancul de scrisori care o aşteptau, Marc îi prinse bărbia, ridicându-i faţa spre el.

- Ba da, ştii foarte bine că da. Darcy, ce s-a întâmplat....

- Când veţi termina să vă priviţi adânc în ochi, poate veţi începe să şi lucraţi! se auzi vocea lui Reed.

Părea furios şi era ca şi cum scena care i se prezentase intrând în birou fusese picătura care umplea paharul întâmplărilor din zilele trecute.

Ca de obicei, Marc era de un calm imperturbabil.

- îţi vine să crezi că tocmai verificam dacă Darcy şi-a pus amândouă lentilele?

- Nu!

După care trânti uşa de la intrare cu atâta forţă, încât Darcy pur şi simplu tresări.

- Reed, eu....

- Chiar n-ai nicio treabă? se adresă el furios celuilalt bărbat, ignorând-o total pe Darcy.

- Ba da, din belşug, răspunse Marc vesel, fără a schiţa vreo intenţie de a se da jos de pe birou.

- Atunci, ţi-aş fi foarte recunoscător dacă ai înceta să-mi seduci secretara şi ţi-ai vedea de treabă. Nu v-aţi săturat unul de celălalt în weekend?

- Reed....

- Ei bine? se adresă el în continuare lui Marc, fără s-o ia în seamă.

- Poate un bărbat să se sature vreodată de o femeie ca Darcy? răspunse acesta provocator.

- Am fost în weekend....

- Darcy, draga mea, vorbi Marc pe un ton de reproş. Ce Dumnezeu, o doamnă nu spune imediat

- Taci, Marc. Nu mi se pare deloc nostim.

- Ba da, de unde stau eu, pare chiar foarte nostim.

- Reed! strigă ea, constatând că, într-o fracţiune de secundă, Reed îl înşfăcase pe Marc de cămaşă şi, ridicându-l de unde stătea, îl ameninţa cu pumnul, feţele lor, a lui Reed furioasă, iar a lui Marc uşor surprinsă de vehemenţa atacului, la doar câţiva centimetri distanţă una de cealaltă. Reed, te rog, lasă-l jos, imploră ea, disperată.

- îl trântesc jos de nu se vede dacă nu pleacă naibii de aici, spuse Reed cu dinţii încleştaţi, dându-i încet drumul celuilalt.

- Bine, bine, plec. Darcy, ar fi trebuit să mă previi că a fost vorba de chiar atât de puţin de lucru

- Marc, îmi pare rău....

- Ei, nu-ţi face griji, spuse el amuzându-se copios. Te
asigur că n-am de gând să mă arunc de la fereastra studioului.

- Nu uita că eşti doar la etajul al doilea, îi reaminti ea sec.

- Vezi? N-ar folosi la nimic. în cel mai rău caz, mi-aş rupe un picior şi le-aş lipsi pe celelalte femei frumoase de compania mea luni întregi.

- Ieşi! ordonă Reed, deschizându-i uşa.

- Sună-mă când eşti disponibilă, adăugă Marc când ajunse la uşă, făcându-i semn cu ochiul.

Darcy înţelegea bine că invitaţia lui provocatoare însemna doar că vroia să-l anunţe că nu fusese victima violenţei lui Reed, odată rămasă singură cu acesta, numai că era normal ca Reed să decodifice mesajul cu totul diferit.... Categoric, Marc era un adevărat diavol.

- Cum naiba poţi se mergi de la mine direct la el? izbucni Reed, imediat ce închise uşa.

- Am petrecut weekendul

- Crezi că am nevoie şi de detalii?

- Reed, nu gândeşti clar

- încerc nici să nu mă gândesc. Dar nu mi-e uşor.

Deşi era la fel de furioasă ca el, încerca să se stăpânească, astfel încât să nu fie totul definitiv

pierdut.

- Reed, indiferent de ceea ce-ţi închipui despre mine şi Marc, sau de ceea ce te-a făcut el să crezi, n-am petrecut weekendul cu el.

Incertitudinea aprinse o vagă scânteie de speranţă în privirea lui.

- Te-am sunat în repetate rânduri în ultimele zile. N-ai fost acasă.

- Am fost acasă să-mi văd părinţii; am stat tot weekendul acolo.

- Bine, dar tu nu mergi niciodată acasă la părinţi.

- Nu e adevărat, Reed. Recunosc, merg destul de rar.

- O singură dată în decursul celor şapte luni de când lucrezi la mine.

- N-am numărat

- Eu, da!

- De ce?

- Te-ai văzut cu Jason?

Roşeaţa din obraji îi dădu răspunsul înaintea ei.

- Ne-am întâlnit.

- Sunt în birou dacă ai nevoie de mine, o întrerupse el cu răceală. Altminteri, nu vreau să fiu deranjat.

Primul ei impuls a fost de a-l urma în birou, dar dac-ar fi făcut-o, n-ar fi ştiut ce să-i spună. îi

explicase în legătură cu Marc, dar n-ar fi ştiut cum să explice în ceea ce-l privea pe Jason.

Imediat ce Reed plecă în pauza de masă, Marc intră din nou în birou.

- Iată, a venit muntele la Mahomed.

- Ai, într-adevăr sensibilitatea unui munte.

- Nu mă învinovăţi pe mine pentru incertitudinile lui Reed.

- Nu fi ridicol! Reed e omul cel mai sigur pe sine din câţi cunosc.

- Cu excepţia cazului când e vorba de tine.

- Ce naiba vrei să spui?

- Dacă vei avea vreodată timp, poate am să-ţi explic.

- Ce tot vorbeşti? oftă ea obosită, fără să mai aibă răbdare pentru insinuările lui Marc.

- Vorbesc despre ceea ce simte Reed pentru tine.

- Tot nu înţeleg, încercă ea să pună capăt discuţiei.

- Ai devenit iubita lui şi tot nu ştii nimic despre sentimentele lui!

- Am. . începu ea, roşind puternic.

-. Da...? o îndemnă el, ridicând ironic o sprânceană, aşteptându-se ca ea să tăgăduiască. Dumnezeule, individul acesta aşteaptă de luni de zile să facă dragoste cu tine şi, când în sfârşit are ocazia,

strică totul! Ei, dac-aş fi fost eu în locul lui .....Numai că tu nu mă iubeşti pe mine.

- Eu...
- Nu-i frumos să spui minciuni
- De când ai devenit atât de înţelept şi de atotştiutor?
- Nu ajută la nimic să-mi spui răutăţi. Chiar şi un prost cu totul lipsit de sensibilitate ca mine, îşi poate da seama că eşti îndrăgostită de Reed.
- {i atunci, de ce ai ieşit cu mine dacă ţi-ai dat seama de asta?
- Aş putea spune că am încercat să dau o mână de ajutor într-un caz de dragoste adevărată şi să-l determin pe Reed să acţioneze, împins de gelozie şi de disperare.... Dar aş minţi. De fapt, încerc să profit de prostia unui alt bărbat!

îi era imposibil să rămână furioasă pe acest individ care părea să nu ia niciodată pe nimeni şi nimic în serios.

- Eşti imposibil! Dacă aş avea puţină raţiune, te-aş ruga să pleci imediat.
- Da, dar atunci n-ai afla ce simte Reed pentru tine, căci este clar că n-are de gând să-ţi spună el însuşi.
- {tiu deja, îi reamintesc de mama lui.
- Cum? izbucni el într-un hohot de râs.

- Nu e deloc amuzant.

- Reed a făcut în cele din urmă dragoste cu tine şi apoi ţi-a spus că-i aminteşti de mama lui?

- Bineînţeles că nu! Dar ştiu eu că faptul că uit îl irită la fel de mult ca uşoara scleroză a mamei lui.

- Nu ştiu ce s-a întâmplat în Florida, adică nu ştiu totul . . . în orice caz, aveam o impresie mai bună despre
Reed şi n-aş fi crezut că poate lăsa ca situaţia dintre voi să se deterioreze atât de mult.

- Iar ai venit? întrebă Reed tocmai intrând. Dacă vrei să flirtezi cu secretara mea, Marc, fă-o, dar nu consumând din timpul meu.

După care mai aruncă o privire plină de dispreţ spre faţa lividă a lui Darcy şi intră furios în biroul lui.

-Are probleme familiale, nu-l lua în seamă, îl scuză Darcy.

- Ceva la orizont? întrebă el privindu-i ostentativ pântecul, deşi plat.

- Marc, am făcut dragoste prima oară săptămâna trecută. Nu crezi că este prematur să discutăm despre aşa ceva?

Se opri brusc, expresia de maliţioasă satisfacţie din privirea lui atrăgându-i atenţia asupra gafei făcute.

- Da, am căzut în capcană. Te asigur, totuşi, că nu

la asta se gândeşte Reed acum.

- Prostii. Un bărbat se gândeşte întotdeauna la "asta", orice bărbat prin venele căruia curge sânge. Iar Reed are din belşug.

- Femei, sau sânge?

- Ambele.

- {tiu că are multe aventuri, Marc. Dar te asigur că, momentan, este preocupat de cu totul altceva, nu de vreuna dintre iubitele sale.

O durea faptul că Reed nu-i spusese niciun cuvânt despre ce se întâmplase după plecarea ei, nici măcar dacă erau şanse ca mariajul dintre Chris şi Diane să reziste. Tot aşa cum nu amintise nimic nici de hotărârea lui de a se muta în Florida. Nu! Reed nu părea interesat decât de presupusa relaţie dintre ea şi Marc.

- Hei, nu te mai încrunta, dacă nu vrei să faci riduri. Vrei să-mi vorbeşti despre criza familială a lui Reed?

- Nu, spuse ea categoric, îndulcindu-şi refuzul cu un zâmbet.

- Mă aşteptam, se strâmbă el, ridicându-se. {i acum, înapoi la lucru!

- Parcă vroiai să-mi spui ce simte Reed pentru mine.

- Vai, n-aş putea face aşa ceva. Este împotriva

codului etic al unui gentleman.

- Bine, dar tu nu eşti un gentleman!

- Adevărat. Totuşi, dacă Reed este atât de prost încât să nu spună singur ce are de spus, nu ştiu de ce aş face-o eu în locul lui. Nu pot, însă, să nu-ţi dau un sfat, adăugă el, aplecându-se spre ea ca pentru a şopti ceva conspirativ.

- Spune.

- Seducţie.

- Cum adică?

- încep să cred că voi doi vă meritaţi unul pe celălalt, oftă el exasperat. Intră în biroul lui şi dezbracă-te. Dacă nu face dragoste cu tine chiar în clipa aceea acolo, pe canapea, renunţă la el şi vino la mine!

- {i tu vei face dragoste cu mine? întrebă ea într-un hohot de râs.

- Da. Vezi că înţelegi repede când vrei?

- Dacă Reed mă vrea, va trebui să facă el primul pas.

- Mândria nu duce niciodată la ceva bun.

- Uneori, mândria e tot ce-ţi mai rămâne.

- Capul sus, Darcy!

Spunând acestea, se aplecă şi o sărută uşor pe buze. Darcy îşi îndreptă privirea instinctiv spre biroul lui Reed, dar, spre surprinderea ei, după cum

decursese toată dimineaţa, uşa nu se deschise în mijlocul acestei scene.

Răspunse zâmbetului plin de subînţeles al lui Marc cu un surâs care i se şterse de pe buze imediat ce acesta închise uşa.

Mândria. Dacă n-ar fi fost decât o problemă de mândrie, atunci n-ar fi ezitat o clipă să procedeze aşa cum o sfătuise Marc. Dar între ei erau prea multe incertitudini.

Tot restul după-amiezii, Reed se comportă normal. Era în biroul lui cu un coleg când veni Samantha Duval. Darcy simţi cum fiecare fibră i se încordează când femeia cu care Reed se întâlnea înainte de plecarea în Florida apăru plină de graţie şi eleganţă, în faţa biroului ei.

Ca toate celelalte femei cu care se întâlnea Reed, şi aceasta avea un fizic perfect: păr roşcat bogat, ochi albaştri expresivi şi plini de viaţă, buze roşii pline, ten impecabil şi un corp pe care orice manechin l-ar fi invidiat. Bineînţeles că, lucrând în domeniul modei, era întotdeauna elegantă şi..... Dumnezeule, până şi vocea îi era sexy.

- Reed e ocupat momentan, dar

- Nu, nu vreau să-l deranjez. Am venit să-i aduc asta.

Puse pe biroul lui Darcy o cutie ca de pantofi.

Aşadar,
femeia asta îi aducea şi cadouri! Oare îi făcuse o prăjitură? Nu părea genul care să facă prăjituri

- Sunteţi sigură că nu doriţi să discutaţi cu el? Sun imediat în biroul lui.

- Nu, nu e nevoie. Reed ţi-a dat medalionul? întrebă ea
brusc interesată, încruntându-se uşor.

- A fost cadou de ziua mea.

Ce supărător! De ce părea toată lumea interesată de inorogul ei?

- E superb. Ar trebui să-i vezi colecţia Dar presupun că
ai văzut-o deja.

- Poftim?

- N-are importanţă.Spune-i te rog lui Reed că a uitat
acest pachet la mine când a venit mai devreme.

Ridică uşor mâna într-un gest de rămas-bun, apoi părăsi încăperea, lăsând în urma sa un parfum suav, abia perceptibil şi tocmai prin asta atât de incitant.

Mai devreme? Adică în pauza de masă? Venea foarte probabil din patul Samanthei şi avea tupeul să se arate scandalizat de flirtul lui Marc cu ea!

Asta era prea mult! Dacă Reed îşi închipuia că poate reveni liniştit la acea femeie după ceea ce se

petrecuse între ei în Florida, se înşela. Doar nu era un trup de care să te foloseşti când ai chef; era timpul să afle că, pentru ea, nopţile de dragoste cu el însemnau o experienţă pe care nu o va uita niciodată.

Furioasă, intră în biroul lui Reed fără să bată la uşă şi-i trânti în faţă pachetul lăsat de Samantha, ignorând complet chipul uluit al bărbatului cu care discuta Reed.

- Pentru tine. Cu complimente din partea domnişoarei Samantha Duval, cea căreia i-ai făcut o vizită în pauza de
prânz.

- Darcy. .

- N-am terminat! continuă ea pe un ton furios, împingându-l înapoi când schiţă gestul de a se ridica. Recunosc că nu cunosc regulile acestui tip de relaţie şef - secretară, dar.... Mă scuzaţi, se adresă ea către Roy Benedict, care tocmai îşi înăbuşise o exclamaţie de mirare. V-am şocat?

- Ăă.... nu, deloc, o asigură bărbatul, jenat.

- Darcy. .

- Aşa cum spuneam, chiar dacă nu sunt familiarizată cu astfel de relaţii, nu mă aşteptam de la tine să te întorci la Samantha chiar azi. Toată ziua am pus proasta ta dispoziţie pe seama problemelor

pe care le ai în Florida, când de fapt era modul tău de a-mi spune că între noi totul s-a terminat. Vreau să-ţi spun că m-am săturat să fiu tratată aşa şi m-am săturat de comentariile obscure făcute pe seama acestui colier blestemat pe care mi l-ai dat.

- Samantha?

- Da. {i, mai cu seamă, m-am săturat de tine, Reed Hunter! continuă ea, scoţându-şi medalionul de la gât şi trântindu-l pe birou, alături de cutie. Te iubesc. Da, te iubesc şi te doresc, dar asta nu înseamnă că trebuie să accept relaţiile tale cu alte femei, sau aroganţa cu care m-ai tratat azi. Dacă tu crezi că am dreptate şi că m-am înşelat în vreo privinţă şi mă mai vrei, va trebui să vii după mine.

- Darcy!

- Vorbesc serios, Reed. Eşti irascibil şi arogant, dar eu tot te doresc. Dacă şi tu mă doreşti, va trebui să încetezi de a te mai întâlni cu Samantha, să mă găseşti şi să mă ceri în căsătorie. Cine ştie, s-ar putea să accept!

Capitolul 10

Se făcuse de râs. Nimeni altcineva n-ar fi făcut o asemenea prostie.

Niciodată nu se purtase aşa şi nu ceruse cuiva ceva într-un mod atât de arogant! Probabil Reed avea să-şi facă o părere şi mai proastă despre ea.

Reed. Rămăsese înmărmurit, ca şi când tot nu putea să creadă ce vedea şi auzea. Va fi îngrozitor de furios pe ea pentru situaţie jenantă în care-l pusese în prezenţa partenerului său de afaceri. Din fericire, nu va şti unde s-o găsească.

- Poftim, spuse Marc, întinzându-i cana cu cafea îndulcită atât de mult, încât nu se putu abţine să nu se strâmbe când luă, senină, prima înghiţitură. Presupun că n-ai venit să facem dragoste.
- Nu. Mă ascund.
- De Reed?
- Da.
- Nu mi-am închipuit că poate deveni chiar atât de fioros la vederea unei femei dezbrăcate.
- Nu ţi-am urmat sfatul, ci am făcut o criză de furie.
- Ai făcut tu aşa ceva?
- {i-a petrecut pauza de prânz la Samantha Duval.
- Eşti sigură?
- Mi-a spus chiar ea.

- {i Sammy nu e tipul de ticăloasă... şopti Marc mai mult pentru el. Ajută la ceva dacă spun că am cunoscut-o înaintea lui Reed?

- Mă ajută mai mult să-mi spui că e o târfă, chiar dacă nu
e.

De fapt, individa chiar îi plăcuse; nu-i putea reproşa decât relaţia cu Reed.

- Bine, e o târfă. O seducătoare care....

- Nu, nu e aşa. Dar e prea bună pentru Reed.

- Aici sunt de acord cu tine.

- Cum adică? izbucni ea, indignată.

- Orice femeie e prea bună pentru el. Este clar că individul este un prost.

- Nu e adevărat! Ah, ce fac?

- Te porţi ca o femeie îndrăgostită. Furia iadului nu e nimic pe lângă furia unei femei. Dar ce anume ţi-a spus
Samantha?

- înainte sau după ce-a pus cutia cu prăjitura pe biroul meu? întrebă ea ironic.

- Prăjitură? Ce prăjitură?

Amănuntul acesta păru să-l deconecteze total pe Marc.

- Cea pe care a făcut-o pentru Reed. Cel puţin aşa

bănuiesc, că era o prăjitură înăuntru Nu....? întrebă ea cu
voce stinsă, văzându-l pe Marc dând cu hotărâre din cap. Nu găteşte

- Nu. . .oricum, nu iese ceva comestibil. Mă întreb ce-o fi
fost, totuşi, în cutie.

- Sper că o bombă.

- {tiu că a devenit o banalitate să spui unei femei că e frumoasă când se înfurie, dar tu chiar eşti, Darcy. Pistruii de pe nas sunt mai pronunţaţi şi

- Mi s-au găsit deja tot felul de asemănări cu personaje care mai de care mai puţin măgulitoare.

- Reed, nu-i aşa?

- Da.

- Individul ăsta ar merita nota zero la diplomaţie. Personal, găsesc că aceşti pistrui sunt teribil de sexy. De fapt, tot aşa consideră şi Reed.

- Ar trebui să fii de partea mea, Marc.

- Nu sunt de partea nimănui, mai ales între o femeie la care ţin foarte mult şi partenerul meu de afaceri.

- Mercenarule.

- Aşa e, recunoscu el, zâmbind. Darcy, e adevărat că Reed a stricat rău lucrurile, dar poate c-ar fi trebuit să-l laşi să explice.

- Să explice? Mă întreb cum ar putea explica faptul că s-a dus la o femeie în pauza de masă şi au făcut dragoste.

- Eu, de exemplu, ştiu cum aş explica, dar salvat de
clopoţel, adăugă el când telefonul începu să sune. Alo, da! Ce mai faci?

Darcy se depărtă, pentru a-l lăsa să vorbească nestingherit, retrăgându-se lângă o fereastră prin care privea în gol.

Distrusese totul, în mod ireparabil, între ea şi Reed. Poate exista totuşi o explicaţie a vizitei lui la Samantha, deşi îi era imposibil să se gândească la vreuna.

- Cred că nu meritäm să faci vreun gest necugetat din cauza noastră, şopti Marc la urechea ei.

Terminase de vorbit la telefon şi venise lângă ea, la fereastră, privind în jos spre strada pe care ea de fapt nici n-o vedea, absorbită cum era în gânduri.

- Am constatat că n-am tendinţe sinucigaşe.

Cu doi ani în urmă, fuseseră momente în care şi-ar fi dorit să moară, dar mintea şi trupul ei păreau să nu accepte ideea.

- Trebuie să plec, acum.

- Ce ai de gând să faci?

- Planul pe termen scurt: să merg acasă. Pe termen

lung, să-mi caut un serviciu.

- Darcy....

Se întrerupse, întorcându-se spre uşa care tocmai se deschisese şi în pragul căreia stătea Reed.

- Era timpul! spuse Marc pe un ton dojenitor. Abia am reuşit s-o reţin să nu plece.

Darcy rămase parcă împietrită la vederea lui Reed, apoi îl privi acuzator pe Marc.

- I-ai spus că sunt aici?

- El a întrebat.

- Când?

- Acum câteva minute, la telefon.

Nu-şi închipuise nicio clipă că Reed ar fi putut telefona şi fusese atât de adâncită în gânduri, încât nu auzise nimic din convorbirea lui Marc.

- Trădătorule! îl acuză ea pe acesta, privind speriată spre Reed.

- Ai făcut dragoste cu Sammy în pauza de prânz? îl întrebă Marc curios, insensibil la furia lui Darcy.

- Asta ai crezut? se adresă Reed lui Darcy.

- Nu încerca să negi.

- Darcy, hai să mergem undeva unde să putem discuta liniştiţi, sugeră el, privind ostentativ spre Marc, care asculta curios.

- Mă voi strădui să nu par jignit de remarca ta cu

totul lipsită de politeţe prin care insinuezi că m-ar interesa conversaţia voastră, spuse Marc pe un ton superior, luându-şi jacheta din cuier. {i, cum mă-ndoiesc că ai putea-o
convinge pe Darcy să meargă undeva cu tine acum, Reed, vă
las studioul meu la dispoziţie. Un sfat adăugă el, înainte să
iasă. Canapeaua de lângă perete e cea mai confortabilă. {i.....
sper ca primul băiat să-mi poarte numele.

După care ieşi fluierând.

- Oh, Doamne, se strâmbă Darcy, evitând privirea lui Reed. N-ar strica să-şi mai cizeleze glumele.

îl văzu de la fereastră pe Marc ridicând privirea spre ea şi făcându-i semn cu mâna înainte de a urca într-un taxi. Cam asta fusese prietenia lui: o lăsase singură în gura lupului!

- Nu văd nimic nostim în ideea de a-mi dărui un copil, spuse el venind în spatele ei.

- Nu. Categoric n-ar fi amuzant.

- Darcy, nu vrei să te întorci şi să mă priveşti?

Dacă ar fi făcut-o, i s-ar fi aruncat în braţe, ori aşa ceva nu trebuia să se întâmple.

- îmi pare rău pentru scena de mai devreme. N-am

vrut să te pun într-o situaţie jenantă faţă de domnul Benedict.

- Nu?

- Nu!

- Nu m-am simţit deloc jenat.

- Presupun că v-aţi amuzat copios de încurcătura emoţională a pretenţiilor unei biete secretare legate de ceea ce a fost, în definitiv, doar un divertisment.

Reed o prinse de braţe şi o întoarse cu faţa spre el.

- Darcy, ştii bine că n-a fost vorba de aşa ceva între noi, că
relaţia noastră a însemnat mult mai mult.

- Oare? Nu mi-ai spus nimic despre Chris şi Diane, te-ai dus imediat la o altă femeie

- Am fost mult prea furios pe tine când mi-ai spus că te-ai văzut cu Jason în weekend, asta după ce te găsisem cu Marc, dimineaţă!

- Am spus că m-am văzut cu Jason, nu că am făcut dragoste cu el.

- Nici eu n-am făcut dragoste cu Sammy în pauza de prânz.

- Ai fost la ea acasă....

- Ca să-i spun personal că relaţia noastră s-a încheiat. îi datoram măcar atât. în cutie erau câteva lucruri de-ale mele care rămăseseră la ea în ultima

lună.

- Bine, dar nu părea deloc tristă.

- La gândul că nu ne mai vedem? De ce-ar fi fost? între ea şi mine nu era vorba de iubire.

Darcy se îmbujoră. îi spusese, în furia ei, că-l iubeşte? Da, îi spusese. {i acum, iată, venise după ea.

- Vreau să mă căsătoresc cu tine, desigur, dacă mă accepţi. Te iubesc foarte mult, Darcy.

- Mă iubeşti?

- Avem încă multe lucruri de discutat, dar cred că toate pot aştepta până îmi răspunzi la cererea în căsătorie.

- Nu cred că a fost o cerere propriu-zisă, dar când o vei face, răspunsul e "da"! Oh, da

îi înconjură gâtul cu braţele, încă nevenindu-i să creadă că visul i se împlinea tocmai acum, când credea că totul e iremediabil pierdut.

- Să mergem acasă la mine; te aşteaptă un cadou.

- Mama mi-a spus să mă feresc întotdeauna de bărbaţi ca tine.

- E un cadou de logodnă. L-am pregătit acum câteva zile. Vroiam să te invit la cină în seara aceasta, să te cer în căsătorie la lumina lumânărilor şi apoi să te ţin în braţe toată noaptea. Dar, când te-am văzut în braţele lui Marc dimineaţă.....

- Nu eram în braţele lui. A intuit că se-ntâmplase ceva între noi cât am fost plecaţi şi încerca să afle detaliile.

- Iar tu refuzai să i le spui. Bietul Marc. Dar în felul lui, ţine mult la tine. Mi-a spus că, dacă te mai fac vreodată să suferi, îmi rupe amândouă picioarele.

- Bine, dar n-are atâta forţă!

- Asta aşa e. Te iubesc, Darcy. Aceste câteva zile cât am fost fără tine m-am simţit de parcă îmi lipsea o parte din propriul trup. Am nevoie să fii permanent alături de mine.

- Mi-ai spus că nu voi mai putea lucra pentru tine.

- Din gelozie.

- Faţă de cine?

- Darcy, înţelege că, până azi, nu ştiam ce simţi pentru mine. Vroiam să te cer în căsătorie, dar nu ştiam dacă accepţi sau nu. La naiba, te întâlneai cu Marc înainte să mergem în Florida. Nu vroiam să te ştiu în apropierea lui.

- Este doar un prieten. întotdeauna a fost aşa.

- Dar este bărbat, şi încă unul foarte atrăgător, după câte am auzit.... în cele mai multe cazuri, de la el însuşi. M-am simţit atras de tine încă din prima seară în care te-am văzut. Nu, nu e chiar adevărat ce spun; a fost mult mai mult decât o simplă atracţie. Ani de zile

am avut exemplul părinţilor şi.....

- {tiu că te irită faptul că mi se întâmplă să uit tot felul de lucruri, dar voi încerca să....

- Nu, nu înţelegi, Darcy. Ani de zile l-am observat atent pe tatăl meu: o adora pe mama tocmai pentru că este aşa cum este, nu în ciuda acestui fapt. E foarte greu acum să mai găseşti o femeie căreia să simţi că-i oferi protecţie. Poate suna demodat, dar asta simt: simt nevoia să te protejez. Acelaşi lucru îl simţea şi tata faţă de mama. Toţi o adorăm, pur şi simplu, pe mama. Este cea mai fermecătoare femeie din câte cunosc. Sau, cel puţin, era. Acum, tu eşti pe primul loc în inima mea, Darcy.

- în ziua când mama ta a venit în Anglia, păreai exasperat de amândouă: şi de ea, şi de mine.

- Eram enervat pentru că Marc mă invitase la petrecerea surpriză pe care o organiza pentru tine şi, pe de altă parte, venirea mamei îmi strica planul de a te invita la cină. în ziua aceea eram furios pe toată lumea. Nici a doua zi n-a fost mai bine; mi-am închipuit că petrecuseşi întreaga noapte cu Marc. {tiam că nu era momentul cel mai potrivit să-mi cunoşti familia, dar trebuia să te iau cumva de lângă Marc. Mi-am dat seama că ai mei te-au cam stresat.

- Nu, nu e bine spus. De când am avut acea cădere

nervoasă, mi-e greu să mă acomodez într-un grup.

- Iar familia mea pare mai degrabă o ceată dezlănţuită.

- Sunt toţi foarte drăguţi. Nu ideea de familie mă intimidează, ci aceea de grup în sine. Dar sunt pe cale de a-mi reveni. Cât despre propria mea familie, am mers la ei atât de rar din cauza amintirilor legate de acele locuri. Dar curând, nici ele nu mă vor mai speria atât de tare.

- Neştiind nimic din cele întâmplate la bancă, am presupus că starea ta emotivă era cauzată de relaţia cu un bărbat - acel Jason - şi am hotărât să-ţi las timp pentru a te reface.

- Reed, cred că ar trebui să ştii ceva în legătură cu Jason.

- Nu mă interesează decât că a fost atât de prost, încât nu şi-a dat seama ce femeie minunată eşti. Cu atât mai bine pentru mine! Dar vreau să revenim puţin la familia mea. îţi place cu adevărat?

Subiectul "Jason" nu era epuizat şi trebuia clarificat, dar deocamdată urmărea firul gândurilor lui Reed.

- Foarte mult. {i părinţii mei sunt oameni foarte buni. Vei vedea când îi vei cunoaşte.

- Să ştii că Marc are dreptate: sunt un prost. Am luat reţinerea ta de a vorbi despre familie drept

preferinţa de a fi singură. Apoi, de la povestea cu Chris, mi-am dat seama că nu poate fi aşa, că există legături extrem de puternice. Am aşteptat momentul ca mama să fie plecată ca să merg acolo, să văd despre ce e vorba. De asemenea, vroiam să te iau de lângă Marc, fie şi pentru câteva zile. E foarte atrăgător, ticălosul

- Ti-am spus, ţin la el ca la un prieten.

- A făcut un joc periculos, întâlnindu-se cu tine.

- Are un umor foarte acid. Fără îndoială, într-o bună zi se va îndrăgosti şi el, ca noi toţi ceilalţi.

- O compătimesc deja pe biata fată.

- Mie mi se pare mai degrabă de invidiat.

- Darcy!

- Vroiam doar să spun că Marc are o capacitate foarte mare de a iubi, pe care o ţine foarte bine sub control. Cred că, dincolo de faţeta lui frivolă, se ascunde o sensibilitate deosebită.

- înseamnă că e un actor mai bun decât cred. Ei, destul despre el.

- Vorbeai despre Florida.

- Doream mult să-ţi placă familia mea, să te obişnuieşti cu ei puţin câte puţin

- Să mă acomodez lent

- Da, numai că în loc de aşa ceva, ai aterizat în mijlocul lor ca o bucăţică apetisantă pentru o haită de

lupi.

- E cam exagerat ce spui, Reed. De altfel, este exact ce-mi trebuia pentru a mă scoate din lumea în care mă retrăsesem.

- Un fel de tratament de şoc, vrei să spui.

- De altfel, Rupert mi-a spus că trebuie să înfrunt realitatea. E adevărat, am venit la Londra, dar şi aici m-am înconjurat de o realitate oarecum falsă, epurată de orice ar fi putut cauza neplăcere. De fapt, nici nu trăiam cu adevărat, Reed.

- {i acum?

- Cred că am ajuns să trăiesc pe deplin.

- Aşa mi s-a părut şi mie când ai intrat azi în birou şi ai spus exact ce gândeai. Dacă înainte alegeai întotdeauna calea pasivă, refuzând orice luptă, azi ai fost ca o leoaică. Dacă eram singur, aş fi făcut dragoste cu tine chiar acolo. Roy mă consideră cel mai mare ticălos!

- îl vom invita la nuntă.

- Asta înseamnă că vrei într-adevăr să te măriţi cu mine?

- Ai spus că sunt o leoaică. Aşadar, eşti al meu şi te voi păstra pentru mine.

- Cred că m-ar linşa acasă, dacă nu te-ai căsători cu mine. Toţi sunt de părere că eşti minunată. De altfel,

am instrucţiuni stricte să nu cumva să mă întorc acasă fără tine.

- Ce fac Chris şi Diane?

- Traumatizaţi, dar temelia legăturii lor rezistă. I-am împrumutat banii Dianei şi ea va deveni partenerul de afaceri al lui Chris. Se vor descurca.

Darcy îşi simţea inima pe punctul de a exploda de atâta dragoste şi mândrie pentru bărbatul care ştiuse să procedeze cu diplomaţie pentru a-şi ajuta prietenul lăsându-i intactă mândria.

- Chris a insistat să spună şi celorlalţi, fapt pentru care-l admir.

- {i cum au reacţionat?

- Suntem o familie, Darcy. Ferească Dumnezeu ca unul dintre noi să fie în pericol!

- Abia aştept să fiu şi eu inclusă în acest cerc de căldură şi de iubire.

- Familia mea vei fi tu, Darcy, întotdeauna pe primul loc.

{tia deja acest lucru şi era convinsă de dragostea lui,
acum, când aflase cât timp o aşteptase, tocmai el al cărui punct forte nu era în niciun caz răbdarea.
Lucrurile se lămuriseră încet-încet, dar rămânea încă unul care, oricât de neplăcut, trebuia abordat.

- Ce s-a întâmplat? întrebă el, văzându-i privirea brusc întunecată.

- Trebuie să discutăm despre Jason.

- Nu e important, Darcy.

- Nu ţi-am spus tot în legătură cu el, insistă ea. {tii că am lucrat pentru scurt timp la o familie - un bărbat văduv cu trei copii.

- Jason?

- Da.

- A încercat să profite de tine?

- Nu! în niciun caz. De fapt.... nu lucram pentru el.

- Trăiai acolo, cu el?

- Da.

- Bine, dar. .

- Am fost virgină când am făcut dragoste cu tine. Ti-am
explicat de ce. Eu. conducerea băncii nu m-a dat afară cât
timp am avut acea cădere psihică, eram clasată ca bolnavă.
Abia după un an am fost în stare să intru din nou acolo .....şi
am ieşit după două minute. Nu puteam suporta să mă aflu la
locul acelei întâmplări. Am început să fac plimbări lungi

simţeam nevoia să povestesc cuiva, dar pesemne toată lumea era deja sătulă de povestea mea.

- Sunt convins că nu-i adevărat.

- Poate. . Apoi, într-o zi când mă plimbam în jurul lacului în parc, am văzut-o pe Vicky, fiica mai mare a lui Jayne. Avea atunci zece ani şi nu mi s-a părut normal să fie singură. Am vorbit cu ea şi am aflat că bunica ei, care se mutase să aibă grijă de toţi de când.... de când se întâmplase
nenorocirea.. căzuse şi-şi fracturase şoldul şi era încă în
spital. Tatăl lor trebuia să meargă la lucru, aşa că Vicky împreună cu sora şi fratele ei mai mici rămâneau singuri acasă.

- înseamnă că Jason e....

- Soţul lui Jayne.

îl privi drept în ochi, aşteptându-se s-o condamne şi el, aşa cum făcuseră atâţia oameni după ce se mutase în casa familiei Summers ca să aibă grijă de cei trei copii şi de tatăl lor.

Reed o cuprinse imediat în braţe, strângând-o la piept.

- Scumpa mea.... Biata de tine....

- A început imediat bârfa, au fost speculaţii cum că poate aveam o relaţie şi înainte de moartea lui Jayne,

poveşti de acest gen. Nu, nu avusesem nicio relaţie înainte.

- Sunt convins.

- încercam să ignorăm aceste comentarii, ştiam că nu sunt adevărate. {i apoi, într-o noapte, Jason a spus că, din moment ce lumea şi aşa crede că suntem amanţi, de ce n-am fi cu
adevărat. Este un bărbat destul de atrăgător. un om cumsecade. şi m-am simţit obligată

- Ah, Darcy!

De data aceasta, lacrimile lui Reed se amstecau cu ale ei, în timp ce o strângea cu disperare la piept.

- A încercat.... N-a putut. Apoi am plâns împreună; situaţia devenise atât de penibilă, încât nici nu ne mai puteam privi în ochi. încercam să ne ascundem faţă de copii, dar începuseră să simtă tensiunea dintre noi, aşa că am fost de acord când a propus să aducă pe altcineva până vine mama lui din spital.

- {i când te-ai întâlnit cu el acum....?

- Mi-a spus că a cunoscut o femeie drăguţă, care se împacă bine cu copiii şi că în curând se vor căsători. Sigur, nu e ca Jayne, dar ţine la ea.

- Mă bucur mult pentru el. {i pentru tine.

- îmi era atât de teamă să-ţi povestesc.... N-aş fi suportat să fii dezgustat de ceea ce am făcut.

- Nimic din ceea ce faci tu nu mă poate dezgusta, cu

atât mai puţin ce-ai încercat să faci pentru Jason. Te iubesc încă şi mai mult, dacă acest lucru e posibil.

- Tine-mă în braţe, Reed. Tine-mă strâns.

- Pentru tot restul vieţii.

- Ce faci, Reed? protestă ea când el îi acoperi ochii cu mâinile.

- Ai puţină răbdare.

Veniseră acasă la Reed şi acesta o conducea printr-o încăpere.

- Gata! anunţă el satisfăcut, lăsând-o să deschidă ochii.

Dură câteva secunde până când Darcy se acomodă cu
lumina slabă provenind de la o vitrină spre care porni imediat, atrasă ca de un magnet.

Sute de inorogi - din sticlă, lemn, ghips - fiecare din ei, diferit, umpleau vitrina.

- Am avut întotdeauna o pasiune pentru inorogi, explică el venind în spatele ei şi, cuprinzându-i talia cu braţele, îşi lipi obrazul de al ei. Fiecare astfel de făptură este frumoasă, unică, magică - exact ca femeia pe care o iubesc. Nu puteam oferi acest dar decât unei singure femei. Tu te asemeni atât de mult cu inorogul, dar eşti reală îmi dai voie?

îi puse colierul pe care i-l dăduse furioasă înapoi, în

jurul gâtului.

- Te rog.

- Nici acum n-ai încredere în darul meu?

Acum ştia că îi dăduse nu numai acea superbă figurină, ci şi toată dragostea şi visurile lui.

- Te iubesc, Reed.

- Este tot ce mi-am dorit vreodată.

Se priviră lung în ochi şi legământul lor pe toată viaţa nu mai avea nevoie de cuvinte.

- Mai am ceva pentru tine.

- N-am nevoie decât de tine, Reed.

- S-ar putea să ai nevoie din când în când şi de ce-ţi dau
eu.

- Ce este?

Privirea lui amuzată o avertiza deja că pusese ceva la cale.

Reed aprinse lumina şi întinse spre ea un pachet luat de pe o măsuţă.

- Deschide-l.

- Ah, Reed!

Darcy se înecă de râs privind înăuntrul cutiei.

- îţi place?

- E minunat.

Râdea în continuare, scoţând pantoful din sticlă

migălos lucrat de mâna unui maestru.

- Intenţionez să-l iau ori de câte ori ieşim la restaurant.

- Prinţul meu!

îl cuprinse cu braţele, mulându-şi trupul de al lui.

- Nu cred că s-ar încadra chiar într-un basm ceea ce simt eu acum

- Să mergem în pat.

- Vezi? {tiam eu că eşti făcută pentru mine!

- Darcy?

- Hmm.

- Cât de mult mă iubeşti?

- Doar m-am mutat în America pentru tine.

- Da, da, şi ai devenit mătuşa gemenilor Lindei şi ai lui Wade, celor doi copii ai lui Mike şi ai Mariei, copilului şi
jumătate al Dianei şi al lui Chris, ştiu Dar, spune-mi, cât
de mult mă iubeşti?

- De ce?

- Răspunde-mi.

- Depinde.

- De ce?

- Dacă vrei să obţii ceva, sau urmează o invitaţie de a merge acasă, direct în pat.

- Ambele.

- în acest caz, te iubesc foarte mult.

- Perfect.

- Reed?

- Hmm.

- Au trecut cinci minute de când m-ai întrebat; aştept invitaţia.

- Plecăm imediat ce plăteşti cina.

- Eu? Crezi că eşti interesant?

- Oricum, n-aş putea să fiu atât de interesant cum eşti tu cu găluşca asta.

- "Găluşca" este fiul sau fiica noastră.

- {tiu şi deja îl, sau o iubesc. Mă bucur că ai uitat să iei pilulele.

- Nu eu am uitat, tu trebuia să te ocupi de asta.... {i să nu-ţi închipui că dacă ai făcut această diversiune, am să uit că n-ai portmoneul la tine.

- Dacă nu mi-ai fi supus bietul trup la fel de fel de plăceri neruşinate, chiar înainte de a pleca, nu l-aş fi uitat acasă.

- Te plângi?

- Dumnezeule, nu! Acum, nimeni nu poate spune că nu lupţi pentru ceea ce-ţi doreşti.

- Nu lupt decât pentru bărbatul care crede în inorogi şi
pantofiori din sticlă şi care m-a făcut şi pe mine să cred

în aşa ceva.

- Spui cele mai afurisite lucruri. Să plecăm repede de aici.
- Da, Reed.
- Vreau să repeţi asta exact aşa când ajungem acasă.
- Da, Reed.
- Exact aşa, Darcy.
- Imediat ce achit nota de plată.
- Darcy?
- Hmm?
- Ai amândoi pantofii?
- Dacă nu, sunt sigură că te vei ocupa tu.
- Dorinţa ta este ordin.
- Adevărat?
- Darcy!
- Da, Reed.

Sfârşit